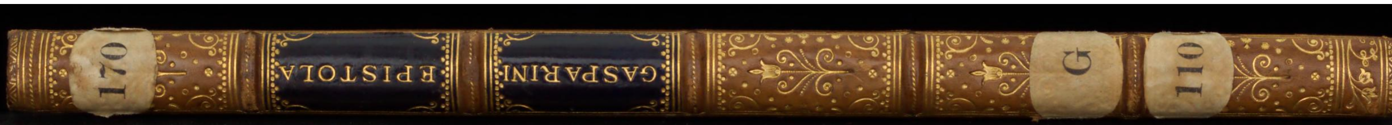
Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 110

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 110

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 110

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 110

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 110

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 110

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 110

~~114a~~
170.
g. 110.
GW. 3684
CA. 776

Le titre manque.-

CA 776.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 110

BOUND BY W. PRATT

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 110

C 48

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 110

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 110

Gaſperini Pergameñſis clariſſimi oratoris epl'a
rũ liber feliciter incipit

Gaudeo pl'imũ ac letor in ea te ſñia eẽ
vt nihil a me fiẽi ſñ cauſa putes Ego
eñ etſi multoꝝ verebar ſuſpiciones
ꝙ a me Sempronium ãtiquũ familiarẽ
meũ reiiciebã · tñ cũ ad incredibilez aĩ
cui ſapiam iudiciũ meũ referebaz · nihil erat q̃re id
a te improbari putarẽ. Nã cum ⁊ meos noſces mo
res · ⁊ illius naturã nõ ignores · nõ dubitabã quid
de hoc facto meo iudicaturus eẽs Nõ igit̃ has ad te
ſcribo lrãs quo nouã tibi de rebus a me geſtis opi
nionẽ faciã · ſed vt ſi qñ aliter hoĩes nrõs de me ſen
re intelliges · tu q̃ ꝓbe cauſã meã noſti · defenſiõez
meã ſuſcipias Nec ſi feceris nihil ẽ quo vlteri⁹ offi
ciũ tuũ req̃raz Vale

ET ſi antea litte
ris ⁊ ſmone multoꝝ nõ ſatis ꝓbari fcm
tuũ intellexiſſez · ꝙ veterẽ amicũ deſtitu
iſſes · tñ cum haberez animũ tuũ multis iudiciis per
ſpectũ · nullo pacto induci poterã: vt in re temere
q̃cq̃ a te factũ putarẽ Sed ꝙ difficile ſit: p̃ſertim ĩ
hac vrbe nrã: ex animis hoĩm euellẽ eã opinionez
q̃ ſemel inſederit · cũ ſis prudẽs nihil opus eſt te ad
monẽ Ego tibi omẽ ſtudiũ meũ polliceor ⁊ quãtuz
in me erit perficiã · ne q̃ſq̃ noſtrorũ ciuiũ ea re tibi
ſuccenſeat · ꝙ ſi vlla ratione his poterit perſuaderi
nihil omittã Si vero illos in ſentẽtia manere ſenſe
ro · ego vicẽ tuã dolebo Tum tuũ erit · nõ tm̃ offici
uz meũ ex euẽtu q̃tũ ex meo ĩ te aĩo ſpectaẽ Vale

MErito amo te q2 nõ vt noſtri hoĩes ſolẽt res
ipſas tm̃ ex aliorum ingenio · q̃ntũ ex tuo iudi
cas · qđ niſi de te mihi certiſſime perſuaſiſſem vehe
mentez dubitarez ne rumor qui de me percrebruit

Koninklijke
Bibliotheek
te 's Hage.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 110

paulo te alieniorē a me faceret Nā cū pleriqꝫ admi
rarent̄ ꝙ tiberij claudij ꝺfēſionē n̄ ſuſceperim. et ſē
q̄ vltro me accuſāt. Et per iniquū dicūt. q2 veteris
amici. et neceſſarij tui cām patiar me ſaluo ac viuo
eē ꝺſertā Ego vo cū nō dubitarē mltos hōies eſſe
q̄bus animꝰ dolerꝫ ꝙ me ſūme amares. videbaꝫ n̄
defuturos q̄ ad te ſcriberēt me nunq̄ꝫ bono amore
in tuos fuiſſe Neqꝫ tm̄ amiciciā tuā. quātū fortuna
ſequutum. Sꝫ cū te nō ignorarē. hoꝝ ſp inſidias ꝑ
uiſea. Volui āt ad te ſcribere ne te cōtēptū a me
diceres Illd igit̄ a me h̄eto ꝙ ſi cā tiberij a me ꝺfē
di potuiſſet: ſalua ea opiniōe quā nos oēs volumꝰ
in re publica hrē; certe nō minꝰ in eiꝰ ꝑiculo labo
raſſeꝫ. ꝙ̄ ſoleo cū de capite ⁊ reꝝ fortunis agit̄. Sꝫ
nolui fame mee ꝑiculū facere. Turpe eīn eſſꝫ vt q̄
ſemper vigilaui ꝓ cōmodis reipublice nūc ꝓuato
officio hūc hoiem tuerer q̄ nō ſolū multis iudicijs
ſꝫ etiā grauiſſimis teſtibꝰ rēpublicaꝫ male geſſiſſet.
hortor itaqꝫ te ac etiā maioreꝫ in modū rogo. vt ſic
tu facis. bn̄ de me exiſtimes neqꝫ aliū me putes ꝙ̄
cū ſūmo ſtudio olim faīliares tuos defēdebā Scio n̄
lōge abfuturū q̄n mihi grām h̄eas: ſi cōſilioꝝ tuoꝝ
me memineris q̄bus me ſepe admonuiſti. vt cū aīi
cis multa cōtuliſſem oia cōſilia mea ad āplitudiem reipublice referrē Vale.

Quod tiberio clau
dio nō affueris. minime officium tuū reprehendo
Scio enim quantum vnuſq̄ſqꝫ noſtrum reipublice
debeat: nec dubito qui noſtra neceſſitudine omnia
dicturus ac facturꝰ fueris que ſalua republica in ta
li cauſa dici ac fieri a te potuerint. ſed temeritate
ſua res in eum locum deducta eſt. vt qui reipubli
ce bene cōſultum voluerint. hunc aut oderint. aut
deſertum eſſe patiantur. Nulla ergo mihi ſocietas

ē cum illo·neceſſarius meus fuit ⁊ amicus q̄diu nr̄e reipublice alicui vſui erat cum vero male cepit de publicis cōmodis ſentire·ego non alit̄ ac debeo de hoīe illo iudico Qđ vero ſcribis te cōſiliū meū in hac re ſequutū vehemēter gaudeo·ac tātū de hoc te hortor·vt nihil ſit ad qđ te maiori ſtudio hortari poſſim·Cū eñ antea ꝓpter multa in me officia tua maximas tibi grās hrē m:nūc certe eo maiores hēo ꝙ vnicuiqꝫ nr̄m reſpublica dꝫ eē chariꝰ quā ꝓua cta·Vale

Magnas hēo nature tue grās ꝙ nihil ē quaē cauſe mee diffidā Cū ei in re bus iudicādis ſūma prudētia ſis ꝑditus·video non poſſe fieri vt q̄d multis perſepe accidit·ipa legū no ſtrarꝫ obſcuritas remoeret̄ ſn̄iam tuā·Tu qđ ſapi entie tue cōueniat videbis·Ego vō tabulas publi cas teſtes et cetera adiumēta q̄ in huiōi litibꝫ ſolēt deſiderari ita parata hēo·vt nō cauillatōibus ſicut nuper aduerſarij·ſed ipa vītate pugnare a te iudi cet Vale

Si adiumētis de q̄bus ad me ſcrip ſiſti inſtructa ē cā tua·nihil ē ꝙ a te dubitari deſeā·Ego eñ q̄ntū ad me attinebit·perſpicacꝫ ne mea negligētia vllū ad te incōmodū veniat Tuum erit vidē:vt cū optimā cām hēas·nō ipe tibi defuiſ ſe videaris ⁊ poſt rē iudicatā venias ne tibi aliq̄d ſile eueniat his q̄ de rebus ꝑteritis i cōſiliū veniūt· et poſt tēpeſtatē cogitāt·q̄ rōe poſſit occurri piculꝭ q̄ iā ſūt preterita Cupio eñ tibi oīa ex ſn̄ia veniē· q̄ ſaluis legibꝫ pn̄t in cā tua meditari·ſed vbi aliō eq̄tas aliud tua volūtas a me exiget·nō dico tibi ꝫ ſed nec parēti q̄dēꝫ meo cōcederē ſi mecū hoc pacto cōtenderet vt ipſe plus apud me poſſet ꝙ leges et cōſuetudo iudicioꝝ·verum ne te q̄dem hoc a me ex igere pro tua ſingulari modeſti aarbitror Non enīꝫ

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 110

eo te igenio noui eẽ· nec ea failia ſi aliq̃d in citatẽ
poti⁹ iniuria q̄ꝑ iure a ſe ipetratū iri velit· Cura ne
ſepi⁹ de eadez re te admoneā· vt cū oĩa ē ꝑata ſint
¶ tu ipſe ē defuiſſe iudiceris

NIſi ſcirez de q̃
re ⁊ apd quē agerē· nõ auderē ꝯte hoc pſerim
tp̄e ad te q̄cq̄ ſcribē· ſcis em̄ q̄ꝑ vane ſint hoim ſuſ
pitões Et q̄ꝑ ꝓmptiſſime ligue ad maledicẽdū ſꝫ cū
ſūma cauſe mee eq̃tas ſit et tu ille ſis q̃ nihil poſcis
n̄ equū facē bono aĩo cām eā ē cõmẽdo Nõ dubito
mltos hõies eẽ q̃ arbitrāt̃ q̃dā auaricia me ipulſū
vt de ātiq̃s ſedibꝫ ⁊ de auitis bonis veli Q· fabiuz
pellē· Ego vo ita iſtitut⁹ ſū vt nullius hõis locuple
tari incõmodis vnquā appetiuerim· ſꝫ de iuē ſuo al
teri cedē ꝓpt̃ hõim inuidiā· á timidi hoĩs á ſtulti vi
det̃ eſſe· Satis em̄ m̄ erit q̄ꝑ de te nõ iiqua apd iudi
cē eq̃ſſimū ꝯtendā· Tu āt a cõſuetudie et nā tua n̄
recedas Et ego nihil a te n̄ qd tua eq̃tate dignū ſit
¶ reqrā Vale·

SI a nr̄is legibꝫ nõ abhorret cā
tua: bn̄ te ſperare iubeo· Nõ em̄ ſūt ille quez
rumor ꝑplaris · á hõim fama ꝯtra eq̃tatez ꝓmoue
at· Nec ignoro veteri inſtituto magis oportē iudi
cē attẽdere q̃d ſit iure poſitū q̄ꝑ i opiniõe ſꝫ vt ꝓbe
ſp cauī: ne vnquā rumores an̄ eq̃tatē ponerē: ita ꝓ
uidẽdū tibi cẽſeo ne aliqua culpa tua hec opio d te
ꝯtracta videat̃· q̃cquid āt ingenio meo á ſtudio ꝓ
uideri poteit vt de iure tuo nei ꝓpt̃ inuidiā cedas
Totū illd me ſatis fcū ꝛ ē polliceor · Illd vo ꝓ tua
prouidẽtia circumſpicies qua ſcꝫ rõe ⁊ fortunis et no
¶ mini meo bn̄ ꝯſulas

MAxima cā me impulit
vt h⁹ tp̄e ad te ſcriberē nā cū te maxis reb⁹
dtētū eẽ audieri ꝯte negociū meū alid i tp̄s diſtuliſ
ſē: n̄ idipm tale fuiſſꝫ vt ſemel a me neglectū nl̃lig
hõis nez ꝯſilio nez auxilio p⁹ea corrigi poſſit · Fers

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 110

itaq̃ me ſi te maxīas res agitātē īnt̃ pellauē o puto te meõria tenē q̃bꝫ v̄b tyro vſ9 fueit cū p̄die kalē das martias vtrūq̃ nr̄m ꝯueiſſꝫ Nā cū ip̄e bono aīo ſe mecū in grāꝫ rediſſe affirret · neꝫ in ſe vllas oīno rliq̄as odij ſup eē dicēt · tu me iuſſiſti n̄ ſolū eē eq° aīo · ſꝫ ec̄ ociōſo nec āpli9 q̃cq̄ d̓ te ſuſpicari Ego v̓o tū illi9 v̄b ⁊ tue aucte magnā fidē hrēꝫ oēꝫ meõriā iiuriaꝝ ac ſiſtatū q̄ int̃ nos fuerāt p̄eitus ex aīo diſtulerā q̄d īn ſequutū ſit meli9 audies de iſto quē ad te mitto cui n̄ ſolū lrās dedi · ſꝫ etiā mādata q̄ ſuper hac re ad te pferret · p9ea ei q̃ꝫ a nob diſceſſiſti rbꝫ vt putab; int̃ me ⁊ illū ꝯpoſitis in tueit ſat̃m9 h̄o vt ſcis · oīm ſedioſiſſim9 is ōia pturbauit · ⁊ tm̄ excitauit odiū vt fortūe mee nūq̃ d̓teriori loco extiterit Nā q̄d in morb dici ſolꝫ ; malū iſt d̓ recrudeſcit aliq̄n aſperius q̄ incepit · q̄d a nl̓lo cte alio medico ſanari pt q̄ a teip̄o q̄re ſi me ſaluū eē vis · ſi fortūas meas incolumes · cura vt ad nos aduoles · op9 ei ē celeritate · ne vis eo me eē ꝯiectū · vn̄ nl̓lo tp̄e n̄ dico amici · ſꝫ nec ip̄a q̄d ſalus ⁊ ſi cupiat poſſit eximere ·

Quantā moleſtiā animo perceperim cognita tyronis leuitate ex hoc potes cognoſcere q̄ niſi reſpublica me ex ipſo itinere palam reuocaſſet certe nō has ſolum litteras conſequutus eſſem : ſed multo etiam illas antecẽſſiſſem · Si ergo fortunis tuis vt oportebat nō affui · minime accuſabis officium meum · qui cū maxime cuperem animo ſatiſfacere tuo illa ipſa patrie nr̄e charitas ex medio curſu quo ad te tendebā plane me inuitum reuocauit Scripſi autē ad tyronē quibus verbis oportuit · ac etiam eū docui vt nō putaret tantuꝫ ſibi ipſam rē tecum habendā eſſe quantum mecū qui omnium que inter nos compoſita fuerint · autor atq̃ ſponſor fueram · hortatus etiā eū fui multis rationibus

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 110

vt rē integrā in meū aduētū differret cōcederetq̧
illō amicicie q̄ vt ꝑmū cū prē ſuo¦rita poſtea cū illo
mihi fuit Admonui eū pluribus v̓bis vt plus apō
ſe rōes mee valerēt ⁊ reſpectus antique beniuolen
tie q̄ꝫ ſeditiones ⁊ odia ſaturnij Ad ſi impetratum
ab eo fuerit magnas ei me habituꝝ grās pollicitus
fui· Si vere ſpē meā iproba cōſilia hoīm ſediciosoꝝ
viciſſent determiaui nihil omiſſuꝝ qđ ad defēſiōeꝫ
tuā ⁊ eſtimatiōem meā pertineret· Puto illū mihi
plus credituꝝ· q̄ꝫ ſaturnio q̄ res ſi cōſiliū meū fefel
lerit faciā vt illū facti ſui peniteat· expecto idies
lrās ſuas Si q̄d interim ab eo geſtū fuerit· qđ tibi i
cōmode accidat tu me certiorem facias Vale

NOn parua res ē neq̧ inuſitata de q̄ iā dudum
ad te ſcriberē· ꝯſtituti hoīes eīn q̄bꝫ in ꝓuicia
nrā curā tuaꝝ reꝝ ⁊ eoꝝ q̄ tuis rebꝫ fauent cōmiſe
ſaras vident̄ a te magis ac magis indies abaliena
ri· q̄runt̄ oēs vt rē ipſā vno v̓bo dicā q̄ lupos oui
um cuſtodes feciſti Speram⁹ q̄dē nos q̄ h̄ tui ſum⁹
res tuas ac tuoꝝ profligatū iri nō poſſe· ab his qui
ſp ꝯmodis tuis aduerſati fuerūt ſi ꝓcuratores tui̓
vt oportebat· aduigilaſſent: ſꝫ inde piculū fcm̄ eſt·
vn̄ ꝑſidiū expectabam⁹· nā hi boni viri· ꝑmo p inſi
dias· deīde palā nō ſolū ad eos q̄ nō bn̄ tibi volunt
deperūt iclinacē· ſꝫ etiā ſe illoꝝ duces profitēt̄· Op⁹
ē itaq̧ maturatōe· dū adhuc res p̄t curari· ne t̄ acci
dat id qđ ſolet euenīē q̄ mortuo medicū accerſiūt·

QVanq̄ꝫ maxie in curſu erā· ac in ip̄o Vale
itinere venīēdi ꝓpt̄ eos rumores q̄ crebri de re
b⁹ meis afferebant̄· tn̄ cū forte mihi occurriſſet ta
bellari⁹ tu⁹ cū lris tuis q̄s illi reddēdas mihi tradi
deras· nolui ipſū ſine meis lris ad te redire· Sꝫ ve
ad ea veniā· q̄ et fortunis meis ⁊ meoꝝ eminē per

ſtudia ⁊ celerē prōcuratoꝝ meoꝝ ſcp̃ſiſti· oīa pꝰ co
gnouerā ita ſe hrē maturaſſēq; maiori celeritate di
ſceſſuz meū· niſi fuiſſez maxīs rebz detētus· Nihil vo
volui ad te rn̄dē q̄ quotidie mihi nūciabant· ne for
te proderētur ꝯſilia mea his q̄bz minime illa nota eē
volebā· Nūc vo cū tātā hēam fidē prudētie tue ſum
meq; in me bn̄uolētie ꝗtaz poſtea nēi· te etiā atq;
etiā hortoꝛ ac moneo· vt eos q̄ partes meas ſequūt
ſapient· vt ſoles de meo aduētu certiores facias ꝑ
ſuadeaſq; ilt me nō ꝑus de boīs meis rōez repetitu
rū q̄z eos in integruz reſtitutos videro· plura ad te
ſcriberē niſi ſperarē ꝯpediē apd te eē tabellariū tu
um me celerit ꝯſequuturū· Vale

Q Vod a te ſcribo tale ē· vt id maxīe ad rē tuā
ptineat nā ⁊ ſi hoc alienū a te videat· tn̄ ne
ceſſe ē vt ſi rē curatū fuerit· mag̃ gl'a ad te ꝑuē
tura ſit· M· enī ānthoniꝰ et Q· hortēſius hoīes āpliſ
ſimi iā dudū int ſe· vt noſti· ad multū odiū diſten
dūt ꝯptēa ꝙ nr̄is ciuibz adhuc fuit difficile vtriq;
illoꝝ placē· dū gͦ ſtudiū partiū nr̄ā ciuitas diuiſa
ē tot ꝯtētōes in vrbe oriūtur vt res iā plane ſpec
tare ad bellū ciuile videat ꝙ etſi multi nō arbitrā
tur hoc poſſe fieri· ego tn̄ alit iudico · ſ; peroportu
nū acceſſiſſe tp̄s tollēdi hꝰ demōi periculi ⁊ ōmū ho
rū maloꝝ cām intelligo· ſi tu· q̄ multum et ſapien
tia vales et induſtria: volueris hoc onꝰ aſſumē· no
ſti q̄ntū ciues nr̄i t credāt cogita ſi ciuitas nr̄ā cer
tioꝛ fcā fuerit de conſilijs ⁊ ſtudijs tuis in hac re in
credibil ōmiū boꝝ conuerſus ad te fiet traheſq; in
ſn̄iaz tuaz maiorē partē vrbis et futuꝝ video · vt ꝯ
M· ānthoniꝰ et Q· hortēſiꝰ ſeipōs tibi ꝯmittēt ac vl
tro velint a te finē his omībz ſuis diſſenſiōibz im̄po
niꝰ ſuſcipies igit hāc expeditionē t honeſtā et reip ꝉ

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 110

lic̃e nec̃cãriã· Judicabõq; mihil poſſe mag̃ ad laudẽ tu
az accedere· ꝙ̃ ſi rẽ iſtã cõſilio tuo perfeceris

SI meo aliquo officio potẽit ſedari odiũ M̃ ãtho
nij ⁊ Q hortẽſij nl̃lo cẽte meo piculo ac labore de
ſinã donec õia ↄpoſita ſint ⁊ q̃eta · Vido eñ hãc rẽ
totã ↄflatã eẽ paucoꝝ hõim vitio q̃bꝫ citatis oculz
diſplicet Tm̃ vͦ ill̃ õibꝫ ciuib⁹ bñ eẽ cupio· vt nõ
mag̃ ↄſiderẽ me eẽ icolumẽ ꝙ̃ illos ſaluos Nõ mihil
ẽt mouz me rẽſpcũs ãthonij ⁊ hortẽſij quos tũ reipb̃
lic̃e cã tũ ex ãtiq̃ failiaritate chariſſiõs hẽo Cõſeq̃r
ẽgo has lrãs celerit ⁊ q̃cq̃d potẽit a me vllo ſtudio
ã cura fiẽi totũ id libẽt̃ ſuſcipiã ſatiſfaciãq; expcã
tõi oĩm illoꝝ ciuiũ· Satis ãt pmij ↄſequutũ eẽ me
arbitror· ſi meo aduẽtu cognouero tm̃ icẽdiũ extin

NOn de re vulgari ac negligẽda· ſz Cictũ eẽ Vale
publicis cõmod̃ ad te ſcbo Pudz em̃ me horꝝ tpm ⁊
nrẽ reipublic̃e miſeret q̃ cũ olim cõſilio eoꝝ hõim re
geret̃ q̃bꝫ ipſa ſe cõmiſerat· nẽ ad paucoꝝ ma⁹ pue
nit q̃ illã oĩno tenẽt cõpſſaz Nihil ei in cõſilio cõtra
efferebat̃ ñ qd̃ ad õmiũ vtilitatẽ ptinẽt Neq̃ erat q̃
ñ libẽ dicẽt q̃cq̃d reipublic̃e cõducẽ arbitraret̃ Nec
erat g̃ue nec moleſtũ his q̃ intra illos parietes vſa
bãt̃ audire orõez eoꝝ q̃ cõtra ſe dicerẽt· Et q̃ maio
rẽ hrẽnt locũ ⁊ prie rõez iudicãdo ꝙ̃ rei puate Si q̃
hodie ſũt q̃bꝫ indig̃ videãt̃ ea q̃ quotidie · nez more
maioꝝ · nez legibꝫ fiũt· nl̃lũ hñt locũ ⁊ prie rõez in
iudicãdo ex quo fit· vt alij qd̃ rẽe ſẽtiũt ĩ cõſultatõ
nibꝫ ñ audeãt dicẽ Alij vͦ q̃ſi õia in ptãte eoꝝ eẽſe
ãt de nl̃la re volũt ↄliberatõez hrẽ· ñ illa cũ ſuis pri
uatis rebꝫ cõſẽtiãt· q̃re mihil miꝝ ſi õia cõfuſa ſt̃· ã ſi
rebꝫ pacis ⁊ belli mihil a nob̃ his ãnis ſatis cõſidera
te l̃ dcm̃ l̃ fcm̃ fuit Vñ vͦ hec tãta icõmoda reipb̃
lic̃e acciderit· aliud ñ iudico ñ ꝙ̃ vnũ aliqd̃ ñ hẽmus
caput ã pncipe q̃ de nrã bñ rẽpb̃lica ſẽtiat ⁊ qd̃ ſẽtit

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 110

ad cōez vtilitatē ꝯferat nez q̄ grā alic9 ipediat q̄ frā
gat metu ne ōia audeat q̄ ſibi bōa ⁊ hōeſta videātur.
Sz n9 ē q̄ ſe velit laboribz ⁊ picul ꝑ pria offerre ō
nes patiūt rēpublicā eē dēſtā ne i aliqd diſcrimē re
rū ſuaꝝ vtāt Tu vō et ſi gubnatōe et cura e9 odio
maloꝝ diſceſſeris. tū ꝓſpicies qd ad tuā vtutē pti
neat Illd āt moneo atz ec hortor vt potiq vel ſi reſ
publica reqrat ꝓ illa pire. q̄z cū eo oēz dignitatē tu
Quantū cupiā rēpublicā q̄z et eſtiatōez amittē
incrāz ſaluā eē. et illā vidē aliqn̄ i ſedibz maiorūz
nroꝝ ꝯpoſitā neō pt melig q̄z tu iudicaē Nez ēte vn
q̄m ceſſiſſē i ꝓb q̄ abdicaſſē me ab ea ſi ſperaē potu
iſſez pl9 mea cōſilia i cōſuatōe illiq. q̄z vim q° tūdā
ciuiū ad euertēdū publicū ſtatū valē. ſz cū iiquoꝝ
pſidia mag i publicis cōſilys poſſet q̄m ego ſol9 va
lerē tūc reſiſtē nec eēnt. q̄ ſe tūc dēfēſores vtilitatis
ꝓfiteri auderēt putaui ad tps huic tēpeſtati cedēd
et aliquo migrādū vbi ſecure m vu ē licēt Quāta
p9ea licētia et ipunitas peccādi fuerit. tu q̄ int fluc
t9 illos et ꝓcellas ſepe agitat9 fuiſti. melig potes
p te cogitare q̄z ab alio audire q̄re minus admiror
ſi neō repit q̄ audeat libere i ntō ſenatu orare et ea
dicere q̄ bn̄ de re publica ſētiat. q̄ āt me ad gubna
natōez e9 reuocas arbitror te id facere magis quo
dā imēſo i rēpblicā ſtudio q̄z aliq̄ ċta ſpe liberādē
a me prie Nā cū nihil adūſū maloꝝ vi potuiſſē pro
ficere. nec ei opitulari dū adhuc ſtāe videbat et ali
q̄m ūbrā ſeu ſilitudiez ātiq̄ libtatis rtinere. qd erit
q̄ illi me putares poſſe auxiliari quā nō mō expirā
tē. ſz ec oino iā extinctā ac mortuā viderē. vellē ſal
tē me ad eā voſſes cū aliq̄ ſpes h9 repāde ſuperat.
Nūc vō ad fun9 eq et ad ſepulcꝝ me credo iuitaſti
vt cui n̄ obtigerit pro illa mori; ſaltē cū ea fūeārez

Sꝫ nō puto ſapiētis eē cū nihil poſſet p̄rie prodeſſe
malle ſecū pire q̄ ſine illa viuē. Nec tantuꝫ inteſſē
iudico eꝰ q̄ bonꝰ ciuis ſit obijcē ſe morti ā picul̄ ꝓ
his q̄ liberi eē neſciāt ā noluit. q̄ntū ſuā icolumita
tē tueri. ⁊ ſe reſuare donec ā hōeſtius mori ꝓ p̄ria
poſſit. ā tp̄s videat quo nō fruſtra labores ⁊ picula
ꝓ ſuis ciuibꝫ ſuſcipiat. Si ergo caſꝰ tulerit vt ſn̄ia
ea poſſe a me fieri q̄ pac̄e ꝯducāt. Faciā itelliges me
de reſtitutōe publice libtatis maiorē curā q̄ d̄ mea
ſalute agere Alid interī nō h̄eo. qd̄ hoc tp̄e poſſim
nr̄ē reipublice p̄rāre n̄ lachrimas q̄s ſepe ꝓ miſero
QVid d̄ me ſētias ¶ ſtatu illiꝰ effūdā. Vale
facile ꝯiecto ex t̄pitudīe hoīs ⁊ infamia eꝰ q̄
aīm tuū a me alienare voluit Quāuis em̄ cā mea a
te nō ſatis ꝓſpecta eſſꝫ: tn̄ ex vita hoīs eiꝰ q̄ me a
pud te ſ᷑lis c̄minibꝫ iſimulauit. potes itelligē famā
bonoꝝ nō ſolere niſi ab impꝓbis tentari. Nō ergo ſi
q̄ de me diſſipata ē fabula. ꝯmoueri te oꝫ. ꝓpterea
q̄ nl̄lius hoīs adeo ſpectata ē vita q̄n aliq̄d c̄men
cōfingi poſſit Illd̄ ſatis erit mihi ita in ocul̄ hoīm
viuere vt neō me iuſte c̄minari poſſit Sꝫ q̄d pl̄a de
hac re ad te ſcribā. cū ip̄e exptus ſis in nr̄ā citate ſē
per hoīes fuiſſe q̄ alioꝝ fame inſultēt ⁊ ip̄e putent
eo ꝯmēdabiliores fieri. quo pl̄ibꝫ ab eis d̄tractatū
ſit Sꝫ tu ꝓ tua prudentia nō ſolū cōſiderabis d̄ quo
aliq̄d dicat̄. ſꝫ etiā a quo hoīe ne eꝰ vita ipꝓbata ſit
SAtis ſpectata ē ¶ eiꝰ oꝛōi fid̄ h̄eas. vale
mihi integritas tua. nec vllo tp̄e putaui d̄ vi
ta tua dubitādū Si q̄d āt de te mihi narratum fuit
qd̄ ad famā tuā ptinꝫ. n̄ tn̄ mutaui iudiciū meum.
Amo ei te ⁊ forte magis q̄ credas n̄ q̄ maḡ fāilia
ritas int̄ nos fuerit. ſꝫ q̄ nūq̄ de te alit̄ q̄ de optio
ciue iudicaui. Illd̄ āt ſciebā neieꝫ tāta modeſtia eē

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 110

q̊ tã frugi c⁹ vite ñ iuidẽt̃· ⁊ maxīe ab his q̃ pares
ipꝰ ĩ nl̃la pte v̊tutis eẽnt· hoꝝ hoĩz vt etiã ſp ĩ ꝓba
ui ita nũq̃ orõi eoꝝ fidẽ habui Maxime ei puto bo
ni hoĩs eſſe nõ facile de alio credere ꝙ ipſe nõ audi
uiſſet· eſt em̃ orõ eoꝝ ſuſpecta q̊ prõpti ſũt ad ma
ledicendũ de alio· cũ vel inuidia id facere vel aliq°
alio dolo et ſi nõ veꝝ· tñ ſimile veri ſit Scio q̃ntum
int̊ hoĩes interſit nec te ignorare ſcio· Satis hoĩem
de quo ſcribis cognoſco· Viuim⁹ em̃ in ciuitate in
q̃ vita nrõꝝ ciuiũ om̃ibꝫ inter ſe nota ē· ⁊ q° q̄ſtu
q̃s vtatur ⁊ q̃bꝫ moribus ſit· Nemo eſt q̃ neſciat ꝙ
ad tuã rem ptineat Ideo ea hoĩem a me ⁊ iaꝫ multo
anteq̃ lr̃ãs a te recepiſſeꝫ ſi quid erit in quo poſſim
meo officio tibi placere· cognoſces me ita rebꝫ tuis
amicũ eſſe· vt beniuolẽtia nemini tuoꝝ cedã Vale
SI tibi nõ ſatis perſpect⁹ eſt ai⁹ e⁹ q̃ te mihi ĩi
micũ reddere voluit· nũc ꝓmum ex me cogno
ſcẽs: vt atroci iniq̃tate hominis illi⁹ cognita· me
lius poſſis iudicare quãta ſit ei fides adhibenda Sic
em̃ de homine hoc habeto ita vitam illũ ab adoleſ
centia inſtituiſſe· vt poſtea etate creſcẽte a nl̃lo ſit
paſſus aliquo in gñe flagicii ſe vinci Cũ em̃ loco ſa
tis illuſtri nat⁹ eſſet ⁊ in ciuitate florentiſſima in q̃
facile ſibi erat maioꝝ ſuoꝝ gl̃aꝫ ⁊ dignitatẽ cũ lau
de tueri Maluit apd̾ alios turpiſſimã vitã agẽ q̃ cũ
oĩ libediẽ ⁊ ĩtpantia opes maxias breui tpe cõſũſiſſꝫ
⁊ ad has demũ artes ſe cõuertit· vt ſcꝫ fortunis a
liorũ inſidiaret̃· hũc igit̃ q̄ſtũ ſibi miſerẽ iueĩt vt ſic
ãpliſſime opes ali⁹ cũ adhuc eis abũdaret memi bo
no vſui fuerit ita mõ e⁹ iopia ml̃tis grauis ē Suaderẽ
t̃ ac plane rogarẽ ne huiõi hoĩem audiẽs cũ aliquid
male de me refert· ñ te optie cognoſcerẽ· cui nõ pñt
niſi frugi homines placẽ· habes qualis homo ſit hic

ſed q̄ntū ei credēdum ſit cū is tā im ꝓbus tā ꝑditus
aliū apd̛ te accuſʒ · pro tua modeſtia ꝑſpicies vale

ET ſi admonitore nō egebā · q̄ me de noſtra aī
cicia cōmonefaceret tn̄ au: de tuas lr̄as legi n̄
ꝙ de aīo tuo dubitarē · ſed q̄ me certiorē feciſti de
perditi moribus hoīs de quo ad me ſcribis Cū enim
ad hoc vſqʒ tp̄s omīa accidiſſe ſibi putarez iniuria
fortune magis ꝙ̄ ſuo aliq̊ vicio · ſepe calamitatis
eꝰ miſertus fui Nec inducē in animū poterā · hoīem
q̄ ex florētiſſimis opibus maiorꝝ ſuorꝝ tā breui tp̄e
ad miſeriam perductꝰ fuiſſet · nunc fortunis alterꝰ
inſidiari · aut alteri per inuidiā velle detractū iri · cū
ſepe legiſſez fortunā aduerſā miſeros hoīes ſui reco
gnoſcentes facē Sʒ hoc in his omībus verꝝ expertꝰ
fui qui errore aliquo adoleſcentia inducti ad paup
tatem venerūt Nemīnē vō arbitrabar tam iniquo
aīo eſſe q̄ in his rebus q̄ nullo ꝯmodo ſibi accedūt ·
nō deponeret maliciā ſuā ⁊ mallet ſe indignū fortu
na ſua videri · ſed poſt ꝙ̄ lr̄as tuas legi · plane intel
lexi eū nō amentia aliq̄ · aut errore ſed inuidia q̄dā
et dolo ad hoc īpelli Ero itaqʒ ceteris in rebʒ cauti
or ſi aliquādo huiōi arte vſus fuerit · In tua q̄dē re
nihil ē quo fidez hoīm qui hodie viuāt poſſim hrē · n̄
cōſentiat cū his que olim de te mihi perſuaſi · Sed ſi
q̄d de alio homine cōfictū ab eo fuiſſet · Facile potu
iſſē ā errare opinīōe ā decipi · habeo igit̄ tibi grās
qui nō es paſſꝰ ignorare me diutius ꝙ̄ vita ⁊ q̄bus
moribꝰ is hō eſſet Si quid in ceteris rebus cogno
ſces qd̊ ad me pertineat facias vt cepiſti me certio
rez rogo Vale

QVa vita ſit aut q̄bʒ mori
bus C · publius nō ſatis ꝯpertū habeo · ſed tn̄
ita iudico vt ꝑus a te iudiciū faciendū ſit de A · ſer
gio q̄ illū apud te accuſauit · ꝙ̄ vt vllū crīē ab illo

cõmiſſum in te credas Omibꝰ ei. vt audio accuſati
onũ machinis in criminãdo eũ vſus fuit. nihil inq̃t
his annis ſine ꝯſilio publij a tuis īimicis eē geſtũ.
multa alias his addidit que illum inuiſiorem faci
unt. alios ex tuis ſeruis dixit ab eo pulſatos eē. ali
os vi de fundo tuo eiectos ſpargitq; illũ multis ſu
ſpicionibus et cõiecturis Tu vͦo q̃ carnificẽ hũc ig
noras. oīa putas ab illo bono in te aīo dici ⁊ ea nõ
dubitas ꝑpetrata eē q̄ hõ iſte neq̃z ⁊ ꝑtulãtiſſimꝰ
đ homine fortaſſis innocẽte cõfinxit ⁊ tibi narrauit
Sz ne tuo aliquo vel incõmodo ꝉ ꝑiculo q̃cquaz ei
temere credas ſcito beluã iſtam ꝑus q̃ꝓ a nobꝭ illaz
eiecaſſemus excitaſſe ſeditiões tãtas et diſcordias in
nrã ciuitate. vt nulla eēt fere tam firma ſocietas á
aīcicia quã lingua ſua nõ labefecerit Nemo erat tã
ta modeſtia. quẽ vbi hõ iſte teterrimꝰ ingeniuz ac
cõmodauerat. nõ aliq̃ parte ꝑuifaceret. Sz poſt q̃ꝓ
ceperũt hoīes intelligere nullũ domeſticũ malũ eē
in ciuitate. nullũ etiã publicũ cuiꝰ ille impulſor ac
ſuaſor nõ extitiſſet. tãto oīm odio cõſpiratũ eſt in
eũ. vt paulũ abfuerit quin manibz vulgi diuellere
tur Illũ ergo velut aliquã nrẽ reipublice peſtem a
nobis nõ dico emiſimꝰ ſz precipitem ex ciuitate ꝑ
turbauimus. ac magno clamore publico extruſimꝰ
Is cũ apud finitimos nullũ ſibi receptaculuz á late
bras inueniſſet ad nos diuertit nec adhuc ſuperiori
fortuna deterritꝰ ē. q̃ vt video; ad antiquũ morẽ ſu
um redeat Speratq; poſſe beniuolẽtiã facile ſibi cõ
parare. ſi ſe inimicũ his oſtẽderet quos ille tuos ho
ſtes affirmaret Multa de inſidijs publici de vita ⁊
libidine ſua expoſuit. et tñ cũ hoc dicat. nullo teſte
niſi ſeipſo vtit̃ Nullã affert certã cõiecturã nullum
ſignũ qđ in quẽuis non poſſit cadere. Vna res illi

audaciā ad accuſandū facit · ꝙ is q̄ accuſatur non ē
tibi ſatis notus ⁊ ſic te impediri dolore ⁊ iactura tu
arꝝ rerꝝ facile putat · ne oēꝫ rē velis ab ipō inicio co
gnoſcē · Sꝫ niſi caueas hūc ludū tibi faciet quē ſepe
nos magno malo nrō experti ſum9 · Eſt em̄ hō peſti
fer ⁊ om̄is malicia artifex ac fabricator · Oēs tibi ex
amicis inimicos faciet · nec cōqeſcꝫ donec piculū qđ
a nob̄ depulim9 · ⁊ vrbi tue et om̄ibꝫ ſenatibꝫ intu
lerit · Quare ſi ſapis nō ſolū ei nullā fideꝫ hēbis · ſꝫ
nrō exēplo id ages cū tuis ciuibꝫ vt hūc hōiem ñ a
liť q̄ꝫ aliq̄ꝓ pblicā pnicē a vob̄ extīmmetis · Hec ad
te ſcripſi nō paſſiōe aliq̄ aut odio in Sergiū nec be
niuolentia vlla in Quintū publiū ſꝫ om̄ia rcō cū iu
dicio feci · Et qꝛ te valde amo facies qđ tibi viſū fu
erit · Sꝫ vbi ꝯſiliū meū ſeq̄ volueris nihil temere de
publio credes · iudicabiſq̄ꝫ illuꝫ nullo odio tuo dig
nū · niſi etiā alio accuſatore · ⁊ alīȷs teſtibꝫ quoruꝫ vi
ta hōeſtior ſit · illū eadeꝫ admiſiſſe didiſceris Vale

Qve de vita et moribus Sergīȷ admones mag
nas tibi grās hēo · Volo em̄ magis hoc ſēpiť
nū mandatū videri mihi · q̄ꝫ conſiliū · ſcio te nunq̄ꝫ
indictū fuiſſe · ł odio ſergīȷ ł beniuolētia publīȷ · vt
hec ad me cōſcriberes cū alter ſit iam publice a vo
bis emiſſus · Alter vero nec familiaris tibi · neqꝫ no
tus Nihil ergo ad te ſcribendū impulit · q̄ꝫ illa tua
egregia volūtas et beniuolētia · tū in meipſū · tū in
nrām rēpublicam · Sed vt noſti · nihil difficili9 q̄ꝫ
internoſcere quo q̄ſq̄ꝫ animo in nos ſit · p̄ſertim cū
in amiciciaꝫ aſſumūtur homines q̄ in ciuitate nō ha
bentur · nihil em̄ p̄ter v̄ba percipim9 q̄bꝫ ſepe maxi
mi animoꝝ motus et vicia tegūtur · Fit ergo vt fa
cile ab eis fallamur · ſed nūq̄ꝫ magis q̄ꝫ duꝫ aliqua
paſſione impedimur · Cognitos āt nō fugere et nō

fugerē ⁊ nō recedere · lōge vt ab oi eoꝝ ſocietate ⁊
cōuictu ita etiā ab orōe · hoīs ē · meo iudicio : ā amē
tis · aut furioſi · Nō negabo me vbis ſergꝫ allectuꝫ
eſſe videbatur q̄dē · et in geſtu modeſtiā · ⁊ in omni
ſmone eꝰ grauitatē proferre Eſt etiā · vt ſcis grā
q̄dam his q̄ externi ſūt · et ſe nobis tradūt · aut q̄a
vt dicitur · noua hoīibus placent · Et maxime quo ma
gis ad hūana ſtudia accedunt · ā ꝙ naturaliter his
affiamur quos in res nrās affectos eſſe credimus ·
Quibus rebꝫ pmotus aaꝰ oīa admiſi · q̄ tāto ille i
genio fingebat Cōtratꝰ q̄dēꝫ nō paruo odio i pub
liū fueram · neqꝫ ad vindictā tātū mihi volūtas ab
erat quātū facultas ꝙ ſi ſors tuliſſet grauiꝰ fortaſ
ſis in eū vltus eēm · q̄ꝫ ille foret meritus · Sed bn̄ ſe
ſe habet ꝙ mihi oēs mores eꝰ detexiſti · puſq̄ꝫ tp̄s
mihi aptū ad nocēdum fuerit · Nō cōmittaꝫ pghac
vt me hoī tam pfido credā · nec permittaꝫ vt ciues
meos aliqua huiōi ſimulatione decipiat · Faciā itel
liget q̄d ſit dolor eꝰ eos dludē a quibus perhūane
tam comiter exceptꝰ eſt · de tua vero illa in noſtrā
rēpublicā voluntate egregia ſcito iā me in ſenatu
retuliſſe · et expoſuiſſe lrās q̄s ad me ſup re dediſti ·
mirū ē quātas oēs tibi grās egerit · et quanta bn̄uo
lentia te cōplexi fuerint · laudabāt in pmis animuꝫ
tuū quo te eē in colēda amicicia cognoſcebāt deide
multomagis te amabāt ꝙ nrō periculo tāq̄ȝ alicui
cōi patrie cōmunicaueras · Ego vō oīa que ab his
dicebātur · nō ſolū probabā · ſed quā q̄ſqꝫ de te di
xerat ſniam valde augebā · Sic ex curia diſceſſuꝫ ē ·
vt publice mihi oēs hoc officiuꝫ iniungerēt · vt tibi
pro ſe oibus grās ingētes dicerē · Sꝫ cū ego multa
maiores pro eā tibi mea debeā · ita pro vtroqꝫ tibi
grās vt nūq̄ȝ l' pro volūtate meaꝫ l' ꝓ tuis meritis

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 110

ſatis cumulatas poſſe ſibi etiā ferrē videat· Vale
NOn verebor tacitū tuū iudiciū· ꝙ eū reſtituē
in grām tuā ſtudeā: quē tibi vehemēt ſuſpe
ctū hēs No certe cū te maxime diligā potuiſſez indu
ci ad hoc officiū· niſi tuū plurimū intereē arbitratꝰ
eſſem de rebus tuis · bn̄ cōducere· Video eq̄dē opa
et manu fcm̄· Sexti rufi: q̄ cū te alienum redderet a
quintiliano ꝓ quo ad te ſcribo male cogitabat q̄d
de eo ſi aīm aduertiſſes ꝑus a te iudicādū eſſz · Sz vt
puto te alia re offenſū ⁊ perturbatū inueīt Facilez
ergo aditū ſibi ſperauit ad cōcitandūz aīm tuū atꝫ
inflāmandū cōtra illū· Ego vͦo quanq̄z difficile ſit
de alteo affirmaē· ⁊ maxie cū de amore ⁊ odio agiē
tn̄ nō dubitabo fidez tibi de vtroqꝫ facere · Eſt em̄
alter iā pene mihi notior q̄ ſibi: ꝓpter ātiquā failia
ritatē ⁊ ſocietatē in multis rebz · de altero vͦo ſepe
id a te prē tuo ciue optio audiuiſſe neī nūq̄ maio
res eꝰ amicos fuiſſe Illud addebat ita inueteratuz
eſſe odiū vt iā nulla rōne ſperarz a ſe illud ſibi tol
li· Maius eī dicebat excitatū eē incēdiū· q̄ vt vlla
aq̄ extingui poſſit· Cogita ergo q̄ntū huic hōi credē
dū ſit q̄ maiori odio q̄ grā dignꝰ ſit· hec ē vellē pͦꝰ
nota fuiſſe Nūq̄ eſſet huc ꝑuentū· vt ꝉ antiquū aī
cū a te reiecaſſes · vel inimicū tibi aſſciuiſſes Sz ꝑmit
te q̄ſo te a me exhortari. et plus in vm̄ credas q̄ oīa
ꝓſpecta hēo ⁊ te ſūme diligo q̄ hōi iſti q̄ non ſētit
qđ ſit rectū· nec a veteri odio diſcedit· Si intellexe
ro te aīm tuū q̄ntilio reſtituiſſe ꝯfirmab meā in te
beniuolentiā ⁊ aīos ōmū q̄ te amāt nec aperies auda
ciā his hōibꝰ q̄ ſibi viā nō ſine tuo icōmodo ad te
maledicēdo affectant aliđ nō ē p̄miū qđ maiꝰ a te
pro nrā aīcicia expectē· q̄z vt intelligā ea me poſſe
facile apđ te cōſequi q̄ ſunt honeſta Vale

Quanq̄ꝫ de tuo in me ſtudio ac beniuolētia nū
q̄z dubitauerim · tamē mirꝫ eſt ꝙ in te ſemper
amor meus indies creſcat · Nō putabam fieri poſſe ꝙ
mea beniuolentia cumulatior eſſꝫ · ſed effeciſti · vt
nullo tp̄e viſus ſim a te amari · niſi hodierno die · cū
em̄ nulla occaſio olim intueniſſet cur me ab aliquo
errato deterreres · nūquā potui in leta materia ctū
experimentū amoris tui ſumē · ꝙ aūt nūc me admo
nes · nec poteris me in aīcicia peccare: Et ſi oēs ma
gis laudibꝫ q̄ꝫ correctōe delectemur · tn̄ nō aliť repre
hēſio tua m̄ ē iucūda · q̄ꝫ vt interdū amara · intdum
dulcia delectāt Nō q̄ro defēſiōem aliquā apd̄ te ē ei
hoc ptinacie viciū ea velle tueri q̄ emendari oporte
at: Si tn̄ q̄ntilig⁹ ea modeſtia vſus eēt · q̄ poterat cīte
hoc malū ſerpere deſiſtet Sed cū iniquo aīo ferret no
ſtrā cōſuetudinē eſſe intmiſſaꝫ · id egit vt nō ſolum
eā cōfirmaret ſuſpitōem quā de ſe cōceperā: ſed eti
aꝫ multomagis augeret · Accidit ergo qd̄ ſepe ī ma
gnis incendijs videmus: q̄ vbi neglecta fuerunt · eč
ſi minima ab ipſo inicio extiterint · tn̄ ad ſūmū con
ſurgūt · Nunc vero quod inſtat agatur · Ego quātū
eſt in me operā dabo vt illū chariorē aliquanto ha
beam q̄ꝫ ſi nullū odium intercesſiſſet · Sepe amor in
termiſſus acrior cōſurgit · q̄ꝫ cōtinuat⁹ · Nō te admo
neo: cuꝫ ſis prudētiſſimus ꝙ nihil in iſta reconcilia
tiōe a te agatur · preter eam opinionem · q̄m ď me
homines faciunt · poſſet eniꝫ leuitatis mee videri · ā
timidi animi · ꝙ vltro meū animū ſibi reſtituiſſem ·
Scio facies omnia pro tua ſapientia · q̄ ad honorem
meū ſpectabunt · Vale

SCribo ad te de pace ⁊ concordia q̄ nup ma
gno conſenſu omnium ciuium noſtrorum
inter ſe celebrata ē · cui ei bella ciuiliū tm̄

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 110

exarcaſſent· q̄ iā ſemel ac iter̄ ꝑtes inē cōcurriſſent
magnis viribꝫ Videre͠turq̄ oēs nō de preda· ſꝫ de
vita atꝫ ſanguine certare ſtatim q̄dā vis diuia· vt
ego arbitror mētes omniū adeo iflexit· vt neō eſſꝫ
q̄ nō ſūme pacē ⁊ cōcordiā affectaret· legatis itaqꝫ
vtrimqꝫ ſup hac re miſſis ·ſtatim placuit oibus ·de
poſitis odijs ·renouare legē aureliā quā olim athe
nienſes ꝯ duce traſibulo; tulerūt ne vlla oino meō
ria offenſarū extat· illa em̄ ob obliuionē neſcia in
iuriarū interpretat̄· Orta ē ergo tāta q̄es in ciuitate
vt nulla vſq̄ꝫ bellorꝫ veſtigia appareāt· hec ſibi ſig
nificare volui· vt q̄ ſemper bella ciuilia execratus
fuiſti· nūc tanta pacis trāquillitate quanta neſcio
an vnquā legeris plurimuꝫ gaudeas ⁊ nrē fortune
cōgratularis q̄ niſi maior cura te detineat· q̄ſo acce
das vt nō iā per lrās ſed in pn̄tia hoc tāto bono ſci
ens ⁊ vidēs nobiſcū fruaris Vale

REm mihi nūcias gratiſſimā· Nam vt bella
ciuilia ſēper execrat9 fui· ita pacē oibus ꝓ
ſpere magis me oblectēt· aut aduerſe ma
iori dolore afficiaꝫ q̄ꝫ tua in qua oia fere cōmunia
hēo· Cum ei gen9 aliunde traxiſſeꝫ tn̄ plurima or
namēta atꝫ adiumēta vite apd̄ vos cōſecutus fui·
Multas q̄dem artes atꝫ hōeſtiſſimas diſciplinas a
vris hominib9 pcepi· et qd̄ nō in poſtrema parte lo
cāduꝫ ē· plures aicicias ·ac ſocietates cū tuis ciuibꝫ
cōtraxi q̄ꝫ ea ipſa patria q̄ me genuit· Preterea in
credibile ē quāto merore eſſem cū audirē quotidie
ꝓuatis odijs et publicis oia inter vos decerni Meri
to ergo vrē fortune gratulor q̄ quo magis inſpera
ta erat eo mihi iucūdior fiet Quod v̊o me hortaris
vt hoc tāto bono videns et ſciens vobiſcuꝫ fruar̄
vtor ei verbis tuis ; facias amice quāq̄ꝫ adhortatōe

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 110

tua nõ egerẽ et iã apud vos eẽm niſi fuiſſent maxīe
occupatões q̃bus nr̃e reipublice cauſa detẽtus fui.
Sed vt ſpero nõ multos dies abero. Interim illud
cupio tibi perſuaſũ eẽ. neminẽ viuẽ q̃ magis vr̃is re
bus ſecũdis gaudeat. aut ex vr̃a ciuili cõcordia ma
iorẽ voluptatẽ ſentiat

MAgni hõres his diebus delati ſũt ad anthoniũ ciuẽ noſtruȝ hominẽ certe ſapientiſſimũ quibus nemo
noſtrũ ẽ qui nõ ſũme letari debeat. nõ em̃ fieri põt
vt ſua gloria etiã noſtra nõ ſit Eſt preteria nõ par
ua ſpes nobis omnib9 iiecta bñ ſperãdi de noſtra
republica. et poſſe aliquãdo ſiłi bñficio vti. Si quid
em̃ aliđ ẽ quod faciat animos noſtros erectos ad v̇
tutes hoc in primis arbitror eẽ poſitũ in rõne hono
ris et glorie. Que ſi magis v̇tuti q̃ȝ fortune cõferrẽ.
videmus omnes vegetiores atȝ alacriores ad mag̃s
res cõfirmãdas tẽdere. hortor itaq; vos ac diu oro.
vt noſtre reipublice per lr̃as cõgratulamini. q̃ ſepe
numero cõferẽdo iuſtos hõres his qui egregie đ ſe
meriti ſũt multos duces ſũmos et optimos ciues fe
cit. nõ dubito pro veſtro in rẽpublicam amore vos
in bonis veſtris habere quicq̃d hõribus et dignita
ti huius hominis acceſſerit. ſed hoc animi veſtri iu
diciũ gratius erit: ſi vt dixi; per lr̃as veſtras et rei
publice grãm et optimis hui9 viri factis dignam
gratulationẽ habeatis.

NVlla re ſcito nos multis ãnis maiorẽ volup
tatẽ cepiſſe q̃ȝ poſtq̃ȝ enũciatũ ẽ nobis de ho
noribȝ delatis ad ãthoniũ Nõ em̃ ſum9 illi q̃b9 oculi
doleãt. q̃ eos videam9 in rẽpublica magnos eſſe q̃
ſua v̇tute et modeſtia bñ meriti ſũt de illa: ſȝ h° vnũ
male nõ hȝ q̃ q̃ v̇tute pares ſũt honoribȝ et dignita
te iferiores exiſtãt. licet em̃ tecũ oĩa loqui libere et

debemus · cũ te adiutore ⁊ ſocio ſemp vſi fuerimus
Vna tamẽ res nos vt ſcribis melius hortat̃ · ſpera
re · ꝙ reſpublica ſe illis cõmittit q̃bus debet Nõ ei
putamus eos immunes futuros beneficiorꝫ eius qui
aliqua ꝑlatione virtutis excellũt · ſed plura alia de
hoc ſcribimus · q̃bus ṽbis oportet pribus conſcrip
tis ⁊ et grãs agimus ſue ſapiẽtie · q̃ omnes ciues bo
nos ad bñ cogitãdum excitauit · ãthonio ṽo cõgra
tulamur · ꝙ virtuti ſue fortuna cõiuncta ẽ Tu vero
nos cõmendabis illis et hortaberis · vt ſi quo loco
videbũt eos reipublice auxiliari nõ laboribus non
piculis nr̃is parcãt · Sum⁹ q̃dẽ illi q̃ non patiemur
vos á ſollicitudĩe · á fide ab aliq° nrõ cũue vicia vale

Gratulor illud tibi ex ſñia optimatuꝫ obti
gisſe qᵭ tua r̃ſtitutõe in patriaꝫ ſemp op
tauerã Curaui ãt añ oẽs rem totã ad te ꝑ
ſcribẽre vt intelligeres hoc meo officio neminem
eſſe q̃ te pñteꝫ magis affectaret Cũ em̃ ſenat⁹ ᵭ ſũ
mis rebus frequens in curiã veniſſꝫ · multaqꝫ inter
ſe agitata eſſent · q̃ ad ſalutem ciuiũ ꝑtinerent ⁊ po
ſtremo cõmemorata eſt cã tua Fuit aũt in ea cõſul
tatione incredibil' de tua reſtitutõe omnium prim̃
conſenſus q̃ locus multa de animi ṽtute · de ai mo
deratõe · ac de indignitate fortune tue honorifice di
cta ac rñſa habuit nec nõ multa poſt ex ꝯmuni ſen
tentia placuit rogationeꝫ de hac re fieri · ſenatus er
go cõſultũ eodẽ die conſcp̃tum fuit · ꝙ nõ ſolũ pa
triã · ſed etiã bona tua ⁊ dignitatem recuperares ·
Ego vero ⁊ vt ſtatim dixi ⁊ non expectaui · vt hec pa
trũ ſententia ad te ferretur · ſed antecedere volui ·
vt q̃ amore et beniuolentia ṗor erã cicius tibi de oĩ
bus rebus a nobis geſtis congratularer

Quo minus expectate littere tue de mea reſtĩ

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 110

tutione fuere · eo gratiores mihi extiterūt Video eq̄
dē q̄ amor tuus vndiq̄ ſe expādit · nec facile dicaꝫ
q̄ res maiore voluptate me affecerit: an q̄ ſenatus
cōſultū de meo reditu prouulgatū ſit · an q̄ tu illō
mihi impmis nūciaſti · Cū eīn ōmia pribus conſcrip
tis debeaꝫ q̄ mihi illū optatiſſimū patrie cōſpectum
q̄ opes q̄ dignitatē reſtituerūt · plura tn̄ videor tibi
d'bērq̄ neq̄ in exilio vnq̄ deſiſti me conſolari · ⁊ de
mea reuocatione in vrbē ita attētus fuiſti · vt oēs
neccārios meos ⁊ ipſā rēpublicā q̄ me reſtituebat
hoc officio. hac hūanitate vinceres Sed cupio p te
certior fieri vtrꝫ mihi liceat ꝓpter īimicos meos tu
to eē in patria · etiā meo more priſco ⁊ cauſis amico
rū ⁊ reipublice verſari Scis q̄dem quot inimicos ea
res mihi fecerit dum reſiſto potētie illoꝝ q̄ putant
ſe nullis ā legibꝫ · ā eq̄tati ſubiectos eē vn̄ ōmū me
oꝝ maloꝝ origo fluxit · Mallē aūt vt aſſueui · vitā
in exilio agere: q̄ toties in eoſdē fluctus ac pturba
tiōes reuolui · Spero tn̄ ea ſapiā ac moderatiōe pa
tres cōſcriptos eē · vt nihil decretū ſit ab his qd̄ nō
velint cōſtanter ⁊ bn̄ tueri · ſed magis ſecuro aīmo
ero · ſi pus a te oīa explorata eſſe intellexero ·

Nvlla res ē q̄ te perturbare debeat ſi eo tpe de
pace agit̄ quo maxime d' victoria tue ptis oīa
pmitte ⁊ ſperare videberis Maiorē · crede mihi mo
deſtia tua laudē referes q̄ tuliſſes gl'aꝫ ex victoria ·
hꝫ nō nego · q̄d magnificū ⁊ admirabile ī ocul' hoīm
fama belloꝝ m'l'taq̄ ſepenūero ipa diſciplina mili
taris mag̅ reipublice adiumēta ingn̄auit q̄ n̄ ſuſci
pia⁹ ⁊ ſingulari q̄dā laude pdicem⁹ · ēte l' inuidi l'
inſueti reꝝ maioꝝ videbimur · Sꝫ caue q̄cq̄ ex his
q̄ repoſita ſūt magis in fortuna q̄ in v'tute poſita ·
tu l' mīme ꝯpaēs Nullꝰ eī īpatoris ā ducas maxioꝝ

exercituū laus et gloria tāta fuī quin ⁊ cēturiōibꝫ
cōis eſſet ⁊ his q̄ manu fortit̄ cū hoſte conflixiſſent·
Modeſtie v̄o· hūanitatis ·clemētie· et ceterarꝫ v̄tu
tū nemine is hꝫ ſociū vel pticipē qui illis rcē vtitur·
Quare tibi pſuadeo nullā ex tuis laudibꝫ maiorez·
q̄ꝫ ſi publicas ꝯmodis inbiues ⁊ paci ſtudebis q̄ ſi re
cta ſit omī bello melior ſēper fuit· Vale

NOn ignoro de pace ſēper auide audiendū eſſe
etiā ſi muros· vt dr· aries pcuſſerit· ſed illā n̄
arbitror pacē eē dicendā q̄ plus habitura ſit inſidia
rū q̄ꝫ beniuolētie ſcio omnia bono aīo a te dici· ſꝫ
plus puto· nō ſatis attēdis q̄ cauſa ad pacē hoſtes
meos impulerit: Cum ei ſe dēſtitutos omni pſidio
viderēt ⁊ iā oīa deſperata· cogitauerūt qua ratiōe
poſſent aliquod ſpaciū reſpiratiōi dare nō vt ſibi
perpetuū eēt q̄eſcendū· ſed vt acrius belluꝫ poſſent
reſtitue̅ Neō q̄dē naturā eorꝝ melius nouit· q̄ꝫ ego
ipſe q̄ ſuperioribꝫ tpibus ſepe de fallacia eorꝝ doc
tus fui: de hinc pſuadēt vt te ſpōſorē pacis ꝓ ipis
pbeas· nec ꝓſpicies qꝫ nō tā aīo pacē optēt· q̄ꝫ vt
tpi cōſulant: nollē ſapiēs eſſe meo piculo vt hanc
aī modeſtiā tātifacerē· qꝫ illā victorie quā in mani
bus hēo āfferā Quaê mihil aliđ hēas noli m̄ ſuaſor
eē in ea re q̄ mihi poſſet plura q̄ꝫ credis nō ſolū icō
moda· ſed etiā vite mee picula afferre·

SI optas a me ſcire q̄d a te maxie velim ſūma
ē ne minoris aīciciā meā facis q̄ꝫ ego tuā· ſcis
quātū amaui te ⁊ q̄ntū excoluerim· nūq̄ꝫ vllum fuit
tm̄ in re mea cōmodū· qđ ꝓ te nō intelligerē· nec i
cōmodū quod ꝓ te nō ſuſciperez· vbi hoc vſui tuo
accedere intellexi· Neſcio quo alio officio· aut q̄bꝰ
ſignis maioribꝫ tibi declarare potuerim quātuꝫ te ⁊
diligerē ⁊ obſuarē· Tu niſi me ames ⁊ chariſſimuꝫ

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 110

beas ꝫ neſcio quā cām ſatis idoneā afferas. Cū eñ
ceteris in rebꝫ ſemꝑ optaueri alios vincere. certe
in hoc vno. et ſi a te nō vellez in amore ſuperari. ta
mē pacē te mihi eē maxime cupio. Vale.

LIttere tue magnā mihi attulerūt moleſti
aꝫ Amo ei te ex aīo ⁊ valde obſtupuo. Tu vo
mihi videris a‹m›iciā meā ſubaccuſare. nec ſatis itelli
go quorſū hec verba tua ꝑgāt. vellē poſſez aīo impe
rare. ⁊ rñdere mihi modeſtiꝰ. Sed poſtq̄ nec cogis
cū bona venia tua: vellē rñderes mihi qñ tibi i amo
re nō rñderim. imo qñ te amādo nō añceſſeri: Aut
ei aīciciae ignoras. á male ab alio audiuiſti Non ne
go te nullū in aīcicia nrā officiū ꝑtermiſiſſe. nec eāt
iſta cōmemoratio tua neceſſaria. ñ me plane vis.
vt mihi videris ꝫ ingratū in te dicē. poſſez hoc i loco
mihi niſi pudor eēt ipedimēto. multa narrare q̄bꝰ
agnoſceres nūq̄m me tibi vllo officio á beniuolen
tia ceſſiſſe. ſꝫ nō cōmittā vt bñficiorꝝ meorꝝ videar
maiorē rōez hrē q̄ꝫ aīcicie. Nihil ei m videt̄ minꝰ a
mātiū eē. q̄ꝫ ſui officij meminiſſe et alieī obliuiſci Vi
deris ergo me amādo. nullo te nūq̄ꝫ bñficio affece
rim qn fueris ſēper in his rebꝰ attētiſſimus q̄ vſui
meo accederēt Nullū ergo ꝓ te laborē nullū piculū
ꝓ tua ſalute ſuſceperim. q̄d ē qd a me vel. i qͦ me
accuſas. cupio ōmia a te ſcribi. et eſt vt dicit̄: ami
corꝝ ꝯpriū ōmia interſe apta hrē. Si q̄d erit quod
a me ſit corrigēdū. dabo opam. vt quo tardius te
amando proſequutus fui. eo celerius nō ſolū hanc
morā ꝓſequendo corrigā. ſed aliqñ etiā ātecedam

NOn putaui id te laturꝝ tam iniquo animo
qd ego eq̄ſſimo certe ſemꝑ ad te ſcripſerā
ſꝫ poſtq̄ꝫ res iſta. q̄ ſine lite erat fuit incon
trauerſiā deducta. et aicorꝝ ꝯpriū eē dicas. ōmia int̄

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 110

ſe hrē apta· itā rn̄debo tibi vt nō putes mē ad te ſi
ne cā ſcripſiſſe· Sepe ad me Chaius ce alius q̄relaꝫ
detulit· qđ mihil ſūma failiaritas quaꝫ mecū hꝫ ſibi
apđ te ꝓfuit· quin ſemel ac iteꝝ te admonuiſſem·
nullū ex oībus officiꝭs tuis poſſe maius eē· ꝙ̄ ſi mea
cauſa illū recōmiſſum habuiſſes· nec pateris ſibi a
tuis iniuriā fieri· nūꝙ̄ tn̄ adduci potuit vt vbis eiꝰ
fidē hrēꝫ donec ſermone ⁊ lrīs mľtoꝝ ideꝫ afferri m̄
intellexi Scripſi ergo ad te ⁊ q̄ potui modeſtia vſꝰ
fui Satis mihi erāt ꝯmonefacere te tne ego minus
a te amarer: ꝙ̄ tu a me diligebaris· q̄res vt video·
tibi permoleſta fuit· ſꝫ liceat his q̄ ſe amant Aliq̄d
int̄ ſe expoſtulare liceat· etiā accuſare iraſci· Mō il
lud putent altiores eē vere aīcicie radices· q̄ꝫ vt le
uiſſimis cauſis tolli debeāt· ſi placet facile cōcedam
tibi me ſuperatū eſſe a te nō ſolū beniuolētia ſꝫ etiā
oī officio ⁊ diligētia in me et in eos oēs q̄ mei ſūt·
Ero īofficioſus etiā· ſi vis et cōtumelioſus in te oīa
tibi cōcedam· ſi illđ mihi cōſtabit nō te putaē alio
nūc me eſſe in te aīo quā olim cū te iudicabis maxi

Quod in me fueris equo aīo: hoc tue modeſtie fuit· Sed cū ignorarem ‖ me a me diligi·
cāꝫ cur me admoueres illud ego iudicaui non fuiſſe
aīcicie tue p̄ſertim cū nulliꝰ errati cōſcius fuiſſeꝫ· ſꝫ
nō cōcedo caio ce alio qđ iure poſſit aliquo loco di
cere ſe nullū officiū meū intellexiſſe Si vō q̄cquaꝫ
a me optauit· qđ minꝰ ꝙ̄ equū eēt ipē potiꝰ ſibi ipu
tet Nihil eē puto qđ aicoꝝ cā p̄ter hōeſtū ſit agen
dū· ꝙ n̄ videro me facile paſſuꝫ eē a neccārꝭs meis
vt ipē dicat; iīuriā ſibi fieri: illud videat ne verius
poſſit a ſe dici noluiſſe me rōem neccārioꝝ meoꝝ ne
gligere cū vltro inuectus eēt· iudicaui q̄deꝫ nō mi
nus a te diligi q̄ꝫ hūc hōieꝫ q̄· vt video· vult aīcicia

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 110

tūa abuti Qui āt l'ris et ſmone alioꝝ idē intellige
res nō maiorē fidez oportē ill' hri· quā ſibi arbitror
Sūt em̄ oēs ā inimici·aut inuidi·Sed hic ſit finis·
Quātū me ſis amaturus in te erit · Spero ꝙ ſūma
beniuolētia me ꝓſeqris Ego oīa ꝓ te ſuſcipiā que
digna ſūt nrā aīcicia·

NIſi de tuo in me animo ſatis pſuaſū hērem dubitarem ne tibi
moleſtius fuiſſez cū his diebꝫ cām lucretij apd̄ q̄ſto
rem nrm̄ cōtra neccāriū tuū defendi·Sed cū ſuperio
ribus tēporibus nihil a me geſtum in amicicia nrā
cognoſceres qd̄ a veteri eſtimatōe nrā alienū eſſet·
Putaui in hoc facto meo te nō pmutatuꝝ fuiſſe iu
diciū meū:neqꝫ ea de re ad te nō ſcripſi qꝛ te negli
gerē·ſed partim occupatōibus meis ·ptim qꝛ iudi
carē ita te ſentire·vt nihil a me ſine cā i tuos eē fa
ctū crederes ·Quare a te maxime velim vt ſicut fa
cis plus mihi credas :ſi forte aliter de ea re ſcripſiſ
ſet q̄z de his hōibus ·q̄ inter nos diſcidiuz optant·
Niſi em̄ ſperarez ꝓpediē apud te eē ·diligentiſſime
iam omnē cām ad te ſcripſiſſem Interim hoc de me
iudicabis nullo tēpoē amicicie tue reſpectū maiorē
me habuiſſe:q̄z dum cauſam iſtā hoeſtiſſimā cū ra
tione contra hominē tibi neccāriū ſuſcepi

BEne ē ꝙ:vt ſoles :de meo i te animo iudicas
Cum em̄ te valde amarē·anferrēqꝫ omnibus
quos poſtea notos habebā non poteram cogitare·
quin idem tibi de me accideret:perſuadebāqꝫ nihil
a te geſtum in defenſione lucretij quod non officio
tuo alienum eſſet Gaudeo tamen ac plurimum
letor·ꝙ his cogitationibus et conſilijs meis acceſſe
runt littere tue·que illius veteris beniuolentie tue
q̄ i me ⁊ neceſſarios meos ꝑpetui aōris teſtes eēnt

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 110

Quod ât in iudicio cõtra necariũ meũ ſteteris · nec reprehendo nec accuſo · Scio em̃ id a te: vt ſcribis honeſtiſſima rõe factũ · Plus ego vni tibi q̃ꝫ oibus a lijs credo · Noui em̃ modeſtiã ⁊ antiquã ↄſuetudiẽ ꝫ tuã prudentie · Si q̃d vͦo in hac re culpa necarij mei cõtractũ id ẽ velim ſcias mihi omnino diſplicuiſſe · Tu q̃d ad officiũ tuũ pertineat videƀ · Ego vero iudiciũ meũ de te nõ mutabo:

CVpis a me ſciẽ quo ĩ ſtatu res nrẽ ſint caput ẽ · q̃ꝫ ſi oẽs in exidiũ noſtrꝝ ↄiuraſſent vix deteriori loco poſſem⁹ eẽ Cõflictamur em̃ bellis nõ ſolũ exteris : ſed etiam q̃ꝫ ſũme deteſtãdũ eſt · ciuilibꝫ et inteſtinis · Foris fagant̃ hoſtes · paſſim agri diripiunt̃ rura hoſtili incẽdio flagrantur · hõies cedũt̃ · Intra menia vero int̃ ciues male cõueniũt̃: Neõ eſt q̃ publice vtilitati ſeruiat · Quiſq̃ꝫ vult in ciuitate p̃mus eſſe · nullus pudor · nulla reuerẽtia legũ ĩ vrbe ẽ Jã palam ſeditiões parãt ciues · Nihil mali ẽ qd ã plius reſtat · niſi ipſa captiuitas q̃ nos omẽs hoſtili ferro · ac ſuituti ſubijciat · Eo q̃dẽ peruẽtũ eſt vt minimũ malorꝝ mortẽ ipſã iudicẽ · Vides q̃ ſit patrie nrẽ fortuna · q̃ tolerabilior aliq̃nto eſſet niſi vt nos ſpes oĩs iã dereliq̃ſſet: Vale

ETſi rumor ſiniſter de rebꝰ veſtris aduerſis ad me delatus eſſet: non tamen putabam omnia apud vos deſperata eſſe · Plura ergo q̃ꝫ venire mihi in mentem potuiſſent · vobis acceſſerunt · Sed omnia vobis ab extimis hoſtibus aduerſe ceciderunt · premat bellicus tumultus · et circumſonat menia veſtra · Toleranda ſunt omnia et fortiter ferenda que ab illis vobis imminent · Illud magis viſum eſt mihi miſerum quod de ſeditione et odijs ciuium ad me ſcripſiſti · Que res

niſi de cōſilio et auctoritatē eoꝝ q̄ bene volunt rei publice cōſultū eē̄ inſtiget̄ plane mihi diuinare vi deor oīa futura q̄ etiā tu maxime times Nō ſatis ad mirari poſſuz que amētia ciues tuos in hāc diſcordi am traxerit. niſi forte aliq̄ ſunt q̄ ſe putant reꝝ do mino potituros. ſi oīa in poteſtate hoſtiū veniant. Et ē timendum ne inimicoꝝ vrōꝝ dolo peſtis iſta ɔtracta ſit quo facilius illi victoria potiant̄. Mallez hoc loco poſſe a vobis hoc malū leuare hoc meo pre ſidio quā eo tp̄e cōſulere. quo veſtra reſpublica mi nime p̄ot cōſilijs iuuari. Sed poſtq̄ꝫ res eo p̄uenit. vt id qđ potius volebā nō poſſit a me fieri. nō omit tā vt nō ad te ſcribā q̄d de noſtre rei publice ſalu te ſentiā. Explorādu ẓ ē ab ipſis q̄ rēpublicam ſaluā volūt. quo q̄ſqz animo ſit ⁊ ſapient̄ ſollicitādi ſunt oēs olim ſocij nr̄i. vt fidei ⁊ amicicie veteris memīe rint. Preſidia ſocioꝝ ſūt a vobis occulte in vrbem recipiēda: donec videritis vi poſſe cogi illos q̄ non bn̄ ſētiunt de libertate vrā. Nūq̄ꝫ āt morbꝰ iſte cu rari poterit. nec malū hoc qđ iā inueterauit a vob̄ tolli. niſi abſcindat̄ ab ip̄o corpe illa pars q̄ ē egra. Spero ꝙ ſi meo cōſilio tua ciuitas vſa fuerit. breui intelliges a vob̄ depulſū eē̄ oē̄ periculū qđ in ip̄is viſceribz abūdat. Sicut em̄ ego ſentio q̄d vos in re vrā facturi ſitis etiā atz etiā prouidebitis Ego emz nō minꝰ de vrā ſalute laboro. q̄z ſi oīa vobiſcuz mi chi eſſent cōia. Vale

NE deſiderium tuū differā. ſtatim ſatiſfaciā de eo qđ maxime optas a me audire. Abſolutꝰ es paribꝰ oīum iudiciū ſn̄ijs et lis ſcđm te data Nūq̄z vidi attē tionē aut magis eruditū in cauſis egēdis. q̄z ip̄e eti am cām tuā mādaueras Ibi em̄ patuit q̄ntū vis di cēdi poſſz apud iudices Fuit q̄ꝺ adeo vehemēs ⁊ ac

in propulſādis criminibꝫ q̄ tibi obnciebant. vt oēs
iudices et tibi verbemignos et aduerſarijs infeſtos
redderet · laudabāt ōnes ingeniū oratoris h9 · Pro
babāt cauſā tuā et eq̄tatem iudiciuꝫ preferebant.
Cū vero itū eſt in ſētentia tātus ōmiū cōſēſus fuit:
vt nō minus in rē cōgratulati ſint q̄ꝫ negociū omu
ne agētur. Hec ad te volui ſcibere vt animū tuuꝫ
liberarē ea ſolliciatudine q̄ vt ſcio: multū afficieba

Habeo tibi grās et magnas qđ   Cris vale
q me liberaſti ſolliciatudine maxima et mole
ſtia: Sꝫ non minori voluptate id me afficit qđ ad
me ſcripſiſti de patrono meo hoīe modeſtiſſimo et
eloquētiſſimo. dlector em̄ vehemēter laude ſua et of
ficiū e9 ſp magnifeci. Nā et ſi nūq̄ꝫ dubitauerim de
mea cā quin ſcđm me lis eſſet danda. tn̄ qr in iudi
cijs nō aliter q̄ꝫ in nauigando ſepe imminet piculū
niſi is q̄ gubernator ē. peritus in arte ſit Semp ve
rebar ne eq̄tas cauſe mee: aliā fortunā habuiſſꝫ ab
eā quā optabā. Gaudeo itaqꝫ me talē ſortituꝫ eſſe
oratorē in quo neqꝫ ſūma eloquētia neqꝫ ſtudiuꝫ de
fuit: breui: vt ſpero: per meipſū illi cōgratulabor
Interim ſignificabis ei me ſūmā eg ſtudijs atꝫ offi

Quid de te ſētiant oēs   Cijs hrē grāꝫ Vale
et amici tui et ciues tui ſignificari tibi a me de
ſideres. Omniū vna ē ſnīa. neminē ex eq̄lib9 tuis
maiorem eſſe igenio. Sꝫ maxie verent̄ ne illo ſatis
modeſte vtaris Quare mi anthoni ſi fama bō te de
lectꝫ. ſi opio hoīm quā nūc certe nō paruā ſuſtines
vide ne ceteris v̄tutibꝫ tuis q̄ magne ſūt ſola mode
ſtia deficiat. Intelligo qđ te ſūmuꝫ in vrbe nrā ci
uē futur: ſi ingenio tuo modeſte vti ſcimeris. Nđ
vt facias etiā atꝫ etiā rogo. Vale

d Dum modeſtiā a me deſiderari ſcrib. ſcio hoc

vn̄ prouemat· ſ3 famā intelligēt ōnes ⁊ ciues ⁊ ami
ci mei· ſi alia in me virtus ſit· nec iſtā deeſſe Nō pōt
fieri q̄n iſta etas multa hēat q̄ reprehendant᷑ a ſem
bus Et ſepe q̄les reperiunt᷑ q̄ ꝓpter inuidiā · á ↄfin
gūt aliq̄d · á maiora vicia nrā faciūt· ſi q̄s ꝉ ingenio
ꝉ ſtudio p̄ſtaē illis videat᷑ Inde· ſciocām oēm pro
ceſſiſſe· qꝛ hōies cū ōmia in me laudauerint· ſubtra
hūt mihi opionē modeſtie: nō ꝑmittā eos eſſe diu
in iſto errore· Incūbā in hoc vnū· vt neqꝫ etate in
q̄ ſū· neqꝫ labore ip̄ediar· q̄n ōmia faciā q̄ ad exāmi
natōem hōim accedūt tu me· vt facis · ad hāc rē ad
iuuabis · vt ſicut tu his adhortatōib⁹ ⁊ cōſilijs mul
to ardentior fcūs ſū ad bonas artes · ita te beniuolen
tiam meoꝝ ciuiū cōſeruaſſe per te intelligā Vale·
NVnq̄ꝫ alias de maioribus q̄ꝫ nunc rebus ad te
ſcripſi Tante eñ ſūt vt nō mō te ad legēduꝫ
inuitaē: ſ3 etiā valde cōtare hēant· Maximi q̄dem
apparat⁹ agitāt᷑ quales forte a nrā vrbe cōdita nō
fuerunt Magni eq̄tatus cōſcribūtur· claſſes inſtru
ctiſſime armant᷑· fabricant᷑ noue turres · apparatqꝫ
bellū ingens mari ⁊ terre cōtra genteꝫ ſup nobis ī
micaſſimā Et ē ōmiū ſpes nūq̄ꝫ tp̄s defuiſſe nobis da
tū· quo meli⁹ de victoria cōcipiēdū fuerit· quaꝫ ſi
adepti fuerimus · eterna eſt pax vrbi noſtre futura
Oēs eñ gentes · hac vna excepta· q̄ nobis bellū in
ferre poſſent· aut nobis amore deuicte ſūt· á armis
aut vi cōpreſſe· Nihil aliud ergo nrē reipublice re
ſtat· q̄ꝫ vt etiā hāc nationē frenemus qd̄ nobis fcū
nō erit difficile· modo cōſilijs noſtris celeritas ad
hibeat᷑· habemus omia q̄ facile p̄nt noſtris conati
bus victoriā ſuppeditare hoſtis improuidus ē· nos
cōſilio muniti Ille imparatus nos omnibus rebus
neccāriis iſtructiſſimi· Ille domeſticas ⁊ extēis bell

iam fractus ⁊ debilitatꝰ ē Nos v̄o integri ⁊ nunq̄ȝ
alias potentiores Qui plura q̄ȝ multe vrbes a fidei
ſocietate nr̄oꝝ ciuium defecerunt· Nr̄e aūt vrbes
quotidie viribȝ nr̄oꝝ ſocioꝝ augent̄ Nihil ergo eſt
cur nō plane iſtaȝ victoriā manuteneaꝰ nihil deeſſe
nobis volumꝰ·ſȝ bene etiā de ipa maturatōe ſpero
cū nūq̄ȝ ad huiōi rē cōficiendā prudētioribȝ ·ā forti
oribus ducibus vſi ſumꝰ· Scripſi ad te vide ne quic
q̄ȝ eoꝝ ꝑus efferas ·q̄ȝ reipublice itererit· ſȝ hoc te
nolui ignorare· vt q̄d maxime te optare ſciebam·
de maxis rebȝ a nobis q̄ hic agitātur ꝑ me doctior

P Riuſq̄ȝ lrās tuas recepiſſem·iā oia· Cheres
de q̄bus ad me ſcribis apud nos diuulgabant̄
q̄d mime oportebat fiēi·ſi mos ātiquus in nr̄o ſena
tu fuiſſet ſeruatꝰ ·Nihil em̄ apud nr̄os maiores cuſ
todiebatur magis q̄ȝ ſilētiū in deliberatōibus ⁊ cō
ſilijs reꝝ q̄ ad publicā vtilitatē pertinebāt Sȝ de hᵒ
ſatis ad te q̄ iſta nō ignoras illud magis ad rē q̄ nc̄
agitur ꝑtinere arbitror vtꝝ ſapienter a vobis deli
beratū ſit de bello ſuſcipiēdo· ꝓ quo tātꝰ apparatꝰ
inſtruitur· Videris q̄dē ſpōdere certā victoriā prie
tue·et oia bene ſperare. Ego cū nihil magis inctū
videā q̄ȝ exitus belloꝝ ⁊ omnia q̄ agitatis patefac
ta hoſtibus veſtris videant̄ eē· vereor ne vrā ꝯſilia
fallant̄·Quare ſi potiꝰ de pace fuiſſȝ deliberatō vrā
ſūpta·ea res nō ſolū hōeſtior·ſed etiā tutior vob̄ fu
iſſet·Poteras em̄ exēplis aliaꝝ gentiū vtiq̄ videre
ſepe multas citates bella ſuſcepiſſe·q̄ quāuis om̄ia
expedita et inſtructa habuerūt·tn̄ infelicē exitum
ſortite ſūt· duce hanibale bellū geſſit cuȝ romāis ⁊
et quanq̄ȝ vaſtitatē ytalie vidiſſet· et romā pene
caſurā tn̄ exitus nō fuit victorie ſed captiuā tandeȝ
ſe vidit et romanis legibꝰ ſeruire· Cyrus etiaȝ rex

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 110

ꝑſaruꝫ cum an̄is fere triginta multa bella felici
ter geſſiſſꝫ · bellū ſcythis intulit ſperabatq̄ꝫ illa gē
tē victa ſe poſtea i ꝑpetua pace futuꝝ Quē āt finē
tanti conatus eꝰ habuerūt thomyris regina ſcytha
rū: capto rege ⁊ ducentis militibus pſaꝝ ceſis ſatis
edocuit· hec a me nō cōmemorant᷑. vt bella q̄ a vo
bis gerēda ſūt malū exitū habeāt· ſed dū licet aīm
veſtrū potius ad pacē ⁊ cōcordiā q̄ȝ ad bellū conuer
tatis: Ne ē aliqua res q̄ hec vobis diſſuadē debeat ·
poteit em̄ maiore cū glˡa totū hoc negociū cōfici q̄ȝ
illud bellū adminiſtrari· qꝛ cōtra hoſtē nō īpatuꝫ
vt ſcribis: ſed ꝓuidū ac potētē· bellū ſuſcipitis Et
ē timēdum ne alie gētes ſe immiſcēt· ne ciuitates
q̄ nunc metu potētie vrē cōiuncte adhuc vobiſcum
ſunt deficiant a fide· erit itaq̄ꝫ ſapiētie vrē ōīa iſta
vidē· modeſtie ⁊ humanitatis nō auertē animuꝫ ab
orōne eoꝝ qui pacē vobis perſuadent· Si nūc in ſu
ſcepto cōſilio vrō manetis prouidete ne in ſenatu
veſtro delibēata fuerint ea· q̄ an̄ ad hoſtes ꝑuemāt
q̄ꝫ a vobis q̄cq̄m inceptū ſit· hec ad te ſcripſi q̄ plu
rimū in republica potes · vt ſi tibi viſū fueit· ſena
tū de hac re hēas · ⁊ maturius ꝺ his rebus int᷑ prēs
cōdelibētur· ego enim pro fide ⁊ beniuolētia mea
in vos oēs cupio vobis omnibꝰ bn̄ cedē· Vale

SI vllo tpe de rebus magnis ad te ſcripſi Illd
ꝓfecto ē ſūmū ac maximū oīm· quo tanta mi
hi vident᷑ mala rebꝫ nrīs īpendē· vt niſi deꝰ aliquis
a nobis hecipſa auertat facile poſſuꝫ nrāꝝ partium
deſolatōeꝫ ac ruinas diuinare· bellū em̄ atrociſſimū
et famē incredibilē ac peſtē q̄lē nōdū neq̄ȝ legimꝰ
neq̄ȝ audiuimꝰ· tota ferme ꝓuincia iā dudū ē ꝑpeſ
ſa· neq̄ꝫ vis tāti mali aliq̄ ex parte adhuc remittit᷑:
ſed malū hoc dietim integreſcit ⁊ ſp deterius hꝫ Co

gita ergo nō diu poſſe nos tātas clades pferre· q̃o
em̄ vſqz nūc pertulim⁹· Nūc vō defeſſi patiendo ſu
mus ⁊ ſpes ip̄a q̄ donec aliq̄d potuim⁹. nos aīabat
ad hec ip̄a mala ł repellenda fortit· ł perferenda ſa
pient ita remiſſa ē· vt nullo oīno eſſe videat̄ Quis
ergo nō facile diuinaē poſſet nō ſolū deſolatōez· ve
rū etiā illā ipſā vrbis nrē vltimā interitiōem· erit
em̄ tp̄s in quo vbi nrē ciuitatis veſtigia fuerint· ho
mines q̄rent neqz extabūt vlla ſigna· h⁹ olim poten
tiſſime ac florentiſſime patͤe nrē· niſi d̄s irā ſuā remi
ſerit· ⁊ ceperit nos tātis malis feſſos iā tandē ꝓpi⁹
aſpicere· Et qm̄ hūana preſidia res nrās deſtiterūt
cogimur? qd in tēpeſtate ſepe nautis accidit; ōnia
cōſilia nrā omēz ſpē ⁊ cogitatōem ad deum referre
ad quē rem cōſequēdam nobis eris ⁊ adiutor ⁊ ſoci
us Quāuis d̄s videat̄ auertiſſe animū ⁊ auēs a nris
p̄abus· tam̄ ſperam⁹ clemētiā ſuā mutaturā eſſe ī
meli⁹ mala q̄bz ꝯflictamur· ac pene cōficimur vale
LIttere tue tātam attulerūt aīo meo moleſti
am· vt nullo tp̄e maiori in merore fuerī· Cuz
eī eo perducte ſūt fortūe nrē reipublice· vt iā nihil
p̄ſidiū poſſit ab hōibus expectare maxīe timēdū eſt
ne diuino etiā auxilio p̓uati ſimus· qd ſi nrō aliq°
errore nobis accidiſſet· putarē ōnia nō ſolū equo ſz
etiā forti animo pferēda· Sz cū hi ſēper fuerimus· q̄
ꝓ libertate cōi· pro fide ſociorꝝ maxima bella mag
no cū piculo ſepenūero ſuſceperim⁹· neſcio q̄ iniq̄
tate fortūe eo peruētū ſit· vt diuino ſił et hūano p̄
ſidio p̓uati ſim⁹· nec ꝓcul abeē video mala ōnia q̄
vrbi nrē euētura diuinaſti· Querēt· vt ſcribis· For
taſſis hōies q̄ poſt nos viuēt vbinā fuerūt tāte vrb
fūdamenta· et tādem illa ip̄a patͤe nrē fama q̄z diu
italia floruim⁹· forte interibit· poſtq̄ neqz id exta

bit· cuius rei grã nrã gl'a et nomẽ dudũ ingẽs fuit
Vna res p̄t in tantis mal' cõſolari· ꝙ hẽmus exem
pla clariſſimaꝝ vrbiuꝫ atqꝫ regnoꝝ q̄ ſil'em exituꝫ
aliqñ hũerũt· ita vt nihil aliđ ad nos ꝙ̄ ipſũ nom̄
peruenerit· Plures v̂o ego arbitroꝛ ciuitates fuiſſe
q̄ ſuis tp̄ibus gl'a reꝝ geſtaꝝ inſignẽs et p̄clare ex
titerũt: cũ q̄bus fama ſil' extincta fuit ꝓpter inopi
aꝫ poetaꝝ · ꝗ oratoꝛũ: q̄ ſua geſta · ꝗ oꝛõe · ꝗ carmine
illuſtrarẽt· et nõ paterẽtur eaꝝ reruꝫ q̄ digne ſunt
immoꝛtalitate eſſent · memoꝛiam interire · Vtinam
nrã res publica que gl'e auida fuit · ita et hõies con
q̄ſiſſet quoꝝ eloquẽtia ſempit̃na eſſet reruꝫ noſtra
rũ memoꝛandaꝝ cõmendatio · Num incipio intelli
gere quãta debeat eſſe veneratio apud õnes ciuita
tes magnificas eoꝝ · q̄ ſciunt egregia rõne reꝝ vel
pacis l' belli facta cõplecti quã maximaꝫ oportuni
tatẽ defuiſſe nr̄is hõibus · nõ ſatis poſſum admirari
cũ iudicare poſſent oẽs ſuos conatus ⁊ laboꝛes a te
fruſtra ſuſceptos eſſe · ſi prouiderẽt q̄ rõne poſſent
immoꝛtales fieri · ſed de hoc hactenus · cõſiliũ v̂o tu
uꝫ quo in rebꝫ extremis dicis eẽ vtendũ · ſuſcipio ⁊
laudo quãq̄ꝫ ſerũ eſt · vt aiunt · tp̄s placandi ſupos
cũ magis neccitas ꝙ̄ noſtra voũltas facit nos ſuppli
ces · Mallẽ hoc remedio vſi fuiſſemus cũ nobis oĩa
erant integra · et ſignũ fuiſſet ea a nobis fieri ex aĩo
de q̄ pluã nõ ſcribo poſtea ꝙ̄ a nobis coꝛrigi nõ p̄t
Faciamus ergo qđ ⁊ ipſe naute in ſũma tẽpeſtate fa
ciunt · vtar eñ libenter exemplo tuo iã arboꝛe frac
ta ⁊ caſſata naui · nrã oẽs vota faciamus ſi dep̄da
tio noſtra exaudita fuerit · ñe igrati reperiamur ad
uerſus numina · Si v̂o fata nl'la nrã pace iflecti po
tuerit eo bono fruemur quo vtũtur illi q̄ in ſuis re
bus aduerſis nihil a ſe p̄termiſſuꝫ eẽ intelligãt vale

Qaximã oim laudē hodierno die ꝯsequũtꝰ ē ex
ercitꝰ nr̄· ꝗ fortiſſima pugna eouſqꝫ ĩ acie ſte
tit cõtra hoſtes · vt pertinacit̄ pro defenſiõe patrie
moriẽdo clariſſimã inde victoriã retulerit · Amotꝰ
ergo ē a nobis ille ĩgẽs metꝰ ac ſũma totiꝰ vrbis
trepidatio · Cũ em̄ maluimꝰ ſemel patrie quã diut̄
na obſidione p̄mi inſperatã victoriã cõſequuti ſu
mus · quo ĩ bello nobis certe viſũ ē ipſũ celũ ac oĩa
numina ꝓ nob̄ militaſſe tal̄ em̄ huiuſcemodi max
imi cõflictus exitꝰ fuit · vt vix nl̄lus nr̄oꝝ militũ in
bello ceciderit · Quã vo fortunã alia ps habuerit ·
ex hoc apparet ꝙ oẽs tanꝙ̄ pecudes ad moriẽdũ pa
rati fuerũt · Signa viginti militaria capta caſtra oĩ
no hoſtiũ fracta ⁊ direpta ſũt · neq̄ in illa pugna fu
it q̄ ĩ ore gladij exceptꝰ nõ ſit · ĩ a nr̄is copijs in
t̄ceptus Cũ ãt victor nr̄ exercitus ĩ vrbeꝫ reuerteret
tur pl̄imis ac maxĩs hoſtiũ trophęis ornatus mirꝫ ĩ
modũ tota ciuitas nr̄a fuit ad ſpectaculũ effuſa Neq̄
erat q̄ nõ daret laudes ⁊ grãs deo Oẽs vo nõ rē hu
manã · ſed diuinã laudabãt Tanta vo leticia ⁊ exul
tatõ oim fuit vt nõ iã multoꝝ hoim ſed vnius faci
es eadẽ atqꝫ idẽ aiꝰ videretur · Nullius vo hoĩs edes omi
bus nõ patebãt · Paſſim nr̄a militia excipiebat̄ · tã
ta largitate ⁊ reꝝ oim copiaꝝ vt nũꝙ̄ in ſola ſũma
fertilitate agroꝝ maior fuerit Volui hec tibi omia
nota eē · vt q̄ piculoꝝ nr̄oꝝ ſemper ſocius fuiſti et
publice tranq̄llitatis particeps fieres ⁊ fortunis nr̄is
cõgratuleris Vale

Quo minꝰ expectatũ fuerit a me de liberatõe vrã eo mihi victoria
de q̄ ad me ſcribis iucundior fuit etiã ⁊ gratior Nõ
poterã q̄dẽ nõ magno dolore cõficit · cũ audiebã vr
bē vrãm artiſſima obſidiõe cinctã eē dolebã · ⁊ plu
rimũ ciuitati q̄ diu caput nr̄e ꝓuincie fuerat · debē

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 110

in deditiōem hoſtiū venire· liberaſti ergo me hodie
maxio timoē: quo ꝑ vrā ſalute cōficiebar· et tᵹo ti
q̄s debeo grās· q̄ me particip̄e feciſti rex q̄ vob pro
ſpere ceſſerūt· Intelligo q̄dē ex his q̄ vobis diuini
tus ↄtigerūt· q̄nte cure dēat ſalus vrā hōib⁹ eē· cū
eadē iā deſperatis oībus a ſuperis imoꝛtalibꝫ conſ
uata fuēit· Neminē arbitroꝛ eē q̄ nō iudicet iſta vt
ſcribis· numina celi pro vob nō ſolū pugnaſſe· ſed
etiā viciſſe· Sed aliđ a vob etiā atꝫ etiā videnduꝫ ē·
ne aīm vrm̄ nimiū in ſecūdis rebꝫ efferatis Et illđ
maxime prouidendū· vt ſatis· vt victoriā vrām po
tius ad diuinā cām q̄ꝫ ad hūanā referatis Sumus ei
fere oēs in pericul̄ nris animo ſubmiſſo· et tūc ſum
me veneramur· ac extollim⁹ dn̄m deū Neſcio q̄ ini
q̄tate poſtea ingrati repiamur· cū ſūma votoꝝ attigi
mus· deinde q̄runt̄ hōies nl̄lā felicitatē eſſe ꝑpetuā
et fortunā accuſāt· Ego v̄o nl̄lā aliā eſſe ꝓſperam
fortunā· ā aduerſā iudico· q̄ꝫ diuinā prouidentiaꝫ·
q̄ hōies nūc rebꝫ aduerſ̄ exercet· nūc rōe corrigit· đ
inde āt rex alia eſt rō· q̄ꝝ inſtabilitas ſepius vicio
nrō· q̄ꝫ fortune nob accidit· Nec ad te iſta nūc ſcri
bo qꝛ puteꝫ a te ignorari· ſed vt ciues tuos ↄmone
facias nl̄lo tp̄e deū eſſe magis timendū· q̄ꝫ vbi ma
ioꝛa ab illo bn̄ficia ſuſcepim⁹· Spero bn̄ de ciuibꝫ
tuis n̄· nihil tn̄ valebit apđ eos autoꝛitas tua· ſi do
cueris nihil magis· r· p· ↄuenīē q̄ꝫ vt fortitudinem
in bello· ita religioneꝫ in pace colere

Nihil eſt qđ libentius faciā q̄m đ maxis et pul
cherrimis ꝛbus q̄ h ſiūt te ↄtioꝛem reddē· Po
ſtea eñ q̄ꝫ nrā ciuitas hoſtili metu libēa· ocioꝛ pa
ci ſe dedit· incredibile eſt q̄ntū ſtatus ip̄e reipblice
reformari īdies et q̄ſi renouari cepit· Si q̄ erant ve
tēs int̄ nrōs ciues diſcoꝛdie oēs ſtati ſblevate fueīt

Princeps vrbis nouas affinitates ineūt Artes qui
ꝓpt̄ vim belloꝝ interierāt maiore cultu q̄ȝ paꝛō· ac
maioribus opibȝ repetūtur· neqȝ nūq̄ȝ alias in tāto
p̄cio fuerūt· Plurime v̊o leges antiq̄· ⁊ veteā ſtatu
ta q̄ interierāt· ꝓpt̄ nrām inſolentiā ac negligētiam
mō renouātur· Et cōi fere oīm cōſēſu iam aꝓbata
ſūt· q̄bȝ ſi obtpatū fuerit neō dubitat q̄n breui nō
ſtra in citate· is eīn ſtat⁹ vrbis nrē· aliq̄n beatiores
vid̄amur· qd̄ diut̄nā calamitatē experti ſum⁹ ac for
tit̄ ꝑpeſſi· q̄ȝ ſi ead̄· qua diu freti era⁹ · trāq̄llitatē ⁊
ociū ſp h̄uiſſe⁹ Gaudeo itaȝ hec ē cōia facē· vt q̄ ſp
nrē gl̄e attētiſſim⁹ fuiſti· felicitatē nrāȝ h° tp̄e nō
De his q̄ ad me ſcripſiſti magnā c̄ ignores vale
te voluptatē aīo pcepi· Cū ei ſp ↄtinuo in metu
ſteteri q̄ȝ diu fuit d̄ vrā ſalute dubitatū· mag̃ mo
leſtia me libêaſti· cū ſuporibȝ lrīs tuis itellexi cita
tē vrāȝ ab obſidiōe· q̄ opprimebat̄· liberatā eē Illud
āt tanta leticia me affecit· q̄ m̄ renūciaſti nō ſoluȝ
vos grauiſſimo piculo eē exemptos · ſȝ et ipſā· r· p
q̄ſi nouā aliquā formā ⁊ beatiorē ſtatū dietim ſuſci
pere· Gaudeo mediusfidius · ⁊ pl⁹ q̄ credi poſſet ·
felicitate vrā letor Video eq̄dē illa egregia maioꝝ
vrōꝝ in rēpublicā fūdamēta magno ſtudio a vobis
excitari· Nā cū leges in q̄bȝ vrē citatis ſal⁹ erat po
ſita· q̄ſi in obliuiōeȝ vrām veniſſēt· nec mos āntiq⁹
in vrbe ſuaret̄· nihil miꝝ fuit ſi pāta vrā ad obſidi
onē perducta fuit· Nūc v̊o reſtitutis legibȝ ⁊ repe
tita oī bona ↄſuetudine· ſpero nūq̄ȝ citateȝ vrāȝ ā
pliorem · ā opulentioreȝ fuiſſe· q̄ȝ breui tp̄e futura
ſit· mō in medio curſu nō deficiatis Sȝ vbi q̄ſqȝ pri
uate potētie magis q̄ȝ reipublice inſuiat· timēdum
erit· ne hac noua libertate fruſtra gauiſi ſitis Retil
nēda ē ergo int̄ vos cōcordia· nec cōfirmāde ſunt le

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 110

ges ãtiq̃ · ⁊ ecõ̃da ſũt noua ĩſtituta · nec pmittẽtũ ẽ
vt q̃ſq̃ pl9 poſſit ĩ ciuitatẽ · q̃z eq̃tas · q̃z iuſticia qđ ſi
a vob pfcm̃ fuerit · plane video · r · p · vt ſcrib ĩ tota
puĩcia eẽ futurã · et vos ĩpaturos his gẽtibz q̃bz alĩ
SCio te nouaꝝ reꝝ cupidũ eẽ⁊ ac qñ fuiuiſtis
cuſaſſe me ſepe qđ nũq̃ ad te ſcribo đ his rebz q̃
ħ fiũt faciã hodierno die ne dĩceps poſſis ĩmiari ne
gligẽciã meã Jmplebo te nõ vulgaribz · vt mlti ſo
lẽt · neq̃ falſis mẽdacijs · ſz magnis et de q̃b9 ĩtos
autores ħemus Nup ex egypto q̃dã in vrbẽ nrãz na
uigauerũt · a q̃bz cũ nri ciues diligent̃ pcũctati eẽnt
de oib9 rebz · retulerũt pximis diebz nauẽ vñ ſolue
rãt mltas natõẽs oriẽtis , ac plurimas gẽtes auſtra
les cõfluxiſſe · Aiebãt aũt regẽ ipſũ nihil tale ſuſpi
cãtẽ · ſe effudiſſe ex vrbe regia in occurſũ hoſtiuz · q̃
cũ toto exercitu inſidijs inimicoꝝ interceptus fuit ·
Nec multo poſt ſiḡ hoſtilia fuiſſe ad vrbẽ alexãdri
am mota · q̃ trepidatõẽ fuga ex oĩ parte pcepta ẽ a
gitari Alij mare rubꝝ petebãt · alij v̓o libyã · Quiſ
q̃ eo ferebat̃ · quo met9 eũ ĩpellebat Quid deĩde ſe
quutũ ſit dicũt ſe nihil ĩtũ hrẽ · Nã ſeper ventis ad
puppi flãtibz ⁊ pſperũ curſũ maḡ celeritate ad nos
tenuerũt · hec ſi v̓a ſũt multũ arbitror illa ad ciues
nrõs pertinẽ · Agit̃ enĩ de puata pecunia nrõꝝ hõĩm
q̃ ſe in ptibz ill̃ exercẽt Si q̃d ẽ qđ ad te ptineat · cu
rabis · et nũq̃ nimio detrimẽto fieri poterit trãſigan
tur a te oĩa ego id⁊ fcturus ſũ Aliđ ad pñs non ħeo
qđ ad te ſcribã · Si alij curſũ ex ea regione ad nos
hũerint · faciã te de oĩbus rebus certiorẽ Vale
NOn puto dubitãdũ ex his q̃ ad me ſcribis cũ vrĩ
hõĩes q̃ ĩ egypto v̓ſant̃ ſint maxĩa detrimẽta · miſſi
paſſuri rõẽs ſuas · inter inicia rerũ nouarum in ali
quam regionem tutam contulerunt, Multa enim

ſūt q̄ me i̇ maximū metū ꝯducūt· nā ſi ciuitate ale
xādrie ille natiões barbare potite fuerīt · eaꝺ ruina
ſepe trahet· nō tm̄ egyptioꝝ opes · ſed etiā om̄iū q̄ ex
multis partibꝫ negociādo ibi verſant̄· Si vō diu in
obſidiōe manēdū erit· timendū ē ne pecunie merca
toꝝ in ſūptū belli ꝓus exhauriant̄· q̄ꝑ ſuo ere publi
co a ꝓuato vtātur· q̄ꝺ futuꝝ ſit nihil poſſuꝫ rebus
meis diuinare Nā cū ſupioribꝫ ānis oēꝫ pecuniā me
aꝫ eo loco ꝯiecaſſeꝫ · video vna die ōnes fortūas me
as eē ꝯſūptas n̄ ꝓcuratoēs mei tēpeſtiue vſi ſūt ꝯſi
lio Cupio gͦ de oībꝫ rebꝰ c̄tioꝛ a te fieri Si q̄s forte
ex oriēte ad vos nauigauerit: curab vt quācūqꝫ for
tunā res nrē ſubierit· nihil ſit qꝺ p te me latꝫ · vale
Multa ex finitimis regionibꝫ ad nos afferūtur
quotidie noua· de icredibili apparatu validiſ
ſimi exercitꝰ regū oriētaliū cōtra ciuitates et t̄ras
nri imperij Nihil adhuc tn̄ certi hēmus Miſimus āt
in varias ptes ꝑcūctatores nrōs · q̄ ſagaciter edoce
rētur ōnia· hos em̄ indies expectamꝰ· Sumus aīo et
viribꝫ intēti· q̄ rōe a nobis atꝫ ſocijs periculuꝫ illud
ꝓpulſemus Multas ad hāc rē vias hēmus Cōſtitui
mus em̄ ſi nob· ita vt fama ē· renūciatum fuerit ab
his quos p̄miſimꝰ ſuper hoc negocio· legatos nrōs i
orientē mittere· q̄ cū hiſdē regibus de pace tractēt·
q̄ res ſi agi poterit· mādata illis dedimus · vt neqꝫ
pecunia neꝫ pollicitatōe vlla· dū mō res q̄ ab illis
poſcatur· a pactō ne diſcedāt Qꝺ ſi infecta re iudi
cāt redeūdū eē· tūc his artibꝰ vtant̄· q̄bꝫ facile bar
bari vincūtur· Serāt int̄ ipōs diſcordiā· Fingant· ſi
mulēt atꝫ diſſimulēt oīa· deinde attētent q̄bꝫ illorū
odia int̄ ſe iflāmari poſſint Exercitꝰ diſſipēt· nec vl
lū finē his rebꝫ faciāt· donec an illnpſi exercitꝰ diſſi
pētur· a bellū qꝺ nob cōminabant̄ in ſe cōuertant·

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 110

Si v̓o hec nr̄e cogitatōes ſi hec nr̄a ꝯſilia nos fallāt
ſtat mañ pugre ⁊ oīa ꝑus expiri · quā barbaris nati
om̄ibz fuiẽ · ſūt ei nob arma ⁊ eq̄ · hēmuſqz viros au
daces in bell̄ · nez duces nob deerūt · q̄ cōſilio ⁊ viri
bꝰ nō ſola fortiẽ cū hoſte cōfligē · ſz ec̄ vincē ſciant ·
q̄d ſit futuꝝ d̓s nouit · nos bñ rebz nr̄is ſperaꝰ vale

B Ellū mihi ſignificas magno apparatu ab orien
talibz regibꝰ inſtitui cōtra vr̄m iꝑiū · ſz ni
hil a vob p̄termitti qd̓ ad ꝓpulſādū hoc piculū a ve
ſtris citatibꝰ ⁊ ſocioꝝ ptīneat Nō video qd̓ poſſit l̄
ad hāc ſapiam l̄ v̓tutē vrāz addi · Si em̄ fortūa con
ſilijs rñderit · nō dubito oēs iſtos belloꝝ cito motꝰ
q̄eturos Si v̓o mañ dimicādū erit ſpēo · et ſi copijs
inferiores ſitis · tamen ⁊ robore militū · et ſcīa rei milita
ris ſupiores futuros Quāuis ei hec natōes barbara
mltitudīe eq̄tatū · et potētia ſp mltū valuerint · ra
ro tamen in ſuis bell̄ victores fuerūt · Magno clamore
belli p̄lia ineūt Fortes p̓mo impetu videntur ſpar
gūt tela ſua temē · Sz cū ad enſes ventū ē fracto ag
mine oēs terga v̓tūt Nr̄i v̓o exercitꝰ nec ſegnes ſẽ
ad inuadēdū · nec minꝰ fortes ad ſuſtinēdū · l̄ picu
la l̄ caſtrēſes laboēs quotiēs ab hoſte laceſſunẽ oīa
tū p̓us vt factis tētanda ſūt q̄z experienda fortuna
belli · Qd̓ ſi vrā ſapīa a vobis euitari nō poteīt · q̄n
ſit cōfligēdū cū his barbaris · detctādūqz a vobis for
tit̃ ꝓ gl̄a vrā · ac iꝑio qd̓ a vr̄is maioribz ampliſſi
mū · et illuſtre accepiſtis · cauēdū maxīe erit ne ho
ſtis vos impatos offēdat · Nā dū exploratores ī oēs
partes dimiſiſtis q̄ ad vos referrent de cōſilijs hoſti
um · de motibz ſi q̄ ab ill̄ agitanẽ · dū legatōnes mit
tūtur ad eos · interim occupandi ſunt aditus artes
inueniende · cōſcribendꝰ ē equitatus · et omnia ita
a vobis ſūnt inſtruenda · q̄ſi iā int̃ fines vrōs · et in

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 110

medio regno ꝯſacenk. Celeriꝰ ei legati vri agēt de pace. et totū negociū ꝯficient intelligēt vos nō miꝰ ad bellū patos. q̄ʒ ad ociū et ꝯcordiā. Sed qꝛ ſpero hec a vob ꝑ vrā ſūma ſapiā iā eſſe pfcā. pl'a ad te de hac re nō ſcribo. ſʒ q̄d ē qd pro vrā. r. p. poſſit a me l' cōſilio l' manū fieri libent̄ oēʒ laborē atʒ oīa pi Nouiſſima Cauſa ꝑ vrā ſalute adibo vale

Res his diebʒ nob accidit. neʒ ab vllo nroꝝ ciuiū alias audita. de q̄ ego te ctiorē facē ceſui. vt negligēs nl'lā rē fore tātā. q̄ tā occultā q̄ʒ maxie cupe rē ē i pmis eē notā Puto ni fallar te oli cū apd nos eēs itellexiſſe quoꝝ hōim fcōe. citas nrā in exiliū miſeit ſulpitiū hōieʒ pr̄ie amātiſſimū. de qᵒ fcā pl'a nō ſcbo Res ei iſta ad citatē nrāʒ ꝑtinʒ. Intēim hoſtes nri iuaſerūt vrbē q̄ optio cue ꝑſcpto ſue temeritati breui ꝑeās ꝯdit Obſeſſa q̄d citas fuit cōmeatus incluſi. ita vt res plāe ad ꝯditōeʒ expectarʒ Cū vo ſulpitiꝰ aio ſe ad pmū ꝯūrtēs cepit agitaē noua ꝯſilia q̄bʒ hoſtē iā iſultāteʒ membꝰ ꝯuictū ſuis ciuibʒ tradēt Repēte ſe in caſtra hoſtilia ꝯtulit dixitʒ ꝺ rebʒ maxis v̄ba apd ducē hoſtiū facē. q̄ comit̄ excepꝰiqt ſe nl'la eē rōe pr̄ie tēri q̄ nūq̄ eꝰ cl'pa nec vllo errore tā male de ſe merita eſſet. deīn hoſtē ntm omnuit. vrbē ñ vno mō a ſe expugnari poſſe. qꝛ ſi ꝯſilijs tuis obtēꝑatū eēt. nō dubiū breui illos vrbe potituros Ait em̄ locū nō eſſe lōge a membʒ arboribus cōſitū. ſuaſitqꝫ vt de induſtria fugā ſimularet. occuparetqꝫ locū inſidijs aptiſſimū futuꝝ inqt. et ciues remiſſiores eē ad cuſtodiā noctuqꝫ facile poſſe memia cōſcēdia totā citateʒ capi. q̄ res cū ab hoſte credita eēt. neʒ alit̄. q̄ʒ ipē cōſulerat factitatum deīn oīa nris ſt. q̄ portis apertis cea ſedaʒ vigiliā effuſi. hoſtes inſidijs poſitos ꝯcluſerūt paucíſqꝫ bñficō

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 110

noctis elapſ. ceterí cōpſſi ſūt ceſi ā captí· hec nōduȝ
patefacta eſſe volumꝯ· quo maturiꝰ exercitū nr̄m
ad eoꝝ menia perducamꝰ. Tu āt hec ſecreta h̄ebis
dū efferēdi tp̄s datū eſſe per lrās intelliges Vale.
data ſandali kalendis februarꝭ an̄ ortū ſol̄ cū hec
SVlpitiū magnū in republica ❡gesta eſſent.
amoreȝ narras. Ego vo plīmū gaudeo oīa vo
bis p̄ter ſpem eueniſſe. Sȝ nō poſſum induci vt fcm̄
ciuitatis ꝓbem de exilio viri. Nō em̄ ciues tui ſem
per ſulpitios h̄ebūt. Nec erūt q̄ patꝛe male de ſe me
rite bn̄ referent. Illd āt maxīe a voƀ cauendū eſt.
ne aliqn̄ ciues paratos de ſua patria bn̄ mereri· po
ſtea ſibi res nrā publica infeſtos ſētiat· cū ⁊ auxilio
militari viros optimos reqrat· ⁊ p̄mū locū in ſenā
tu eſſe his q̄ nō dubitāt patriā q̄libȝ rōe oppreſſaȝ li
berare· mō ipſi ōmia poſſint q̄ velint Nd āt ſcribis
ne hāc vrāȝ victoriā efferā. haud mlta admonitōe
indigeo· vtinā ita auxilio· vt fide ꝯſilia vrā iuuare
poſſeȝ Spero vos oia ſapienter ꝓſpexiſſe q̄ i vtrāȝ
ptē poſſint accidē Nec voƀ deē cōſiliū q̄ viēs ad hāc
maxiaȝ rē cōficiēdā· ſȝ nō forte mioris ſapie ē ſcire
vicēdo vti modeſtia. ⁊ aliqn̄ i medio curſu victorie
ſbſiſtē q̄ȝ vltra ꝓgredi Nō dico tā bonā occaſiōem
negligūt Mlta ei ſt̄ q̄ voƀ hāc illā victoriā permit
tāt· i ꝓuiſꝰ aduētꝰ vt̄ trepidatō iimicoꝝ nouitas
fci meroꝛ ſuoꝝ quos fere oēs audierāt iſidꝭ vris eē
interceptos Oia apd illos pt̄bata· ita facili ora voƀ
p̄ſtabūt· ſȝ cū i rebꝰ bellicis fortūa magnū iperiū h̄e
at· mlta a voƀ timēda ſūt Sed neſcio an alid mag
q̄ȝ qd hi q̄ ceperūt vincē n̄ ſatis pericl̄a attēdūt Ni
hil n̄ temē ſepe ab eis fiēi ſolȝ At hoſtibꝰ iteri cree
cit aiꝰ ⁊ ſpes q̄ p̄mo ipetu exciderat maioꝛ his i fu ſ
git Preterea nōnūq̄ȝ accidit vt q̄ in fugā v̄ſi erant

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 110

reſtaurēt bellum ⁊ acrius pugnent· ꝙ̄ ſi a p̓ncipio
nō deſperaſſent de victoria Plura de hac re ſcribēz
ſi mihi ocū eſſet· q̄ ſi tuā citatē egē cōſilio putarem
Et eſt etiā nō poſt fcm̄· ſz anq̄ꝙ̄ res fiat cōſiliuz de ſū
mis reb⁹ habendū· vos āt vt ad me ſcribis· iā inſig
nia ad vrbē hoſtiū mouiſtis opto vt illū exitū vrā
cōſilia inueniāt· quē fortuna viſa eſt mihi patrio ī
ſucceſſu vob̄ promiſſa Item ꝑgratā mihi feceris· ſi
mature de exitu reꝝ vrārū ōnia ad me ſcribis vale

SI te noua delectent· hēo q̄dez vn̄ poſſim abun
de huic tuo deſiderio ſatiſfacere· Nrā q̄dez eſt
patrū meōria tāte reꝝ mutatōes nō fuerūt· quāte
hodie inſtāt ⁊ iā in nrīs ꝑtib; fiūt· Oēs fere citates
h⁹ nrē ciſalpine gallie nouas res agitāt· Alie vete
res dn̄os d̓ponūt· et ſe in libtatē vendicāt· Alie ſibi
nouos tyrannos faciūt Mlte dn̄ nouis reb⁹ ſtudēt
ſuo magis ꝙ̄ alieno ingenio vtunt̄· Multa exēpla
ceterarū ſequūt̄: Nō nulle conāt̄ reuocare āntiquos
dn̄os quos bella potentiōri de p̓ncipatu ſuo depoſue
rāt· nec vlla ē citas in hoc iꝑio q̄ ſatis ꝯ cōſilio· vel
rōe in tātis morib; vtat̄ Ciues ali⁹ in aliū ꝯſpirāt·
Populi eos hn̄t ſui furoris duces· q̄ vi ⁊ ſcelē cete
ros āncellāt· Cremona olim vrbs opulentiſſima in
tra paucos ānos mltōs p̓ncipes mutauit· nūc ſb ty
ranno ſeuiſſimo ē poſita· Brixia crebris eq̄tatuum
ꝓpulſatōib; atterit̄ ⁊ iā videt̄ ſtatū ſuū icanlare· ho
mines iudicāt illā breui nouū dn̄m hiturā· Perga
mū v̓o magnis belloꝝ ciuiliū diſcordijs oppſſa cete
ros hoſtes in ſe admiſit Certat̄ em̄ nō ſolū· vtra ꝑs
iꝑat. ſz ec̄ vtra ſit· Neq; malū ipſū in venis ē; ſz mul
to forti⁹ in medijs viſcerib; eſtuat Nō em̄ ſub vno
tāto p̓ncipe· ſz ſub diuerſis ⁊ in manib; tyrāni affli
git̄· Naz cū aliqn̄ magis ingenijs et animis ſuorum

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 110

auiū floruiſſet·nūc facta colonia ē·et oī crimine ho
minū ſordidiſſimorū ⁊ agreſtiū repleta quā vrbem
vnā in tota italia oīm miſerrimā atqȝ infortūatiſſi
mā facile poſſuȝ iudicare. Innūerabiles alie ſūt que
ſuā et ipē infelicē fortunā hn̄t et magna ī tēpeſta
te poſite· Sȝ oīa meli9 ītelliges ab eo queȝ cū his lit
teris ad te mitto· Tu ſi q̄d magnū hēs ī his ꝑtibus
in q̄bus aduerſaris oīa ad me ſcribē ne q̄cq̄ȝ rerum
(nrãꝝ ignorē)

EPiſtolā tuā plenā nouarū re
rū accepi· Miſeret me cōditiōis et ſtatus tot
magnificaꝝ vrbiū et ꝓplo ꝝ ꝓuīcie vrē Cū eīm in
tota latio nulla eſſet pars igenijs ·ā armis illuſtrior
video illā vetereȝ gallie ciſalpine gl'aȝ iā ꝓpe deflo
ratā eſſe et ad deſolatōem redactā Sȝ hoc hȝ oīs ma
ximarū rerū fortuna vt cū ad ſūmū peruenerūt tūc
intelligam9 ꝓpe exitū eſſe Gretia ipa·vt exemplo
maiorū paulo alti9 repetā·diu nō ſolū diſciplinis
ſed etiā armis italiaȝ vicit·nec procul abfuit q̄n du
ce alexādro macedonie ī imperiū orbis t̄rarū obſide
ret· ſȝ eo ex rebȝ hūanis ſublato ēca ipſā v̇tice defi
cit Roma v̇o exemplo oīm ꝓuinciaꝝ ac natōeȝ mi
cū iperij q̄d a regibȝ ſūpſerat ſub ꝯſulari imperio·
quouſqȝ ad parthos extēdit·ſub imperatoribȝ v̇o
nō ſolū famā.ſȝ ec potentiā ſuā cū finib9 orb̄ t̄mina
uit·tn̄ nō potuit illud imperiū q̄d olim dn̄atū erat
l' ꝯſeruare:l' tueri·ſed vidit oēm gl'aīn ſuā p̄mo a
cōſtātino in gretiā·deinde ab ext̄mis regibȝ mō ad
occidenteȝ·mō in ſeptemt̄ onē eſſe trāſlatā. h° vno
gaudet et cōſolat̄ q̄d neō eſt ex his ad quos regnū
noſtro orb̄ manauit·q̄ nō gaudeat ſe romanorū re
gem dici· Vrā āt gallia iā eouſqȝ et fama rerū geſ
taꝝ et optimarū artiū excellētia creuerat·vt ceterā
rū ꝓuinciarū ſplendoreȝ vincē et āncedē nrm̄ vide

retut· Nō ħeo quo ſolatio meli⁹ poſſuz fortunā vraꝫ
leuare· q̄ his exēplis q̄bz ſepe vti ſoleo· qn̄ aliq̄d m̄
accidit qđ minus duꝝ ſit atꝫ aſperū in reb⁹ meis.
Nihil aūt in hac regione agit̄ qđ ſua de nouitate ā
magnificentia ſit ſcribēdū· Sumus em̄ ōnes in tāto
ocio· quāto neſcio an alias fuerim⁹· ꝛ vereor ne h⁹
forte v̄tuti pſce et bonis actib⁹ nr̄is noceat· Nā vt
minima fortune aſperitas· ita immoderata pſperi

ET ſi ea de q̄bz tas ſepe gl'e nocuit Vale
ad te ſcribo nō ita noua inuſitata ve ſint· vt
nūq̄ alijs h̄oib⁹ āq̄d huiōi obtigerit· tn̄ n̄ paruā ex
opiniōe q̄ h̄ebitur admiratōem excitarūt. Vecturi
us hō· vt ſcis· quōdā habitus nrōꝝ ciuiū opulētiſſi
mus· re ſua mala pcurata multū eris aliem cōtrax
it. cauit aūt magnope ne id a quoq̄z neccārioꝝ· aut
coꝝ q̄ h̄oiem illū diligebāt· reſcituꝫ eſſet· Quid po
ſtea egerit· tū apertū fuit cū fortunis ei⁹ āplius ſuc
curri nō poterat res fortaſſis aliquo āno alias cōpo
ſita fuiſſꝫ Cōtractis ergo vndiq̄z facimis e⁹ q̄z opu
lentiſſime potuit· ipſe proficiſci peregre ſimulauit·
matureq̄z affatuꝝ pmo die ſextilis aut ipſis kalen
dis pollicitus fuit· hortatuſq̄z ē nos oēs q̄ diligeba⁹
vt ſpōſionē pro ipō facerem⁹· ſi q̄s forte eū conue
niſſet in iudiciū· Arbitramur āt illū ā nullo· ā pmo
dico ere alieno teneri: qđ ſi magno etiā teneret̄· pu
tabam⁹ eū ſoluendo eē Quid plura fideiuſſionē p
illo fecim⁹· deinde pfectus Cū vō dies ↄtracti eris
aduenilſet iſto h̄oine· vt ex bona fide oportebat· die
ſtatuto nō cōparente· paulopoſt ad ſatiſdationem
repoſcimur a creditorib⁹ Multa de illo q̄ſti ſumus
orabamus iudices vt diē termini nobis progarēt·
Quod vbi a nobis īpetratū iri cognouimus. necēe
fuit pro illo dependē Renumerataq̄z fuit illa ſūma

pecunie· quã ſuis creditoribꝫ debebat· q̄ res etſi p i
cõmode ceteris acceſſerit· mihi tñ adeo grauiꝰ fuit
vt nūq̄ꝫ ſperē poſſe me exoluere ere alieno· qđ eiꝰ
rei grã tõtraxi: Nunq̄ꝫ poſſe fieri putaſſem· vt á hõ
ille ad tãtã inopiã deuiſſet· á ſuos huiõi machinati
onibꝫ ꝛ dolis peteret· Sic res euenit vt fides illꝰ q̄
bus nil pudoris· aut modeſtie inē pſtatꝫ Ceteri ma
xime hoc fcm̄ admirantꝫ· ſꝫ ego penã fidei mee pfero
Tu ſi qđ aliqñ ſpõdendū a te erit ꝓ alio exmeplo
meo cautior fies Nullã em̄ arté arbitror eē q̄ minus
grē ꝛ magis icõmodi afferat hõibus q̄ꝫ eã q̄ docꝫ ꝓ
alieno debito in iudicio ſiſti ꝛ fideꝫ iubē· et ē notuꝫ
prouerbiū Qui pedē in laq̄uꝫ mittit ſuo tm̄ piculo
et labore exoluit· Sed tarde i re mea perſpexi vale
I dibus februarijs reddite ſūt mihi lrē tue· q̄
bus mihi ſignificas de pfidia vecturij · Et me
ſapienter admones qđ tuo exemplo in re mea fiaꝫ
cautior· Facis hoc pro tua in me beniuolētia q̄ ſūma
ē et maxias tꝫ dico grãs Sꝫ illđ velim ſcias paulomi
nꝰ me hac tua iactura eē aio ꝯmotū· q̄ꝫ ſi i pte me
aꝝū fortūaꝝ dãnū fcm̄ eēt· Ita ei ſp de te iudicaui·
nihil poſſe tꝫ accidē qđ nõ mihi ꝓpriū eēt qđ ego ar
bitror multis olim p te ſignis ꝓſpexiſſe· Nec longe
abeēt q̄n hoc tpē tꝫ aīm meū recõderē ſi facultas ad
eēt· Sꝫ cū aſſiduis bellis patꝛa nrã iã attꝛta ſit ac pe
ne ꝯſūpta· nec redditꝰ agroꝝ dñis rñdeēt nec ille ar
tes in citate exercēetur q̄bꝫ magni prouētꝰ et pecu
nie intꝫ ciues agebantꝫ· oīa q̄dē emolumēta nos deſti
tuerūt· et ſi q̄ ſūt q̄bꝫ opes et pecunie ſint· neō tñ ē
q̄ nõ mallet ſuas res i portu cõtinē· q̄ꝫ ſe maifeſtis
piculꝫ cõmittē· Si q̄d ē tñ in quo tibi poſſim aliquo
ſtudio vel opa mea prodeſſe· õnia bono aīmo faciã
que vſui tuo intellexero eſſe· Nec conſilium tuum

debere intelligi his rebꝫ q̄ apud te ptinēt· ceteris ve
ro in rebꝫ vtar prudentia tua Pecunia non poſſum
mea te iuuare: ſatiſdatiōeȝ aūt nō dubitabo ⁊ cauti
onē pro te facē ⁊ obligare oīa mea· ſi intelligā q̄ ſu
per hac re volūtas ſit· et ſi mihil erit ꝓ te depēdēdū
Quod ſi cognouero te nulla in re ꝓpt̉ verecūdiam
officio meo voluiſſe vti Minues eā opīoem quā ſp
m̄ de tuo in me officio atꝫ ꝑpetuo amore facerē·

Quod de rēbus inuſitatis ad te ſcribo videor
mihi rē tibi gratā pficere· Scio em̄ te ſēper
harꝝ rerꝝ cupidū fuiſſe· Faciaꝫ ergo te ptici
pem facti pulcherrimi· neqꝫ multis ānis aū a quoq̄
noſtrū auditi· Inuētus ē in citate nrā pnceps q̄ cū
libertatē publicā armis diu pſſiſſet act⁹· vt nos om
nes putamus· cōſcia rerꝝ ſuarꝝ tandē cepit conſilia
ſua in meli⁹ vertē· Vocato em̄ ꝑplo ad cōtiōeꝫ orō
nē habuit ad illū egregiā· atꝫ illuſtrē in q̄ ⁊ ſui ꝓpo
ſiti et admīſtratōis q̄ geſſerat reddita rōne: ciues
docuit quo aīo in republica eēt mō ſibi concederet̄
cōi libertate cū ſuis ciuibꝫ ſecure vti Multa ſapien
ter ⁊ magnifice ad hāc rē adegit· q̄ admirationē om
nibꝫ facerēt· poſtq̄ v̉o ab eo poratū fuit· magnum
aliquādiu extitit int̉ nos ſilētiū· alijs nō ſatis ſe ītel
lexiſſe arbitrātibꝫ· alijs· q̄bus maior ꝓuidētia ieēt·
dubitātibꝫ quorſū illi⁹ orō pergeret· ſꝫ cū oibus lib
tas dicendi fcā eēt· ac plane hortaret̄: peroraretqꝫ
vnūquenqꝫ optimū ſn̄iam ſuā dicē neō fuit q̄ nō di
uinas atꝫ mortales grās ei ageret qꝛ rēpublicā in ſe
dē ſuā reduxiſſet pollicitiqꝫ ſum⁹ oēs nō ſolū rei īpu
nitatē futurā· ſꝫ etiā potētia nrōꝝ corpm ſalutē ei⁊
atꝫ icolumitatē defēſuros daturoſqꝫ opaꝫ vt puat⁹
aliqn̄ beatior viuēt· q̄ olim cū ſol⁹ vrbi iperaſſet·
Que res vbi ab illo itellecta fuit· ipē omnes ſuos

faſces populo ſubiecit donauitq̧ antiq̄ lib̄tate pa
triā leges āti q̄s reſtituit nec aliq̄d ex ip̄a et bona
cōſuetudine libertatis omiſit· Nunc v̄o equali iure
fruitur nobiſcū· nos aūt in tanto ocio ſum9· q̄ tūc
nūq̄ alias ſperare auſi fuiſſe9 Credo te huic nr̄e feli
citati nō minus gratulari· q̄ hoc pulcherrimū eius
factū admirari· Propterea ōīa volui a me ſignifi
cari tibi· ſi q̄d v̄o erit q̄d vel in ſenatu nr̄o apud po
pulū geri a me pro tua cōmoditate poterit· habebis
me ſūmū amicū et quo ꝑ iure in omib9 reb9 tuis li

RÉcte vobis accidit q̄d pa bere vtaris Vale
tria vrā antiqua lib̄tate dōnata eſt· Siue eñ
caſu hoc obtigerit ſiue cōſilio· nō pōt hoc nō diuini
tus vobis accidiſſe· ſed magno ſtudio a vobis curā
dum eſt vt vr̄o bono iſto q̄z diutiſſime poſſitis frui
Nulla āt res magis hoc efficiet· q̄ ſi rex ſumma ad
plures delata fuerit Sophocles· vt eſt in fabul' gre
cor· cū vellz quadā tragedia hoc idē perſuadē athe
nīēſi populo paridē induxit ab inferis· q̄ lōga oroē
athenienſes hortabat̄ ne leonem in vrbe nutrirent
ā nutriendū diſcerent equo animo perferre· Quā
rem ſapientiſſim9 poeta ſuo carmini inſeruit vt et
grauitate auctoris et nobili figmento doceret ppl'z
nō cōmittē potentiā vrbis alicui vni q̄ opib9 et in
genio ceteris p̄ſtaret· q̄ ſi ea ſibi lib̄tas eſſet cōmiſ
ſa ſuadebit ſeruitutem eſſe perferendam· ne contuma
cia populi dn̄o grauiore vteret̄· Nihil vnq̄ fuit· q̄
romanū populū dn̄m gentiū eque libertate ꝑuaret
quā cū maluit eā poteſtatem q̄ erat ōmū eē pauco
rū· et ſeruire poti9 iperatoribz q̄ regnare· Incredi
bile ē q̄ntū reſtituta lib̄tas delectet· et cū alt' in ma
giſtratibz cōferendis ſtudet· altero gratioſior vidē
ri· facile euenit· vt nō poſſint oēs iure equo vti· cū

plures ſint in ciuitate q̄ l' opibꝫ · l' eloquētia aīos mł
titudinis ad ſe alliciāt Que res ſi a voƀ etiā atꝫ etiā
nō fuerint ꝓuiſa · verendū ē ne poti⁹ a vobis noui⁹
dn̄s ſit in vrām rēpublicā inuect⁹ · quā ꝑpetuo a ve
ſtris ceruicibꝫ ſublata fuit vos Nō dubito hec eād ꝓ
vrā ſapīa q̄ ſūma eſt prudēter a voƀ ꝓfici · Sꝫ n̄ edo
ctus fuerit de ſuo pīculo ꝑpl's · videƀ breui ī varia
ſtudia illā ſcindi · nec ſatis intelligere quorſū facta
ſua vergant Qđ aūt cupis ōm̄ officio tuo vel in ſe
natu l' in populo ꝓ me defūgi nł'la me noua volup
tate afficias Eſt em̄ nō ſolū tibi vſitatū ſed etiā quo
tidianū oēꝫ curā ſuſcipe. q̄ vſui meaꝝ reꝝ accedat ·
Aliud non ē qđ a te magis velim · q̄ꝫ vt me · ſicut fa
cis maxime diligas · ꝑſuadeaſqꝫ tibi nemīnē viuere
cu⁹ beniuolentiā ⁊ veritatē maioris faciam ·

Tandē ex magna ſollicitudie ⁊ metu libeāt⁹ ſū
Spero te multoꝝ et lr̄is ⁊ ſmōne intellexiſſe
me dn̄ iter hetrurie pagerē · quo peterē vrbē roma
nā in q° ſdā incidiſſe · q̄ aſſiduis latrocinijs iſeſtabāt
eā ꝓuinciā et fere oēs viaꝝ addit⁹ occupabāt Puta
bā in man⁹ carnificū peruēiſſe q̄ me mł'tis mōis cru
ciarēt · Ego v̄o cū aīm ipſū meū parare ad fortit' ꝑ
ferēdū oēs penas q̄s illi m̄ inferre voluiſſent · neꝫ iā
iſtos q̄cq̄ rogarē · inueī apđ eos maiorē pietateꝫ q̄ꝫ
fuiſſeꝫ vnq̄ꝫ auſ⁹ ab eis ſꝑrarē Cū ei qua ſn̄ia eſſeꝫ
ā q̄bꝫ artibꝫ q° ve q̄ſtu vteret diligent' perſiq̄ſſent ·
ēn̄diſſemq̄ꝫ ad ea q̄ m̄ viſa fuiſſent illo tp̄e pro me
is fortūis dicēda · ſtati me bn̄ ſperare hortati ſūt de
tinuerūt me apđ eos aliquot dies ōmq̄ꝫ officio in
me atꝫ hūanitate perfūcti ſūt Cū v̄o ipſis viſū fuit ·
hito int' ſe cōſilio · nō ſolū me ſine vllo ītuētu pecu
niē dimiſerūt · ſꝫ et' m̄ neccāriū cōmeatū ꝑſtiterunt ·
Omiſſo āt ꝓpoſito romā petēdi · hita ꝑus illis maxi

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 110

ma grã· incolumis ad eos regreſſ9 fui· hec ad te ma
gno ſtudio et voluptate ſcribo quẽ ſcio ꝓ ſingulari
in me beniuolẽtia tua ſp aduerſis caſibꝫ meis indo
luiſſe· et maxie ſecũdis rebꝫ letari· Vale· de tuo ſta

QVod hũaniſſime tu ad me ſepe ſcribas
Q tecũ ꝑdones egerint· nõ tã fortũe tue attribu
endũ ẽ q̃ʒ moriꝫ tuis Es ei õmũ hoiꝫ lepidiſſim9· ali
quo ſcio ꝓfuerũt tibi ille tue facetie· et in oĩ ſmõe
tua ſuauitas nõ min9 fortaſſe· q̃ꝫ ꝙ nũq̃ʒ rei pecuni
arie opulẽtus fuiſti· Eſt ei gen9 hoim magis auarũ
q̃ꝫ crudele· Cũ ergo ꝓbenign9 et comis eẽs nec hrẽs
q̃d lucri tecũ facerẽt· ꝓbe ſibi ꝓſpexerũt· ne diu ſi
eres illis ſũptuoſus· ita ego fcũm iudico· Illud võ
qd in tuo diſceſſu fcm̃ ab ipſ narras nõ ſolũ libeꝝ
diſceſſuꝫ· ſꝫ ec cõmeatũ· et cetera officia hũanitatis
eos ẽ ꝑſtitiſſe· nõ ſatis poſſuꝫ admirari cũ vix huiõi
pietas inueniat apd tales hoies q̃ ſe volũt frugi et
bonos dici· Sꝫ· vt arbitror· hi q̃ ſceleribus ſuis diu
freti ſũt repẽtẽt in tãdũ auidius honeſta ſtudia q̃ꝫ illi
q̃ ſp mẽt leges et iudicia viuũt· Quicq̃d fuerit maxie
ẽ g̃tulor ꝙ me ex metu maxio et te ex piculo ñ puo
liberaſti· Cupio tñ h9mõi fortũaꝫ ñ iteꝝ expiendã
Et eris vt ſpero deĩceps in tua ſalute cuſtodienda
cautior· hẽo ẽ grãs ꝙ de tua libẽatõe in ꝑmis ad me
ſcꝑſiſti Sciebas ei me nõ min9 tuis q̃ꝫ meis icõmo
dis angi· hortor võ te atq̃ꝫ obſecro vt ad nos acce
das Facies em̃ rẽ oĩm p9 tuũ reditũ aĩas tuis g̃tiſſi
mũ· m vo ado iucũdũ vt nl'la maiori voluptate cu

REm ñ ꝯſuetã ad te ſcbo Emulati9 poſſis me afficẽ
q̃ꝫ ſi q̃ꝫta ſit ex tua prudẽtia iudicauẽis excitabit
crede mq̃ndã ad res mag̃s icredibilẽ i te aõrẽ· chai9
luci9 c̃ ꝑ etateꝫ nõdũ poſſit ad nrõs· r p mg̃ãt9 ñl ad
mitti nuꝑ mg̃no ꝯſẽſu citatis abſolut9 ẽ a legibꝫ pẽ

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 110

morē antiquū fieri permittūt Cū eñ ꝓpter crebros
cōflictus multi duces ex nr̄is aīam fortiſſime pugnā
do admiſiſſent. neqꝫ vltra nob ſuppeterēt q̄ ad tm̄
piclm mitterent̄. tāta ſupioribʒ bellis h9 adoleſcen
tis ỏtus in pugnādo ↄſpecta fuit. vt milites nr̄i nū
q̄ ſe victuros niſi ipſo duce ſperare poſſint Itū eſt
itaʒ ex cōi ſñia ↄtra leges nr̄as ceſſitqʒ hōeſtas vtili
tati ⁊ inſtituta necitati paruerūt. q̄ res mō cū tibi
viſa ſit. tm̄ inflāmare te debʒ atqʒ incēdere. vt nihil
dies ac noctes magis cogites q̄ ⁊ cōmodo eē tu vi
am tibi ad huiōi gloriā facias Qđ tibi difficile non
erit. ſi nihil tā arduū putaueris qđ magno ac nobi
Q aium lucuū donatū eē li aīo nō ſit facile.
nrā republica egregia dignitate ꝓ ſua ỏtute
bono exemplo factū iudico. Nec aliud puto in nr̄a
ciuitate eſſe q̄ʒ vt vnuſqſqʒ tm̄ in nr̄a. r. p. poſſit q̄
tū ỏtute ⁊ reb9 a ſe geſtis alios añcedit. ſed vereor
ne pleriqʒ cū gl'a maioꝝ magis q̄ʒ ſua ỏtute confi
dant. idipſū moleſte ferant. Scis ergo q̄ ſepe vrbi
nr̄e inuidiā attulerit Nā cū plurime ſint alie peſtes
q̄ magna plerūqʒ regna cōterūt. neſcio an nullo p
niciosior q̄ʒ hec quā ſtatim dixi. q̄ ſi vrā modeſtia e
uitari nō poſſit. id forte legibus et prie meli9 cōdu
ceret tarde ad hōres accedē q̄ʒ in tēpeſtiuis ingrāti
bus cū inuidia ⁊ odio multoꝝ vti. Sed cū nulla ſit
humilitas. vt aiunt. q̄ morſus huiōi hōim vitaē poſ
ſit. oīa q̄ caſus tulit ſūt magno aīo ferēda. ⁊ eo for
tius ỏtuti vtendū. quo magis a pluribus illa expu
gnant̄. Proboqʒ id nr̄e ciuitatis factū quo chaius lu
cius abſolutus ē legibʒ et in illa dignitate cōſtitu
tus quā ille ſepe pro patria fortiſſie pugnādo eme
ruit. q̄ntū āt iſta res p̄oꝛib9 ſtudijs meis q̄ ꝓ. r. p.
ſuſcepi. adiecerit. breui intelliges. gl'aʒ ei chaꝝ no

ſtri ſepe me e ſomno excitat· Non quieſcã ergo dõ
nec quẽ etate ⁊ gl'a ſupioꝝ ꝑpe eq̃lẽ video. eũdem
et magnitudine aĩ ⁊ rebus magnifice geſtis conſe
Non de ꝑuatis cõmodis · vt (ſequutus fuero
ſepe ãtea · ſ3 de ſalute nr̃oꝝ ciuiu3 has lr̃ãs ad
te obſignaui· Si vnq̃3 tp̃s fuerit· quo tibi ſtat9·r·
publice cure fuerit· vide vt hodierno die illi ⁊ conſi
lio tuo ⁊ auxilio velis adeẽ· Multa em̃ ĩpendẽt·q̃ ñ
attentiſſime a te ſint pꝛeparata· facile erũt ĩ magnũ
eruptuã incendiu3 Quare etiã at3 etiã iter ad nos fe
ſtina· Nec vlla res tãta ſit q̃ tuũ aduentũ remoret·
Om̃es q̃de pñtiã tuã affectãt· ſciuntq3 in te vno
cõem oĩm ſalutẽ eſſe repoſitã· Noli itaq3 tãtã oĩm
expectationẽ differre· perſuadeaſq3 tibi õm̃ pncipa
tu melius eẽ hoie3 a ſuis ciuib9 diligi· ⁊ hãc conſeq̃
gl'a3 q̃ꝫ nl'lũ p·r·p·l' piculũ·l' laborẽ effugiſſe Plu
ra de beniuolẽtia ⁊ ſpe oĩm ciuiũ in te poſita ſcribe
rem· niſi tu q̃ oĩa noſti· et ſũme patriã diligis· ea
(que tecũ melius proſpicieẽs vale
Et ea in me
eẽt l' autoꝛitas l' facultas vt mal' reipublice
ſubuenire poſſe3 · nullũ certe laborẽ vel piculũ pro
cõi ſalute fugerẽ· ſed multa ſũt q̃ incutiũt mihi hu
iuſcemõi rei diffidentiã ac deſperatõe3 Nã et pleri
q3 ex nr̃is malũt potius õmia ꝑturbare vt ipſi peſſe
videant· q̃3 e quo iure int̃ nos viuẽ· et plures ſunt
in citate q̃ nõ int̃noſcũt q̃d int̃ ſuitutẽ et libtatẽ
ciuiũ ſit· Si q̃ vo inueniãt in ciuitate· q̃ bñ de repu
lica et iudicẽt et ſentiãt· nihil em̃ oꝛõ ad multitudi
nẽ val3· Nec video itaq3 q̃d poſſit mea pñtia patrẽ
⁊ ciuib3 nr̃is afferre: niſi vt multas inimicicias neq3
mihi necẽarias · neq3 ·r·p· aſſumã Quod ſi in ea ſniã
oẽs ſũt vt ſalutẽ meã his fluctib3 ⁊ pcellis ·r·p· cõ
mittã nõ recuſabo amoꝛe prie oĩa ꝑus experiri· q̃3

fallē tātā ciuiū nrōꝝ expectatōem hēs iudiciū meuꝫ
er. r. p. Tu q̄d ſim fcūrꝰ cū de volūtate ciuiū nrōꝝ
iterū cōſtiterit ad me ſcribē feſtina Vale

QVis ſit nrē citatis ſtatꝰ ex hoc potes intelligē
qꝫ nūq̄ꝫ melioribꝫ auſpiciꝭ iacta fuerūt funda
mēta nrē. r. p. q̄ꝫ hodierno die. Cū em̄ olim ſenatꝰ
nī cogeret. vt de ſūmis rebꝫ ꝯſultaēt. oēs fuiebant
tpı Si q̄n ſnīa prēs diuidebāt. neō erat q̄ qd ſentie
bat audebat libē cōſulē Nūc vo cōcurrit tantis ſtu
dyꝭ ad libtatē nō fictā atꝫ vmbratilē. vt oli. ſꝫ ⁊ q̄
lē a pribus nrīs nō accepimꝰ vt nūq̄ꝫ vſi ſumꝰ no
bis viuē. niſi in hᵒ tpē in qᵒ nūc ſumꝰ Paucis em̄
q̄ libertatē opp̄mebāt de citate erectis oēs eqᵒ iu
re vtunt. licꝫ cuiqꝫ d nrā. r. p. et q̄d ſentit dicē ⁊ qd
dt libē ſētire. Studia q̄ a ꝑuatis rebꝫ adhibeāt oīa
ad āplitudinēꝫ rei ſūt cōuerſa Oēſqꝫ ī hoc vno ma
xime ſūt intēti. q̄s eoꝝ potiſſime ꝓſit citati Si ergo
cupis int tuos magnꝰ hēri. accede ad hāc nrāꝫ. r. p
quā optimā ⁊ pulcherrimā hēmꝰ. tm̄ q̄d i ea poteit.
q̄ꝫtū ceteris labore iduſtria ⁊ ſolliciitudinē p̄ſtabis

QVod optima. r. p. vtimini. mag̃ vrā q̄ꝫ mea
cā gaudeo Mihi em̄ cū maxia ps vite exacta
ſit. nihil pt eſſe quo diu vtēdū ſit. Vrā āt etas q̄ in
meliori curſu ē in futuꝝ ſpectat mlta. q̄ ſibi iuē poſ
ſit in gerēdis mgrātibꝫ ꝓmittere. Si q̄d vo erit. in
quo poſſuꝫ prie ꝓdeſſe n̄ ſolū oēs labores fortit ꝓ il
la ſuſcipiaꝫ. ſꝫ etiā ōnes moleſtias ⁊ ſolliciitudines
equo aio ferā ⁊ ſtati frc̄is pcepiſſe ex laboribus ⁊
ſtudyꝭ meis arbitrabor. ſi vrāꝫ. r. p. optimā atꝫ am
pliſſimā poſteris vris vna vobiſcū reliq̄ro. Si āt il
la officio meo nō eguerit. gaudebo ſūmos atꝫ ſapiē
tiſſimos in vrā citate repiri. q̄ optimis legibus ⁊ ſa
piētiſſis inſtitutis partaꝫ poſſint tueri. Ego vo iam

magis ociū q̄ȝ negociū· ꝯcedi ſenectuti mee ḋſiḋrio
vos q̄ i ea exornāda atȝ lccupletāda occupati eſtis
ꝓ vrā ſapia ꝯſiderabitis q̇d· r· p· ꝯueniat ·Quicq̄d
em̄ de ea cōſtitueris boni ego cōſulā Vale

QVid de publica vtilitate nrōꝝ ciuiū ſentiā· ⁊
q̄ rōne ea res melius poſſit a vob̄ agi· Conſti
tui ad te ſcribere· vt ōmiū cōſilioꝝ meoꝝ rōeȝ t̄ m
ꝑmis aperiā· ſepe aīo ꝓſpexi· q̄uo nrē ciuitatis ve
tigalia· et ceteri ꝓuent9 ſine vllo nrōꝝ ciuiuȝ ⁊ ā ſo
cioꝝ icōmodo maxīe poſſint adaugeri· Sȝ ad hāc rē
cōſiciendā ·video op9 ē m̄ tuo cōſenſu atȝ prudētia
Nō ignoras āmis multis ātea· neqȝ mercatores neqȝ
publicanos · ꝓpter incurſū piratarū ·tute potuiſſe
hoc nrm̄ mare nauigare vn̄ accidit· vt multo mio
ris nrā vectigalia redirēt· Nā cū vn9q̄ſqȝ pacto iſto
cōducet vt ſibi· nō reipublice pereāt· nccē ē vt na
uigādi lucꝝ illā ad hāc vecturā īpellat· fitqȝ vt nō
velit piculo ſua cōmittē· cū maior pars icōmodoꝝ
ad eos ꝑueniat· ex quo nrm̄ erariū nō paruā iactu
rā ac diſpendiū ſuſtinet· q̇d āt mercatoribȝ accidit
ꝓpter metū piratāꝝ quotidie intelligim9 cū fere ō
nes artes in ciuitate nrā defectu merciū deuenerunt·
qꝺ dānū n̄ ſolū ad ꝑuatas pſonas ·ſȝ eciā q° uſȝ ad ip
ſaȝ ·r· p· ꝑuenit Cōſiliū meū erāt vt pblice triremi
es iſtruerēt ꝯſcribērentqȝ hōies aſſueti bellis mariti
mis q̄ ꝯmeat9 tuos redderēt· h° ei mō ca aīos nrōꝝ
ſocioꝝ ꝯfirrem9· ⁊ vectigalia nrā recupaēm9 q̄ ꝓpe
modū iterierūt· Mercatoribȝ āt mare tutū eēt py
ratis nrē claſſis n̄ audētibȝ vagari h° ſepe i nrō ſena
tu ꝯmeōrauim9 q̄ etſi a mltis oino ꝓbarēt tn̄ ā ꝓp
ter iuidiā· ā ꝓpē grāȝ eoꝝ q̄ me nō poſſunt eq̄s ocu
lis aſpicē· nōdū ea res in ꝯſultatōe ḋducta ē· ſȝ vbi
te adiutorē ad hāc rē hrēm ſpero facile obtentu ea

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 110

dmia fieri de q̄bus ad te ſcpſi· Nō fugies ergo· velud
cōfido. hūc laborē ſuſcipiesꝫ · tū reipublice cā tū ſū
ma in me beniuolētia tua hāc ꝓcuratōeꝫ tibi hōeſtaꝫ

NJſi res d q̄ ad me ſcrib Ca reipublice ꝙ vtilē
poſſit alit̄ ꝙ pñtia mea expediri ꝯpedieꝫ acce
dā ad vrbē· ſed illud valde miror ꝗ in re aptiſſima
neō ē q̄ tibi cōſentiat· Nō video em̄ q̄d ad tuū cōſili
um addi poſſit· nā ſi nrā· r· p diu oppreſſa fuit· volu
m⁹ nccē ē vt maē qd his annis piratias latrocinijs
vexatū fuit aliqn̄ nris vectigalibꝫ ac mercatoribus
pateat alit̄ nrā· r· p· q̄ vix adhuc ſtat· breui nulla
erit· Cōſtitui tñ p̓us ad ſenatū hac de re ſcribere ⁊
hortari quoſdā q̄ in ſuis dicēdis graues in prēs ha
bent̄ vt hoc negociū· r· p· cā ſuſcipiāt Sepe em̄ grā
q̄daꝫ ſūmis viris hētur. cū ab his de cōi ſalute· r· p·
agit̄· q̄ res ſi ab hōibus inferioris ordīs tractet̄ ſepe
inuidiā magis effiat· ꝙ· r· p· rō poſſit· Et ꝗ mode
ſtiā tuā cognoui · ſcio id te nō moleſte paſſurū· qd
ea q̄ a te ſapient̄ pro publica vtilitate pſpecta fue
rāt ab alio perficient̄· Curab āt vt ſi q̄d h⁹ rei in cō
ſultatōem venerit· tuis lrīs ctior fiam

SJ de nrā· r· p· ad te liberi⁹ hoc tp̄e ſcribo· q̄m
olim feceris · nihil ē qd admirari oporteat Nū
q̄ꝫ ei tp̄s fuit quo vehementi⁹ ad te ꝓ publica vtili
tate ſcribēduꝫ fuerit· Nā poſtq̄ꝫ te ex cura e⁹ exemi
ſti· alij timidiores fc̄i ſunt· alij v̓o tm̄ audacie atqꝫ
licētie aſſūpſerūt· vt nihil putēt ſibi in ſuīs dicēdis
vetitū· Si ergo cupis illā ſanaꝫ eſſe ōibꝫ poſthitis
ad eā gubernādā atꝫ regēdā accedes fūdamēta que
mala iacta ſūt tua aucte ⁊ ſapia euertes p̓uſq̄ꝫ illi
ꝯſirmauerint ⁊ aſſuefaciēt multitudinē ſue libidini
ſuire· Vide vt ſi q̄ ſūt nō rcē de cōi ſalute ſētiētes
eos ſi potes · de ſede ſua demoueas ſi min⁹ maiorem

hẽas ·r·p·q̃z ꝓuate aĩade rõem Quos võ timidos ad ſuſcipiẽda ꝓ ſuis ciuib⁹ ꝑicula aĩaduerteris ora one tua excitabis ⁊ eos inflãmabis ad fortiter ſuſti nendũ õnes labores ·quotiens ratio·aut neceſſitas hoc ab eis pro republica deposcet· Suſtines q̃dez in credibilẽ õmũ bonoꝝ expectatiõez · Facies itaq̃ q̃c q̃d reſpublica hoc tp̃e faciendũ eſſe ẽ ſuadebit·Sed vnũ hoc a te q̃ſo·nõ obliuiſcaris te illũ eſſe cui ipſa reſpublica ſe et ſuos õnes cõmendat vale

CVm lr̃e tue de ſtatu·r·p·delate eſſent nõ mul to poſt alie ſuꝑuenerũt q̃ nũciauerũt õnia a te ꝓuato odio ac maliuolentia fieri· nec alio in ſta tu ciuitatem eſſe·q̃ olim cũ eã incolumẽ atq̃ florẽtẽ reliq̃·Nõ poſſũ induci·vt hec a te cõfecta eẽ putez Sed illud maxime doleo ꝓuatis diſſentiõibus ·r·p· euerſũ iri Siue eñ illi quadã in te maliuolẽtia cau ſã hoꝝ maloꝝ dicãt in te reſidẽ·ſiue·qd poti⁹ reor · tu illorũ mores et cupiditatẽ dñandi ñ poſſes ferre· nrã·r·p·nõ p̃ot q̃cq̃z ex hac re lucrificari·Gaudebã me illud a patria impetraſſe vt ꝓ multis laborib⁹ ac pro maxis ꝑiculis q̃ ſepe nũero ꝓ publica ſalute ꝑpeſſus fuerã·aliqñ ocio ac q̃eti donatus eẽm· Lice retq̃ mihi cũ diu inẽ fluct⁹ ac tempeſtates v̄ſatus eẽm·tãdez reb⁹ meo labore cõpoſitis in portu q̃eſcẽ re Sz poſtq̃z eo ꝑuẽtũ ẽ· vt vel ego nõ poſſim i hoc meo ocio vel illa nõ poſſit in pace eſſe nõ d̄ſerã hoc in extremo tp̃e illã q̃ oẽm ſuꝑiorez vitã ſẽper in la boribz ac ꝑicul̃ pro ſalute e⁹ exercui·Nauigabo ita q̃z ad vos q̃zp̃mũ hi venti erũt·Spero dũ adhuc om nia noua ⁊ recẽtia ſũt poſſe oẽm cãm orientiũ malo rũ ꝓ me tolli Qd ſi a me ꝑfici ñ poterit·tñ nez ſtu diũ meũ neq̃z diligẽtia aberit Tu võ velim ꝓ tuo i r·p·amorẽ ꝑpetuo id mihi p̄ſtes vt pl⁹ apd te·r·p·

vtilitas q̄ vlli⁹ hoīs odiū aut inuidia valeat

NIſi rebꝫ tuis caueas iplicabꝫ te aliquo gui icō
modo credis vnūquēqꝫ de eo eē in te aīo quo
tu i alijs es Falleris m̄. nā ex his q̄ t̄ in p̄ntia videt̄ aī
ci pauciſſimi te ex aīo diligūt. ſi vō me audies abdi
cabꝫ oēs illos a te. quoꝝ frōs ē blāda. ⁊ q̄ oia q̄ a te
fiūt imēſe laudāt Suadeo in oībꝫ rebꝫ a te gerēdis
vtaris cōſilio Chan iecturn ōmū ēte ſapiētiſſimi. ⁊
q̄ te ſūme diligit is nō patiet̄ te in delectu aīcoꝝ er
rare Neō ē ex nūero nrōꝝ hōim. c⁹ prudētiā pliſſa
ciā ⁊ optie de nrā nat̄a ⁊ moribꝫ nrōꝝ ciuiū p̄ot iudi
care q̄cq̄d ille t̄ pſuaſerit vēidica apollinis vt aiūt
deū puta ſi attendē volueris. videbꝫ illū. nec poſſe
ꝓpter ſapiaꝫ errare. nec velle ꝓpt̄ ſūmā in te beniuo
lentiā Cupio q̄d cōſtituas intelligē. vt cū ea opiōe
in q̄ adhuc fuiſti mutatū te eē ꝯgnouero aīcīcie nrē

Chan iecturn cōſilijs ma ſatis cōgratularer
ime vtoꝛ. Sp em̄ illi⁹ ſapiaꝫ pliſſeci ſi bō ve
nia tua dicā. videris m̄ min⁹ bn̄ de me ſētire. cū diſ
ſuaderis me illoꝝ hōim aicicia vti quoꝝ frōs blāda
ē. ego vō lōge a te diſſētio. ſꝫ cū hōibꝫ ita viuēdū ē
vt ſuus vnicuiqꝫ mos ē. nō iudico ſapientis eē. cū
ceteri ſibi arrideāt. ipm flere. ā nimiū ſeueꝝ eē. cum
alij ſint in ioco. ita em̄ vitā inſtitui vt me ſp p̄nti
bꝫ reb⁹ accōmodarē. nec paterer aliquē m̄ iure ira
ſci. quotiēs āt m̄ licet. ſcito me nihil libēti⁹ facē q̄
cū his v̄ſari. quoꝝ ſapia doctioꝛ fieri poſſi. iſta ſcio
nōdū ſūt ab emul̄ meis relata. hec ſūt q̄ ꝓ mea cā
duxi. hoc tp̄e t̄ rn̄dēda. nō q̄ tuis admonitiōib⁹ ſuc
cēſcā. ſed vt ſi quā nō bonā opiniōeꝫ de me cōcepiſ
ſes ego me apd̄ te purgarē. tu ſi q̄d alit̄ de me ferē.
q̄d ſi p̄ter dignitatē ⁊ eā eſtimatōeꝫ q̄ d̄ me h̄et̄ oia
vt facis aīce ac libē ſcribas. Vnū veli ꝓ tua hūani

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 110

tate īpetratū iri a te ſinas · vt nihil de me temē cre
das · pl'es em̄ ſūt q̄ á odio aliquo · á inuidia ꝯmoti
vemūt ad impugnādū alienā famā tu̾e · l' cā hōeſta
inducti hoc ſi mihi pſtitēis · ſp ꝗ maxie tuis admo
Spero me aio p Omtōibus delectabor · vale
ſpexiſſe · q̄ tōe poſſit tua cā in itegꝝ reſtitui ·
ne id lōge aberit · mō de ea recōſiliū hēas cū his qui
te in lauta pte eſſe deſiderāt · Cū em̄ idibꝫ ianuarijs
forte cōuemiſſeꝫ Chaiū corneliuꝫ hōiem in iure ciuili
prudētiſſimū · mltiqꝫ adeēnt oēs t ſūmi aici icidim9
neſcio quo mō · in ſmōeꝫ de reb9 tuis · Fuerūt āt q̄
dicerēt l' nūq̄ ſe iniq̄9 audiuiſſe · ꝗ eā ſñiaꝫ q̄ pdie
in iudicio c̄minali de te lata eēt · Cui em̄ cū oēs aſſē
ſi fuiſſent · nihil alid defimtū fuit · ꝗ ꝙ ſinguli ſcūm
illd nimis indigbant · ego vo cū iā diſſceſſuꝫ in forꝫ
aim ad cām aduerti · Cūqꝫ diligētius eām ſpexiſſeꝫ ·
cognoui nihil ex more maiorū n̄ in ea lōgitudie ac
tū eē ſtā potētia aduerſarij tui magis cāꝫ iſtā ꝗ eq
tas · rexit Cōſulo ꝓuoces ad ſupiores ingrāt9 q̄ te
huiōi ſñijs hn̄t cognoſcē ſp em̄ hoꝝ iudiciū habitū
fuit in nrā citate gtiſſimū neqꝫ vnq̄ a ceſura eoruꝫ
appellatū fuit · ſꝫ vide vt hāc rē corneliū t pronū cō
ſtituas · q̄r cāꝫ tuā optime nouit · et in dicēdo acri
inq eē · hoc ſi fecēis video te ſupiorē · Si q̄d āt erit in
quo mea opera poſſit t ꝓdeſſe · ſēties me nō ſolum
patū · ſꝫ eē maxie cupidū ad oia q̄ t ꝯmode accedāt
NOn dubito ōnes amicos de eorū iniq̄tate q̄ ſē
tētiā ꝯtra me tulerūt · ſepe cōq̄ſtos eē ſtō ei t
q̄ n̄ maxime pro idigmitate h9 facti cōmoueri dēat
nec pt fieri q̄n met9 bonos oēs tāgat vbi iam apte
iuſticia oppreſſa eſt · te vo nō ſolum diligo · ſed eci
am admiror ꝙ me nullo in te officio meo ſepet vt
frēꝫ amaſti · nec vnq̄ paſſ9es fortūas meas a b his

cōculcari · q̄ oia volūt potentie ɔtra ius ⁊ eq̄tatē cō
cedi · Sequar ergo · vt in ceteris rebꝰ · ita et in hac
ɔſiliū tuū quāq̄ rē illā ꝓpe dſpeátā ac relictā hēaꝫ
Qđ aūt me hortaris vt prōcmio chan cornely vtar
certe ſuades · ſp em̄ vidi in cauſis oratoꝝ eloq̄ntiaꝫ
plurimū valē · et iudiens velut quodā in regno ſuo
dn̄ari Sꝫ neſcio qūo ea res a me bn̄ trāſiget̄ Nā i re
pecūiaria opus ē ⁊ ego ſupiori lite nō ſolū argento
qđ apud me fuerat · exhauſtꝰ ſū . ſꝫ magno ec̄ ere ali
eno tēoꝛ · Sꝫ illđ te rogo atꝫ obſecro · vt ſi qđ reme
diū ad aliquā oportuitatē potes p aliōs adhibē · nl̄
lā occaſionē p̄t̄mittas Cōſtitui q̄de · n̄ aia mei ſpeꝫ
meā dſtituerūt · á i itegꝝ reſtitui á oē prōcmiū ſil̄
Tua res in tuto ē · vt aūit i portu naui cpeſſūdaē
ges · Nihil ei qđ ab aiās deſiderari poſſet defuit ē
ad victoriā tuā Pugnatū ē em̄ ſtudio atꝫ diligētia
vt eo res tua ɔducat̄ · quo tādē ſup his peruenit Ne
mo fuit q̄ alit̄ hac in tua cā ſolliatꝰ eēt · ac in ſua ⁊
fortaſſis eo magis ꝙ i cāis amicoꝝ decꝫ aliq̄to nos
attētiores eē q̄ꝫ in re nrā · Grās ergo q̄s dēs mihi ⁊
aias tuis dices · n̄ q̄ illi aim tuū ignorēt · ſꝫ vt tua
Nullū offi capđ illos teſtatioꝛ ſit beniuolētia
aū ē qđ magis necāriū dicā · q̄ꝫ his ḡtificari · a
q̄bꝫ bn̄acceptí ſumꝰ Nec opꝰ ē tua admomitōe · q̄n
q̄ꝫ ſēper oia q̄ a te dicūtur · nō ſolū me dlectāt · ſꝫ ec̄
illa magmficatio · Scribā ergo ad aicos · nec illud ḡ
tiaꝝ genꝰ p̄termittā Poſtq̄ꝫ ei res mea ſtudio eoꝝ
ī tuto ē locata · Nihil ē qđ a me eoꝝ officō ſatiſfieri
poſſit Sꝫ faciā itelligēt nl̄lū me finē qᵒ ad viuā hu
ic maxio bn̄ficō eoꝝ fcūꝝ · ē vō pl̄imo dēo q̄ ꝓ bei
uolētia đ his ībꝫ q̄s maxie audiē cptabā ētiorē me
Cio me oibꝫ pꝰhitis · magno ſtu aū oēs feciſti
dio pfecaſſe · oia q̄ ad te ptinē intellexi · de q̄bus

nūc ad te ſcribo q° ſint a me ordīe geſta pſcbo q̄z p̄
mū in ꝓuinciā appuli ſtatim cōuenī hōies regionis
illius percūctatuſqȝ ab illis fui · an mercatorib⁹ cō
meatus adhuc eēnt liberi · de qua re cū ſatis edoct⁹
fuiſſem ab eis cōtuli me alexādriā expeditiſqȝ ṗus
mercabus tuis q̄z de rebus meis q̄cq̄z ſciuiſſez ꝑtin⁹
curaui · ne tp̄s qd̄ mihi ad cetera negocia tua ꝑbre
ue erat permiſeri eſſe ociosū. Cōſtitui ergo vndiqȝ
ſarcinas Et quo paratiores eēnt ad nauigādū addu
xi illas in portū. Ad ſcd̄m v̊o idus marcij · cū iā oīa
in naui cōpoſuiſſez · naute a portu ſoluerūt eā · et cū
ſecūdi eēnt venti oēs fere vno tp̄e cepert̄ vela face
re · Quid inde ſequutū fuerit nō multo poſt renūci
atū mihi fuit · vix duas vel tres naues ad ſūmū cor
ticē applicuiſſe in quibus tua fuit · Cetere v̊o · vt di
cebat̄ · naufragiū fecerūt · Sentio nōdū ꝓpter metū
tēpeſtatis illas ex eo portu adhuc ſe admouiſſe · ſed
q̄z ṗmū illas tēpeſtas remiſerit · iter ad nos factuās
qd̄ nrā numma vtinā bn̄ vertent · hec tibi per nrās
triremes in ṗmis nota eſſe volui · vt de oibus reb⁹
tuis doctior eſſes et deponeres oēm ſolliciatudinē · ſi
q̄ꝓ forte ex hoc naufragio cōceperas In ceteris aūt
rebus cū ſis prudēs nihil eſt quare te admoneā · Sa
tis em̄ per teipſū potes iudicaē mlt̄o chariores merc
ces q̄ꝓ ſi naufragiū nullū fuiſſet · Reliqua cū tp̄s fu
erit expediā · Tu ſi q̂d aliud in re tua me fcūrū per
lrās tuas mihi ſignificabis ·

Nihil ad hāc tuā ſolliciatudinē addi potuit · Ef
fecisti · vt ſi oīa aduerſū accidiſſent · tn̄ grām ē
habuiſſem · q̄ꝓ maiori ſtudio negocia geri nō potuiſ
ſēnt : quā hoc tp̄e mea geſſiſti · Plurimū tn̄ gaudeo
et maxie gratulor · q̄ꝓ tue diligētie fortūa ꝓfuerit ·
Cū em̄ tm̄ pecuniaꝝ cā illarū mercīū effudiſſez · vt

nūq̄z alias tm̄ eris negociādi grā cōſupſcri· vidi pe
ne oēs fortūas meas ſil' euſas fuiſſe n̄ diuīo munere
nrā illa nauis ceteīs peuntibz icolumis portū ſubijſ
ſet Eo aūt mihi gratiores fuert̄ lrē tue q° minꝰ ꝺ re
rū nrāꝝ ſalute ſperabā· Nā paulo an̄q̄z eas recepiſ
ſē· iā rumor exortꝰ eāt de hoc naufragio· ⁊ fuerūt q̄
dicerēt nl'lū oīno piculū effugiſſe Nō āt me admo
nes de caritudīe mercīū· vt ī re mea cautior ⁊ prudē
tior ſiā rc̄e vt cetēa facis Ero ei diligēs ⁊ attēꝛꝰ· ne
cū fortūa mihi auxilio fuerit· egō mihipſi defuiſſe
videar· de ceteīs āt rebz q̄ ad me retinēt aliꝺ n̄ ē qꝺ
in pn̄tiaꝝ a te exigā n̄ vt q̄z pmū poteris ad nos na
uiges· hēo ei ꝺ ml'tis tecū cōferre· q̄ vtriqꝫ nrm̄ ma
ximā vt ſpero· vtilitatē afferrēt: ſz vide ne te mari
cōmittas n̄ oīa ad nauigādū tuta videris quā opor
tunitatē nō ē difficile erit cōſeq̇· ſi potiꝰ triremibꝰ
nris tuā ſalutē· q̄ꝫ nauibz roſtratis cōmittas Vale·

Cupis a me ſcire: qꝺ ad bn̄ viuēdū ꝓpiꝰ acce
dat· Nā te ignorarē ad me ſcrib· q̄z potiſſime vi
az ingrediaris Ego v̊o ita a veteribꝰ accepi· nihil
diuīa religiōe meliꝰ āq̄ꝺ magis libtati· q̄z ī vita vo
lumus· cueniat· quāq̄z alia in ſm̄a maior ps hoīm exi
ſtat· ſz neō illoꝝ ē q̄ ex re nō opione iudicarē volue
rit· n̄ ſtatim vidat oēz vitā ſuā ſilez hoībz q̄ hyeme
nauigāt· nā vt illi vētis ⁊ tēpeſtatibz· ita iſti affec
tibz ſuis nō pn̄t ipare· Ex quo raro videb quenq̄z il
loꝝ ā letā frōtē· ā trāq̄llū aīm p̄ ſe ferētē· Neō ē· q̄
ſortē ſuā laudent· et q° ſibi mag̃ indulgz· eo ſp mi
nus placēt· qꝺ nō aliūde eis accidit iudico· n̄ qꝺ de
via receſſerūt ⁊ oīa eoꝝ ꝯſilia ċca ſūmā errāt· Seq̄n
tibz āt diuinū cultū omnia ſūt tranq̄lla nihil eis ex
ai ꝑt̄batōe accidit ōmia intra ſe ꝺſpiciūt· fruunt̄ ſe
ipis nihil n̄ diuinū admirāt̄ · nihil ad eos ꝺ mutatō
ne fortūe ꝑtinz eoꝺ loco apꝺ eos ſcc̄da· ⁊ aduſa

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 110

iacet. q̄re ſi ꝯſiliū meū audies nl'a erit res tāta q̄ȝ re
ligiōis ocio ⁊ trāq̄llitati ꝯpares Nec te ſnīa illoꝝ ho
minū ab hac re detrahat. q̄ felicitatē putāt nō ñ in
rebȝ ĉtemis poſitā. crede mihi ñ ē aīa ſūt q̄ ꝺ religio
ne ꝺhortāt ignari vbi v̓a btitudo ꝯſiſtat Nō ſi hᵒ
genus vite nō iō a te ꝓbat. q͛ ab hūanitate remo
tū ĉēt. ⁊ ē mag cū hōibȝ v̓ſari q̄ȝ viuē. cū ꝺo placet
ſnīa mea ē. vt te lr̄is ⁊ phie tradas Magnū em̄ au
xiliū hāc vitā ciuilē. quā mltī ſequūt ab his hūani
tatis ſtudijs mutuabēis Si v̓o ſplēdor iſte fortune
magis ꝺlcet. vide ne te iplices rei vñ cū voles te ex
plicaē ñ poſſis

Satiſfeceras ꝺſiderio meo. cū
religionē ad bñ viuēdū maxim adminiculum
hrē ſcpſiſti ñ vita nrōꝝ hōim q̄ illā ꝓfitent me a ꝯ
ſilio tuo ꝺtrahēnt Reiez fere hᵒ meo tp̄e vido. q̄ nō
mag ſeq̄t ea i re ābitōeȝ l' aī auaritiā Pudet me bo
noꝝ tp̄m ⁊ maxie pigȝ ꝯmeōrarē ea q̄ nrī pōtifices ſi
ne vlla hōeſtatis reuerētia ſuo ābitrio faciūt. ſatis
ē qđ i eos a pleriſȝ ꝺr. maxioꝝ vicōꝝ capita. q̄ſi igē
tiū fluminū origines domo ſua pmū nata eē ⁊ pꝰ ea
corruptis moribȝ ſcl'i illuc vñ orta erāt iteꝝ eē ēlap
ſa. Nō poſſū ego eā vitā ꝯmēdarē i q̄ nl'lū ducē iuenio
ad moēs cꝰ me ꝯmittā. ā quē ſeq̄r i ea via i q̄ errarē
facilimū ē Nō āt pꝰ religiōeȝ phie ſtudia valde ꝯm
das ꝓbo ꝯſiliū tuū. ē ei res pſꝰ digna admiātōe et
laude nrā. i q̄ ñ ſolū reꝝ hūanaꝝ. ſȝ eē diuī cultꝰ rō
m videt eē ēpoſita. nā ⁊ altiſſiaꝝ reꝝ cās apit. et bñ
āq̄d a me agēdū eē atȝ caſte cū hōibȝ v̓ſari inſtruit
Cōſtitui ego ſiue cū. r. p. ſiue cū aīcis ſit negociādū
et auxiliū et cōſiliū ab ea peté. Nihil tñ ē qđ in illa
mag me ꝺlcet q̄ꝓ ꝙdocȝ illa ꝯtēnē. q̄ pleriȝ admiāt
tur. et aiȝ ab oi moleſtia atȝ āxietate abducat Seq̄r
igit potiꝰ hᵒ mediocre geꝰ qđ ē i phia poitū q̄ꝓ hᵒ

aliud vmbroſū atꝫ inane plenū erroris ⁊ infamie ·
qd neq̄ proficeret niſi animꝰ eius q̄ maxime ab hone
ſtate diſſidet Tu vo q̄ mihi adiutor ⁊ auctor ad hāc
rem fuiſti · ſepe admonebis · nec patieris i ea re me
errare in qua prudētiſſimꝰ omīū qui hodie viuūt ab
CVm ad te lrās meas da hoībꝫ hēris vale
re ꝯſtituiſſem · nulla res cōparebat in mediū
q̄ tuis l' maioribus vidērem melior q̄ tibi futura grā
or q̄ʒ ſi ea q̄ d cultu diuino ab hoībꝰ ſapientiſſimis
accepiſſem tibi in p̄mis nota eſſe curarē · legēs itaqꝫ
his diebꝰ q̄dā grecoꝝ ſcripta forte inadi in baſiliū
quo in libello multa ad nrām eruditōeʒ diuinitus ab
illo hoie cogitaᷓ ⁊ dicta repperi · Erat aūt eius ſn̄ia
tantā vim eſſe diuino cultui quē greci latriā vocāt
vt nulla vnq̄ gens fuerit tā inanis q̄ tam barbara
q̄ deos negaret Qui plꝰ vo intellcū valuerūt · vnū
aliquē int' omnes pncipātem · ⁊ quaſi cōeʒ omīū nu
minū parentē cōſtituerūt · quē eūdeʒ ⁊ rectorē hoīm
et deoꝝ prēm appellabāt · Plato vo · queʒ ds naſci
voluit vt multa aperiret gentibꝫ q̄ pus de rebus di
uinis nōdū intellecta eſſent · aliis hoībus q̄ añ ipſuꝫ
ſcripſerant · ita de deo ſēſit · vt nō multū a nris phi
loſophis ille abeſſꝫ · et q̄ ſentiebat · accuratiſſime lit
teris mādauit · His em̄ mihi auctor fuit · vt diuino
cultui nullā rē cōparandū eē dicerē · q̄re inferebat
nullum magis fidei nrē augmentū eſſe · q̄ꝙ ꝙ omēs
hoies aliq̄d de diuinitate ſenſerint Multa p̄terea his
addebat q̄ p te melius ipe itelliges Mitto ergo ad
te libꝝ baſilij · quē vbi perlegeris · ſcito te diuio il
li hoi maximā hiturū grām · q̄ tibi hāc viā ad bn̄ be
ateqꝫ viuēdū aperuit · Cupio tn̄ per tuas lrās intel
ligere · q̄d de ſetentiis ſuis iudices · et quantū lectō
eius tibi profuerit · Vale

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 110

LIbrꝝ baſilij noſtri perlegi· in quo nō min⁹ ſua
uitatis ꝙ ſn̄iaꝝ grauitatis inueni nūquaꝫ pu
taſſeꝫ i hōie greco fuiſſe tm̄ peritie adhūc nr̄m diui
nū cultū Nā et ſi grecis hōibus in his diſciplinis que
ad mores pertinent plurimū ſēper attribuerim· tn̄ i
rerū diuinaꝝ cognitōe lōge illis nr̄os hōies pſtare
nō iniuria videbar mihi iudicare· Tm̄ ergo effecit
repetita huius lectō libelli· vt illos i hoc noſtris pe
ne pares iudicē Quid em̄ ſapientius ꝺ altiſſimis re
bus dici· aut excogitari pt̄· q̄ꝫ ea q̄ a platone deo ꝝ
vt illi aiunt; phoꝝ tū ab his q̄ deinceps illū ſequu
ti ſūt et ſepe diſputata· et nō nūq̄ꝫ prudentiſſime ab
eis cōſcripta fuerūt· ſed hoc nihil ad te cui nō mi⁹
ōnes · q̄ in aliquo gn̄e doctrine apud grecos floꝛue
rūt· ꝙ noſtri latini ſēper auctores notiſſimi et fami
liares fuerūt Quāto vō legendo baſiliū nr̄m profe
cerim· malo te ab alijs q̄ꝫ a me intelligē · Nūquā tn̄
fui ad bene de me ſperādū erectioꝛ· quā hodierno
die Multa facit· q̄ me in eo libro delectēt· ſed hoc
maxime· quod illō genus dicēdi tm̄ modeſtie· et ſu
auitatis hꝫ vt nihil ſupra· Vix em̄ nunquā de mani
bus meis excidit. Sed cū eo ſatis ībutus · et eruditi
oꝛ factus ero curabo· vt p̄mū illū ad te trāſmittam

QVod ad te ſcribo maxime ad diuinū cultū at
tinet· de quo ſi ita ſentis · vt puto· bn̄ ē· ſi vō
alia in ſn̄a eēs · breui cognoſces ꝙ a te diſſentiaꝫ ·
Ego em̄ de religione iudico oēs q̄ aīam cōfugiunt·
vt ſe dꝫ inertie et lāguori· nō ſolū hos nō religioſoꝝ
verūetiā ſacrilegoꝝ nūero habendos eſſe. Qui vero
ambitōi ſeruiūt· vt voluptatibꝫ · hi diuinū cultum
ita pſtituerūt· vt nulla ſit maioꝛ peſtis · int̄ hōies
adhuc oꝛta· Tu vero q̄d de religione ſentias · etiam
atꝫ etiā videbis Ego em̄ ſic iudico aliquāto melius

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 110

eſſe a religiōe abſtinere q̈z ad illā nō eiꝰ rei grā ad
quā fuit a nr̄is maioribꝫ p̄mū cōpata nō vt oꝫ acce
dere Si ergo vis fc̄m tuū ab his probari·q̊ ė maxie
erāt cōtrarij cū velles religionē profiteri nō medi
ocri v̊tute tibi opꝰ ē· Illi q̄d nō tibi ſatis fidebant·
cū id futuꝝ dicerēt·vt neqꝫ cōſtātiā eſſes in hac re
habiturꝰ neqꝫ modeſtiā·q̄n ille tuꝰ animus refrixe
rit q̄ ip̄o inicio ardētiſſimꝰ fuit oñdens ōnēꝫ illoꝝ ti
moreꝫ veꝝ fuiſſe ⁊ nōi tuo maculā gnab q̄ nūq̄ꝫ abſ
te aboleri poterit Illō gᵒ te cū ſepe cogitab·ceteris
in rebꝫ cōſtātiā probari in religiōe v̊o neccāriā eſſe·
Quā vnā v̊tuteꝫ n̄ erit tibi difficile cōſeq̄·ſi te oci
o ⁊ remiſſiōi nō dederis Nā cū hec vicia in ōni vita
ſint fugienda·ctē in hōie religioſo maxime notant̄
Tu q̄d tibi conueniat etiā atꝫ ec videb. Ego te ama
bo ſi cōfirmaueris iudiciū qd̄ de te feci·ſi minꝰ·hēb
me tibi ſūmū aduerſariū·q̄ te plˀimū ad hāc vitam

Et religiōem probo ⁊ te ... hortatus fui· Vale
maxie amo q̄ m̄ n̄ auctor atꝫ hortator in ea re
fuiſti·nec ē aliō qd̄ magis in ōni re me dlēct q̄ tua
re. cōſtātiā in rebꝫ optimis atꝫ hōeſtiſſimis Quāe ſi
vllā ꝓ me ſollicitudinē ſūpſiſti·q̄ſo te per nr̄āꝫ aici
ciā·q̄ ab ineūte etate incepit·vt iā deponas·⁊ plꝰ
m̄ in hac re credas·q̄ his q̄ mihi hoc ꝓpoſitū conāt̄
excutē· Si q̄d āt erit·in quo tu me de via errāte vi
deris·malo tuas cōtumelias ⁊ redargutōes audire
q̄ his laudari·q̄ in pn̄tia ꝯmēdāt·in abſētia v̊o nō
ceſſent ſuis maledictis lacerarē atꝫ minuē Nō iniqᵒ
aio pferrē·n̄ hec verꝰ eēt cōſuetudo·Sp em̄ fuerūt
nec in futuꝝ deerūt hōies q̄ ſibi voluptati ducant·
quos alicui bono ſtudio deditos vidēt·famā ⁊ bona
opiōꝫ ſpoliare·⁊ ſp aliquā flām fabulā cōfingē·et
ſpergere in vulgo varios rumores a q̄bꝰ abſtinē n̄

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 110

ē facile Multa q̄d perſiſ'ia hn̄t · neq₃ vnq̄ꝫ deꝑhēdū
tur · n̄ poſtq̄ꝫ nouerint · hec ad te n̄ ſcbo ſine cā · Quā
q̄ꝫ ſūma vtaris in me modeſtia · neq₃ queq̄ꝫ in tuis
lrīs nōies · tn̄ q̄ꝫ ꝑmū lrās tuas legi · ſtatim itellexi ·
quo ex fonte ōmia emanarūt Tu vō ſi charꝫ me ha
bes · nō plꝰ hōibꝫ credas · q̄ꝫ ꝛ vita ꝛ ipa dcā ꝛ fcā ·
vbis eoꝝ ſctiāt Nō tn̄ deſinas ſepe me adhꝛtari · at
q₃ admonē · ſicut facis ad religionē obſuādā Et ad
retuiēdū cōſtantiā atꝫ modeſtiā in tota vita mea ·
etiā ſi male de me tibi refert̄ · Qd ſi feceris vere a te
amari ꝛ maxime ex aīo coli me iudicabo Vale

SCribo ad te de religiōe q̄ vna res ſp a ſapien
tiſſimis hōibꝫ iudicata ē · ꝑſus nrā cura · ac no
ſtro ſtudio digniſſima · Neqꝫ em̄ romanꝰ pplˢ cū re
rū potētia potitꝰ · neqꝫ eſſet · neꝫ dictus gētiū ōmiꝫ
ꝑnceps fuiſſꝫ · niſi religiōeꝫ oī imꝑerio ac oībus rebꝫ
ꝑtuliſſet · Qd ſi etiā q̄ flām religionē ꝓ vā coluerūt
nūq̄ꝫ arbitrati ſūt ſuū īꝑeriū aut creſcere tm̄ potuiſ
ſe · ā poſtq̄ꝫ adultū fuit · tādiu ſtetiſſe · n̄ bonis auſpi
cijs ac diuino cultu · oīa eoꝝ fcā · etiā mīma ꝑus ini
ciata eēnt q̄d nos arbitrari ↄueuīt · q̄bus vā ꝛ imor
talis religio a nrīs maioribꝰ ꝑus inuenta · ꝛ poſtea
a nobis optima rōne tradita ordinata · ꝛ cōſcripta
fuit · Jdemqꝫ quod romanū populū athenīēſes · dei
de ſpartani cenſerūt Qui ꝑncipatū grecie diu obti
nuerūt Putauerūt eī nihil eē q̄ꝫ magis hōies ad hu
manitatē cōuerteret q̄ꝫ ſi deos timerēt atꝫ reuerent̄
Qd bn̄ ac fideliť nōnulli ex īꝑatoribꝫ nrīs vē fidei
ſectatores ī rebꝫ pacis · ꝛ aīaduerterunt · nā q̄ꝫ diu
ad diuinū cultū pacē et bellū ītulerūt · oīa illˢ ꝓſꝑē
ceſſerūt · ita eē vt ꝓ eorū victoria ſepenūero elemē
ta ꝛ ipa rerꝫ natā pugnauerūt Theodoſiꝰ iuē optie
īt diuos ceſaēs nūerādꝰ cū oia bella diuis auſpicijs

petetēt· ac nomē vniuerſi atꝫ imortal̄ dei ſignis · ac
verillis inſcp̄tū deferret· nō ſolū hoīes et arma· ſed
etiā ipōs ventos auxiliatores hūiſſe legit̄· Mag̃ ſūt
q̄ cōſtantino p̄mo ipatori chriſtiano diuinitus con
ceſſa ⁊ attributa fuerūt· q̄ ſi q̄s attētius ſecū voluērit
cōſiderare· neō eſt q̄ nō facile deat ad amorē ſtudi
umqꜫ diuinaꝝ reꝝ nō ſolū cōcitari· ſed et aīo ſemp
inflāmari· hoc ego cū lego· incredibile ē quātus me
reꝝ diuinarū ardor hēat· Sentio em̄ totaꝫ mentē in
nouari· ⁊ lōge aliū mihi eſſe aīm· q̄p olim· Sꝫ maxie
cupio te ad hec ſtudia ⁊ adiutorē hrē fuiſſem aūt in
ſcribendo p̄lixor· niſi ſperarē in breui affuturum·
Qd vt facias vehemēter rogo· Spero em̄ nos de mł
tis rebꝫ eā deliberatōeꝫ conſiliūqꜫ hituros q̄ nos ab
his curis ⁊ moleſtijs extirpabāt i q̄bꝫ dudū ſine ſpe

Cexeūdi fuimq

Littē tue incredibili volup
tate me affecerūt· Nūq̄p em̄ maiori ſtudio re
rū diuinarū inflāmatus fui· quā poſtq̄p epiſtolā tuā
legi· In q̄ cōmendas religionē ⁊ eo loco reponis vt
illa ſit ōmibus rebꝫ anferēda· Ego vō etſi de diuino
cultu nō mediocrit̄ ſentirē· et eos inp̄mis laudarē·
q̄ oib⁹ poſthitis illi ſe in toto ex aīo dederāt· nō dū
tn̄ tāta e⁹ rei admiratō me hēbat vt illā optarē p̄
fiteri Nūc vō nedū cupio· ſꝫ et ardeo ita me illi tra
dere· vt nihil poſſit in vita eē· qd̄ ſatis valeat me ſi
ne illa delectare· Cupio itaqꝫ me tibi ſociū atꝫ parti
cipē iungi Olim alia rō atꝫ iſtitutō vite fuit· q̄p diu
vxor liberi ac parētes fuerūt Nec aim⁹ vnq̄ꝫ ad eā
fuit· nec ſi fuiſſet id mihi ſalua pietate licuiſſꝫ Nūc
āt cū oibus fere neccārijs morte ipōꝝ p̄uatus ſim· et
eos amiſerim· quoꝝ cā iuuabat me oēs moleſtias
ferre· q̄nquā ſi te noui· etiā me anꝫcedes Spero p̄pe
diē apud te eſſe· Interim ſarcinulas · vt aiunt· cō

ponã·et quo liberior ſim atz expeditior ad illd gen⁹
vite quod maxime aĩo amplector·ita me extricabo
ab his impedimẽtis q̃ me hucuſqz vinctũ detinuerit·
qꝫ nulla maior erit mihi cura·q̃z vt de nulla re ñ di
ligna cura·(Quina curẽ·)
Id qd ẽ qd vllo tpe apud te ma
gno ſtudio cõtenderim·nũc a te hoc etiã atqz
etiã exigo·vt ꝓ nrã amicicia legas attẽtiſſime ea que
hodierno die ad te ſcribo·ſepe·vt ſcis·te admonui
vt ſñiaz tuã nõ negligeres·proficereſqz tibi in fu
turꝫ Tu ṽo negligẽtius adhuc tuliſti· Sed niſi ẽ ad
uigilaueris·video nõ lõge abeẽ tibi periculũ·Ita
em̃ de te narrauit m claudiq hõ peratiqu⁹ tue fami
lie amic⁹ Et q̃ familiariſſim⁹ fuit pri nrõ quo ad vi
xit Nã inq̃t te neqz modeſto ſũptu·neqz hõeſtis hõi
bus vti arcũuentũ dolo atz inſidys eorꝫ qui tecũ vi
uũt Et quorꝫ cõſilio in oib⁹ rebus vteris q̃ dedita
opera ſubordinauerũt·i·ſillã hõiem diuitẽ·ꝛ q̃ plu
rimũ in tua ciuitate põt·Is eorꝫ facti factõe ẽ litẽ
mouebit de boĩs prĩms Illi ṽo ſcrupulũ ẽ inijciẽt·p
ſuadebũt vt eorꝫ fidei tabulas bonorꝫ tuorꝫ omittas
q° libẽi⁹ ac facili⁹ pñt ẽ ĩ cã tua prõcinari·i·bõ tua
diripe expilare·qd ſi a te fcm̃ fuerit plaẽ video te
excluſũ eẽ·noli ergo ſi me amas·imo ſi te charꝫ hẽs
te omittẽ huiõi hõibz quorꝫ orõ blãda ẽ·acta ã ṽo i
ſidiarꝫ plẽa·ã ab eorꝫ orõe lõge diſſidẽtia·Cogor ei
de ſalute tua·ac de oibz fortũis tuis ſolliat⁹ eẽ·qd
mime facerẽ ñ te maxĩe colerẽ Tu ṽo id mihi cõce
das ne minorẽ de te ipſo curã geãs q̃ illi q̃ te ſaluũ
eẽ ac res tuas incolumes valde optãt

Tabellariq tu⁹ nup ad me tulit lrãs tuas Mo
nes ãt me ꝓ tua beniuolẽtia ne fortũas meaſ
credã his hõibus cũ q̃bz aſſidue cõuerſor Facis q̃dez
aice nec a tua cõſuetudĩe recedis Sed claudiq quez

e iij

ſuſpectū hēo pl'a ē de me retulit· quā ego cognoſcā
vereor ne hoc magis aliq° odio q̄ recto aīo faciat·
Nō pt equo aīo ferre q̄ oia ſuo arbitrio· vt oli vee
ſet· de me multa ꝯfingit Neīez nō ſuſpcāz hz cui ali
q̄d apud me l' cōſuetudo ā grā poſſit· p̄terea nimis
illi dolēt oculi· quotiēs vidz a me q̄nq̄ ex meis eq̄li
bus mag̃ q̄ ſe diligi· Nā ſi tales īſidie ac machina
mēta ab illis ꝯtra me inſtruūt̃ vt ad te nup ꝯtulit
nō poteit hec res diu latē ⁊ ero maxīo aīo intētus ⁊
ſi quo ſigno te cōiectura dol9 eoꝝ a me dep̄hēdi po
terit· ſi vō nihil huiōi ab his excogitatū fuerit· aut
cōfectū q̄d alid credēdū ē hūc hōiem voluiſſe· q̄z vt
a ſe vna oīa more āt̃iquo verſent̃ Nā ſi redolēt anti
quā failiaritatē ⁊ veteris beniuolētie quā hūit cum
prē meo remiſceret̃ nouos aīcos poti9 mihi faceret
q̄ cōſuetos abigēt· ſz de hoc ſatis Plura eni ad te d
illo ſcribā· ſi cōpetero ſtā ea eē· q̄ nup tibi narrauit
Nō tn̄ interi ill' hōibz cōfidā· quos apd̄ te de me īſi
mulauit vt in re nrā q̄ſq̄ ā intelligētē· ā min9 attē
NIhil ē qd̄ a te m̄ g̃tius fie ¶tum videat vale
ri poſſit· q̄ vt te ſp attētiſſimū p̄beas ſepe ad
te ſcpſi ne vel' in tua negligēs eē· ā min9 caut9 q̄
oz· Sz mea v̄ba neſcio q̄uo adhuc p ioco atqz ludo
hūiſti nec videris curaē q̄d ego· ā ceteri aīci de te o
piniant̃· has ad te lrās vtiliſſimas daē cōſtitui· q̄b9
ſi obſequut9 fueris ē vniq bn̄ ꝯſules ſi vō pſeuera
ueris pgē q° cepiſti· ꝯſiliū nō ē p tua ſtulticia me
ipſū cruciare aīo· Ego vō· vt aiūt ī portu nauigo ē
crede· iſte lud9 agit̃ Scis iā ānū ēcāū p̄terijſſe· poſtq̄
patauiū lrāꝝ cā pfcūs fuiſti· q̄d egeris hoc tp̄e q̄n
to ve profeceis · nō latet aīcos tuos · Vtinā hec eſſz
ſūma iactuā q̄ tm̄ ad op9 ptīnz Illd̄ multo deteri9
ē q̄ h9 tp̄s tātū int̃ digitos fluxit· nec intelligis m'

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 110

tos ex eq̄libȝ tuis iā egregie doctos atȝ eruditos eē
Si te aliqn̄ lr̄is meis rep̄hēdi Et q̄d ꝺ te ciues tui ſē
tiāt ſcṕſi· dicis me fabl'as ⁊ narrac̄ōes eē nīs gu̅e atȝ
ioco moleſtū· nec ſatis attēdē q̄d etas adoleſcētiuȝ
ferat Nūc v̈o ne te nō admonitū a me dicas · ſcribo
oēs aīcos atȝ necāarios tuos a me auerſos eē· neȝ vl
lā rez tuaꝝ deīceps velle curā agē Ego adhuc reſto
quē vt vidō a tuo aōre ⁊ beiuolētia extrudes · Non
poſſū tn̄ nō dolē ⁊ vehemēter āgi ꝙ eū quē tm̄ dile
xi videā cū ſūmo dēdecoē ⁊ ifamia i priaȝ reditūꝝ q̄
oīa vētura ē nō ctiꝰ itelliges ꝙ̄ re ipa expieris hec
ita veli m̄ credas· vt ex oraculo ſac appollinis n̄ ctiꝰ
QVid egeri neō nouit meliꝰ Cedictū putes
q̄ȝ egoipē· nec ē aliꝰ q̄ ſi male vixi ꝓ me ꝺp̄ce
tur ſēp huiōi cātilenas ad me ſcrib n̄ vacas ſtudio
noctu p adulta pergis ·ꝯfrigis hoſtia· hūc pulſas il
li ꝯtūelioſꝰ es ⁊ ml'ta huiōi q̄ vix nūc patiētiſſimꝰ
q̄d poſſȝ eqͦ aīo ferre Neſcio q̄re m̄ totiēs iraſceris
⁊ marīꝛ cū haꝝ reꝝ· n̄ ꝙ̄tū etas ⁊ cōſuetudo iuuē
nū afferat· m̄ n̄ ſim cōſciꝰ n̄l facio p̄t moreȝ aliorūȝ
ꝙ ſi nō ml'tū his āīs profeci ⁊ ml'tis eq̄liū meoꝝ i
ferior ē vidor· ſcito nō oēs eoꝺ eē igemo· nec eadē
hr̄e ad diſcēdū adiumēta· ſȝ vbi aīo ad bō ſtudia va
cauero· ita ego oēȝ moreȝ corrigā vt n̄ tm̄ ſeq̄ eos q̄
me āncēſſerūt vidar' ſȝ eē p̄curꝛere· q̄re nolo vt tm̄
ꝺ me ꝺſpeās nec oīa credas q̄ ꝺ moribꝰ meis ad te
ſc̄būt̄ Quā rēe āt m̄ aia mei curā eā depoſuerūt q̄m
oli ſuſceperāt· forte aliqn̄ intelligēt cū eo me veiſ
ſe videbūt qͦ nūq̄ȝ puentū iudicauerūt· ē v̈o maxi
mas grās hrēȝ ſi paulo modeſtiꝰ me corꝛigēs q̄ȝ q̄m
p̄tne a te oīa dici ſcio Curab āt ſi ē vidbit̄ oīa mea
vt oli feciſti ⁊ ego dabo iteri operā vt me talē effi
ciā cui inimici mei inuideant et aīci ꝯgratulent̄

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 110

Nullū apd te locū pces mee vnq̄ hiture sūt·
a te maiorē in modū q̄so vt has lrās sūma cū
attentōe legas et psuadeas t· nō odio·nō ira·nō in
uidia·hec a me t scribi·s; p nrā aicicia me tuum ne
gociū agē Procuratores quos reb; tuis ꝓposueras
tibi v̄ba dāt Alios em̄ fingūt q̄ tibi ālq̄d dn̄t· soluē
do nō esse·alios defugisse·cū alijs paciscūtur·a tps
differūt·aut sūme eris quo t tenētur aliquā ptem
detrahūt Tu quotidie paupior es·illi v̄o locupletā
tur·Nō possū hoc tacē·cū tui misereantur amici·alij
te pecudē vocēt·q̄si gaudeas his q̄ te quotidie corro
dūt·Nec solū doleo cū tua direptū iri video·sed ec̄
stomachor·q̄ a multis cōtemneris·scio te ⁊ ꝑmōe
multoꝝ ⁊ lrīs meis nō semel admonitū eē·sed non
dū voluisse aliq̄d d perfidia tuoꝝ pcuratoꝝ credere
volui·interim oia ad te scribē·vt tū expergiscaris
cū de reb9 tuis actū erit Si mihi fid̄ hūeris·gaude
bo mediusfidi9 magis tua q̄z mea cā·q̄ si in opioe
tua permāseris·ego meo i te officio fūctus ero· tu
vō lues·

Litteras tuas diligent̄ plegi·in
tellexiq; te valde amare·me etiāq; p cōmod
meis laborasse·Nō āt visus sim nimis difficilis ad
ea q̄ quotidie mihi nūciabant̄ de pfidia meoꝝ pcurā
torū scito nō me posse facile induci vt ab his n̄ cre
dā me amari quos ipse maxime diligo·Nā si peccā
dū ē·malo poti9 decipi meo incōmodo·q̄z alios·nō
credo in me bona eē aīo·q̄z fide; his nō hrē q̄ se ami
cos ostēdūt·sed cognito errore diuti9 in eo pseuerā
re·neq; pbo ne; laudo Expergiscar ergo sero poti9
q̄z nūq̄z Et·vt spero·nō post multos hos dies ad p
curatores meos veniā·ponā cū eis rōe; ⁊ oia cogno
scā q̄ ab illis in gestiōe negocioꝝ meorū a pma die
vs; in pn̄tē acta fuerūt·q̄ si pter equū ⁊ bonū male

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 110

geſſerit negociū· repetā ab eis q̄cq̄d de ſūma reruꝫ
meaꝝ abſtraxerūt· nec patiar eos diutiꝰ negociari
Illđ q̄ſo te ec̄ maiorē in modū rogo· vt q̄cq̄d cōtra
illos cōiectuē ferre potueris oia inſtructa parataq̄
h̄eas ne ſine cā pſūpſiſſe ↄtra eos videar · Itē velim
oēs aīcos adhortaris q̄ ſepe de eađ re me admōuerīt
Sꝫ caue ne procures q̄cq̄ꝫ hoꝝ p̄uſq̄ꝫ pn̄s fuero vale

Habeo t̄ imortales grās ſi ea q̄ ad te ſcribo ilł
ocuł ꝛ illo aīo plegeris q̄bus aſſoles cū aliq̄d
a te attētiſſime fieri ſolꝫ · M· metelliꝰ meꝰ neccāriꝰ
ꝛ t̄ failiaris cōflictat̄ ꝑtim ab inimicis partim ab in
uidis ſuis et ꝑductus ē cōſpiratōe eoꝝ vt fortūam
ſuā quā floriſſimā poſſedit. nō poſſit diu retinē· n̄ tu
cāꝫ ꝛ defēſiōeꝫ eꝰ ſuſcipias · Certū h̄eo hōies n̄ de eē
q̄ ſtudeāt te ab hᵒ hōie alienū reddē Mł'ta fingunt
vt te illi nō aīcū faciāt· ſꝫ tuū erit a tua hūanitate
nō diſcedē ꝛ potiꝰ naturā tuā ſeq̄· q̄ꝫ eoꝝ ſtudia· q̄
bꝫ neꝫ pietas tua· neꝫ modeſtia neꝫ reuerētia moruꝫ
vnq̄ꝫ placuit· Ipē t̄ ſe ↄmēdat· rogatꝫ vt fortūas ſu
as tuearis Ego v̇o pro cā eꝰ fere magis laboro· q̄ꝫ
ſi mea res agētur · q̄re te maxīe exoratū volo vt aīi
tui ip̄e ſp nobilitatis d̄fēſor fuēis · huic hōi n̄ ignora
bili faueas · iudiceſq̄ꝫ nullā ex tuis laudibꝰ maiorē
eſſe· q̄ꝫ ſi a te hōie ornatiſſimo atꝫ āpliſſio cā ſua d̄fē
ſa fuerit· Nec has putas á illiꝰ tm̄· á meas p̄ces eſſe
Nō vir bonꝰ ē in citate q̄ nō id a te maxime velit·
Si ei cām hꝰ ſūpſeris incredibile ē q̄ntā grāꝫ apud
oēs bonos iuēt ꝯſis

Etſi metellius noſter
ſatis cāꝫ ſuā ſatis mihi cōmēdet· tn̄ lr̄e tue mi
hi cōmēdatiōē illū fecerūt Suſcepi itaq̄ꝫ cām · nec
vllū finē ſtudijs meis in illū p̄us faciā· q̄ꝫ cū abſolu
tū videro Vidđ ei factōe hōim iproborū magis q̄ꝫ
eq̄tate· ſuas fortūas ip̄eti Sꝫ nihil cogitauerūt ſi nō

potero ꝯſilia eoꝝ diſcutē frāgā ꝯ̄tē audaciā ſuā· nec patiar hōiez nobilē ciuibꝰ deterrimis oppreſſum iri· Noui ego mltos ab his miſſos q̄ me inflāmarent contra ipm· q̄ nō ſolū nihil fecerūt· ſʒ a me turpiter et cōtumelioſe dimiſſi ſūt· Nō ſū ille q̄ quolibʒ vento huc ⁊ illuc impellar· Altiores ſp iudicaui amicicia radices hrē· q̄ʒ vt qualibet cā tollat· qd ad amicum nrm̄ pertinet illd tibi polliceor neqʒ induſtriā meaz neqʒ officiū defuturā· de qua re plra ad te ſcriberem n̄ ſperarē ōnia lrīs ſuis meliꝰ breui intellecturū·

QVid adhuc in cā tua iudices egerint ſatis ābitror ab his hōibus renūciatū tibi· q̄ quotidie a vobis ad te perueniūt Poſtridie āt cetera d tota re· vt puto intelliges Nā cū nudiuſquartꝰ iudices ꝓ tribunali ſediſſent· examinaſſentqʒ diligēter omnia illd viderūt ſn̄iaz· niſi alias aduerſarij tui ꝓbatiōes afferrēt ſm te eē laturos Sʒ cū nihil n̄ nugatoriū poſtea illi attulerūt· tn̄ ex cōi ꝯſenſu ferēde ſententie tp̄s ſtatuerūt· q̄ cū lata fuerit· tu a me ſtatim certior fies· de negocio argenti qd mihi olim cōmiſeras· ſcito adhuc nihil eē fcm̄· Negāt ei neceſſarij tui te abſēte· rē poſſe trāſigi· Ego vo ſpōſionē ꝓ te feci· et de p̄ſtādo cautōez eꝰ obtuli Jlli vo nūq̄ ſe remuneraturos pecūiaz affirmāt· n̄ te p̄nte inſtrumēta conficiant· hec ad te ſcribo· vt ſi qd aliqn̄ vis me hac in re factuꝝ· p tuas lrās ſignifices· á tuipſe accedas vt rē tuā ipſe p̄ntibus facias

QVe de mea cā ſcribis ⁊ ſi hec ſp d his iudicibʒ mihi pollicitus fuerā· mag̃ tn̄ voluptate me affecerūt ſʒ tu vide ⁊ curā ⁊ ſtudiū qd ꝓ me i ea cā ſuſcepiſti nō dponas ne aliq̄ mea cā l negligētia paciar ſn̄iaz quā in manibʒ ꝑpe hēmꝰ l mutari l deferri Scis ei fere nihil piculoſiꝰ eē iudicijs Et oportē oia·

ſuſpecta hrē·q̄ iure ciuili diffimūtur cū nulla reperi
atur lex q̄ ſi hōies q̄ periti in iure dicūt̄ igemū accō
modauerit· nō poſſit in diſputādo huc ⁊ illuc trahi
Inſtabis ergo ne ꝑus cōq̄eſcas q̄z ea manu teneb̄ •
q̄ adhuc ſola in ſpe hēmus Qð āt de negocio argen
ti ad me ſcrib̄· valde me ꝑturbauit· ñec ſatis poſſuz
intelligē q̄ rōne hoc a meis necāriis factitatū fuerit·
vt me v̓bis ſuis eludāt· Nā hoc mō putāt ſe es alie
nū perſoluē· ſed faciā intelligent nihil ſe cogitaſſe•
Iudicāt em̄ ꝑ occupatōez n̄ m̄ licere ꝙ ea cā ad eoſ
accedā· ego ⁊ ſi ꝑ incōmode ex vrbe diſcedā· conſti
tui potiꝰ oīa poſthrē· q̄ꝫ ab his ludificari ad quos ſe
pe multa ornamēta atꝫ adiumēta detuli· q̄re de hac
re āplius eos nō appelles · ſꝫ rem integrā in meū ad
SCripſi de bello cōficiendo ¶uētū reſeruabis •
de ānona cōparanda ⁊ pecuniis perſoluēdis mili
tibus ad q̄ſtores nrōs · Qð v̓o nūc agitat̄ nō pōt ex
pediri· niſi p̄ns ſis · id quale ſit dicā Oēs ad te vnū
ſua cōſilia referūt· tuāq3 auctoritatē maxime atten
dūt Cōſtitui itaq3 maturiꝰ de hac re tecū deliberarē
ſed cū id neqꝫ per aliū neqꝫ per lrās poſſit trāſigi nō
grauebaris ad me ire· duo em̄ eodē itinere ↄficies •
nā ⁊ officiū tuū qð vehemēter ab oībus deſiderat̄· r·
p· p̄ſtabis et multa expedies q̄ ſūt hoc tpē pagēda·
Pluribꝫ v̓bis te ad hāc rē excitarē n̄ iā iter ad nos
QVe adhuc ſūt a te ꝓ nrā ¶te agere cōſiderez
r· p· ꝑfecta maxie cōmendo Vtinā oēs q̄ i ea
verſant̄ eo aīo in cōſuāda atꝫ exaugēda pria eēnt •
quo ſp fuiſti· Sꝫ de hac plura in ſenatu v̓ba faciaz •
ſi qn̄ a me int̄ prēs cōſcptos ſm̄a erit dicēda ꝓ his
q̊ optime ꝓ·r·p· meriti ſūt· venio ad ea q̄ ſcribis ne
qꝫ per aliū· neqꝫ per lrās poſſe trāſigi ⁊ ꝓpterea me
hortaris ꝙ meū aduētū maturē· vellē oīa tā r·p·cā

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 110

tā etiā ꝑ perpetua ī te beniuolētia mea· ł cōſilia vł
opa mea poſſent bn̄ prie nrē euemē·ā vſui tuo eſſe
q̄nq̄ꝫ admirer·q̄ poſſit res eē in q̄ꝫtope officio meo
deſideret Sꝫ poſtea q̄ꝫ tm̄ opaꝫ meā atꝫ ſtudiū i·r·p
aᵃ cuibꝫ nrīs experti ſignificas nō differā vltra acceſ
ſū meū Scio eī te n̄ ſine cā vt ita faciā ad me ſcpſiſ
ſe Nō poſſuꝫ fruſtra hoc iter agē·mō te icolumē ſal

Multa ſūt de q̄bꝫ ſi m̄ p occu ⟦Cua·r·p·inueniā⟧
patōes meas licuiſſꝫ te·m·r·p·plibꝫ vb s ad
monuiſſeꝫ Sꝫ qꝛ ād ea oīa m̄ nō ociū fuit· ſatis erit
huic tp̄i ꝺ ſtudijs tuis ꝺ moleſtia tua atꝫ hūanitate
q̄ rōe illis vtaris ɔſiliū meū ē apiē Mea q̄ꝺ ſnīa fu
it·itē oīm phoꝝ· ſp vnā rē optīe ab vno agi ·Nec
oportē ingeniū nrm̄ cū vnū ſit rebꝫ plimis ſił itētū
eē Illꝺ āt video neieꝫ fere hac nrā etate inueniri·q̄
diuerſa ſtudia eoꝺ tp̄e ſeq̄tur·nō quo magis ꝑfici
at·ſꝫ vt hoib9 doctiores videaꝫ· mihi vō cū oibꝫ re
b9·tū maxie ī diſciplinis ſp maxio odio fuit ābitō
Nec coꝝ opiniōeꝫ ꝓbo q̄ ſe malūt videri q̄ꝫ eē ·Aꝺ
viciū hodierno die ita vſitatū ē ⁊ freq̄ns vt neō ſit
q̄ n̄ mag̃ ad opioeꝫ mltoꝝ· q̄ꝫ ad vitatē ſtudia ſua
referat· Tu vō q̄ bn̄ a natā inſtitut9 m̄ videis mag̃
curab·q̄d de ſtudijs tuis ſētias q̄ꝫ q̄d alij iudicēt Nā
plimū refert an vā laus de nob̄ p̄dicet·an fłā ⁊ ina
nis ſit gła nrā Ille eī ſuas hꝫ radices iſta vō potius
hōm ſmōe fulta ē·q̄ꝫ ſuis viribꝫ ·Cogita ego n̄ poſ
ſe vlli9 hois famā diutnā eē·q̄ nłla ā vā · ā hoeſta
cā cōſtat.nec ē qꝫ emulatōe tuoꝝ eq̄liū ducaris q̄ ⁊
ſi plibꝫ artibꝫ vno tp̄e ſtudeat·n̄ tn̄ ilł inferior eris
ſi tu vnā bn̄ didiceris ·nō tn̄ m hūanū te ilł p̄beas
Fieri em̄ p̄ot·vt cū modeſtia tuā dignitateꝫ ac mo
res tuearis Plura em̄ ſūt·q̄ tua cogitatione inuem
re poteis ·q̄ cūoia a te fiēt·et ſi diuerſa ab alijs ſint

tn̄ certa rōne a te fcā eē tueri poteris Nec mādata
cū adhuc puer eēm olim a prē meo audierā· hec ea
dem nūc ad teipſū· quē loco filij habeo· libent̄ pſc
bo· q̄ ſi ſtudio tuo ꝛ v̉tute cōſeq̄ris· ego ꝓfectu tuo
maxime letabor

Quanq̄ꝫ lrās tuas lego· q̄n
oino voluptatē papiā· Semp ei aliquā egre
giā vtilitatē in ilk̄ cōpio· qm̄ vel cōſulēdo· ł admo
nēdo id efficis· me doctiorē ac meliorez indies red
dat· Sed incredibile ē q̄ꝫ hee lrē me delectauerūt· q̄
per tadellariū tuū mihi reddite fuerūt Nā vt pater
ad me ſcribis· ita ātiqua ſapia redolēt· nec ſum is
quē tāta ambitio delectet· vt nō plurifaciā iudiciū
tuū q̄ꝫ vulgi opioem Oībus ergo poſthitis· in aio
vnā tm̄ ſeq̄ artē· nec vno ꝛ eod̄ tpe diuerſaꝝ reruz
ſtudia cōplecti· Nō q̄ faciūt nūq̄z ſatis ſibi ꝓficiūt·
Cū aūt in q̄ꝫtū ē videbi ē· in vna re re ꝓfecero· tūc
ceteris ſtudijs opam dabo· nec vagabor mō in hoc·
mō in illo genere· niſi ꝑus q̄ritur ſatis erit· hauſero
mihi ex fontibz illiꝰ artis cui laborē ꝛ ingeniū īpēde
ro· ꝙ āt de modeſtia ꝛ hūanitate· cū eq̄libz meis ha
bēda· ad me ſcrib̄ id tāto ſtudio pſiciā· vt nulla no
uitate inde diſcedē ab ipſis videar· Et ſpero mihi
bn̄ in futuꝝ· nā quo mihi minꝰ ābiciosus in ſtudijs
meis fuero· eo pluris grē ac beniuolētie apd̄ te cō
ſeq̄r· Aliud nō ē ꝙ ad te ſcribaz niſi qd̄ me lrīs tu
is admoneas Quotiēs eni ipſas lego videor in tecū
eſſe ꝛ loqui

Quantū oēs pn̄tiā tuā atz officiū
tuū expectāt· Et hoc potes cogitare· ꝙ etiā in
imici tui maxie in grāz tuā redire exoptāt· Quā rē
ſi neglexeris nec fame tue cōſules ꝛ oim ciuiū tuo
rū expectatōez d̉apies Nā ita ſe res hz vt etiā facul
tas ſi ē nō eēt· maxie tn̄ idipſū pſuadē poſſis Elabo
rādū ē itaz atz toto aio icūbēdū vt voluptati tuoꝝ

ciuiū ſatiſfacias nihil ēte natura tua melius hrē pot•
nez induſtria laudabilius •q̄z vt te hōibz pbeas ⁊ ea
vel q̄ ab hōibz dſiderari intelliges •ē em̄ pclare aſto
icis dictū•oia in tris hoim cā genita eē• hōies vo ho
minū grā vt mutuo int ſe officio alter alteri ſuum
ſtudiū accōmodet•nec ꝗ labor ꝗ piculū ab ea re dete
reat Nā ꝗ nulla alia ē ad imortalitatē via•aut max
ime hoc in loco ē repoſita vt pro ſalute bonoꝝ pro
cauſis aicoꝝ nullis modeſtiis frāgamur• pbeamuſz
nō ſolū illis quos amari ꝗ tueri demus noſipſos pla
cabiles •ſz eē īimicis exorabiles Si memineris q̄ntū
vnq̄ q̄ſqz ntm̄ deat patrie•gl'abor tn̄ et tibi ɔgtula
bor ſi intellexero lrās meas aq̄d ingenio tuo atz v
tuti adiecisse quo maturius ōnia q̄ a te vides mḡno
ſtudio expeti•nō minori perficias Vale

NIſi.r•p•et aicis ſatis a me fcm̄ putarē•nō ēte
expectaſſez vt me in ea re admoneas •q̄ cū ce
teris hoeſta ſit m̄ eē nccāria eēt Sz cū etatē meā ir•
p• ɔſūpſeri•ꝗ laboēs nezvllos ꝗ picula ꝑ illa vnq̄z
defugeri• videbar m̄ ſine iniuria prie aliqn̄ in ociuz
tq̄z in aliqd vnū vite nrē portū me cōtuliſſe•et eāt
hoc eē ab oibz ciuibz et nccārijs meis ɔcedēdū•vt q̄
diu nauigauerā tādez ipō in portu me cōponerē•ſz ē
vt i ceteis rebz ita i aicicia et charitate prie nimia
q̄dā cupiditas •et dſideriū hoim cui nunq̄z ſatiſfieri
pt•neſcio q̄d ſibi aplius velit ł pria ł aicicn̄ vt iteꝝ
atiq̄s ai moleſtias repetā Et cū adhuc aliq° tpe poſ
ſū m̄ viue videar ma⁹ mihi itulisse•Noli ergo•ſi me
amas ad eā rē adhortari•q̄ nec huic etati :nec ſtudi
is iā meis cōueīt Satis ei pſidij nrā•r•p•hebit•ſi cō
cōſilijs eoꝝ ciuiū quos hz vti volet Mihi vo q̄es p
atiq̄s in•r•p•meritis pta eē dz•Tu vo abſētis amici
cām apd ciues dſī n des Et maiores t grās heo •q̄ ſi

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 110

QVualē in geren Locū meū intpellaueris •
dis ingrātib⁹ me p̄bueri• volo poti⁹ ſit alioꝝ
q̄z meū iudiciū Jllō vō nō dubito ad te ſcribē•nun
q̄z me aiciā cuiuſq̄z •neq̄z grāz tāti feciſſe q̄n leges
et eq̄tatē oī p̓uate cauſe p̄tuleri• Sz illud ſcio neiez
poſſe tā ſubducta rōe viuē• vt e⁹ officiū ōmb⁹ pla
ceat et neminē offēdat Nā cū in ſinȷs ferēdis vmi p
ti faueā⁹ necē ē vt aliū laudam⁹ Jllō āt ſatis mihi
erat•ſi leges et iura citatis a me ꝯſuata fuerint q̄d
ceteri de me t̓ deferāt•ipi videant • Ego ꝯſcia mea
vtar•tu vō q̊ ſapis et ſil̓ez aliq̄n ꝓcellā expt⁹ es ꝓ
tua ſapia videb•qō huiōi hōibz credēdū ſit • Si q̄d
āt erit qō ſuſpitōem aliquā de me t̓ afferat ſcbe et
ego te vt ſpero ab ōmi ſuſpitōe eximā
ETſi de officio tuo nūq̄z dubitauerim• magnā
tñ ex lr̄is tuis voluptatē percepi•g° tm cā mea
letor q̄z alioꝝ q̄z dignitatē tuā in his lr̄is tuēis •Nō
em̄ oēs id qō ego• de tua integ̊tate exiſtimāt•et ſūt
adō varie ac ml̓tiplices hōim voluptates vt etiā ſi
vita nrā ſit ōib⁹ notiſſima•nō tñ ſit ab ōibus eq̄z ꝓ
bata•quē locū vlteri⁹ nō ꝓſequor•c⁹ erroris cāz me
li⁹ intelliges q̄z egoipe q̊ ad te ſcbo•gaudeo itaq̄z •
vt illuc redeā•vnde orſus fui•te iſta ad me ſcp̓ſiſſe•
ac te maxime hortor vt quo magis fame tue detra
hi intelliges eo cōſtātior ſis in ōmibus cauſis q̄ a te•
āt ſcḋm leges nrās •aut ex equo et bono •l̓ cognoſcē
de vel iudicande erūt Ego em̄ ita de me iudico• vt
nihil a te putarē contra morē maiorū •aut equalita
QVotiēs de officio meo Jtem poſſe fieri•
ſcribo•rem maxime incōgtuā maiorib⁹ meis
facio•ſed q2 multa ſunt tp̄a•quibus etiā id a ſapiē
te eſt neceſſario faciendū•puto vos facile daturos
mihi veniam•ſi rationem mee dignitatis habuero

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 110

et maxime aduerſus eos q̃ nulla modeſtia ⁊ ã hũani
tate pñt a me vinci · q̃ ſp aliquã fabulã de me in po
pulo ſpergãt · ſpero vos oẽm vitã meã pro ſingu
lari prudentia vrã recognituros Cu pͥmũ in hãc vr
bẽ vrãm aduenisſẽ · ſtatim vidi alieno moẽ · ñ meo
viuendũ mihi ẽ deinceps Oĩa cogitaui · oĩa feci ac di
xi · q̃ his ciuibꝫ placẽ nullũ v̉o offendẽ poſſent Om
nes ad me venietẽs admiſi neminẽ excluſi Meã ope
rã ſi qñ fuit opus · nedũ petẽtibꝫ nõ negaui · ſꝫ etiã
ſepe vltro obtuli · ſperabã aũt hyſdẽ artibꝫ multos
m aicos cõpaſſe · nec ea res certe me fefellit niſi plꝰ
inuidi hõies q̃ꝑ boni potuiſſent · qd̉ hoc loco egerint
quos rumores de me ꝯſtruxerint · aliđ nõ ſcribo niſi
ꝙ pro amicis multos fieri mihi inimicos intellexi ·
plura de hac re ad vos non ſcribo · niſi vt modeſtie
ac hũanitatis vrẽ meminteritis · nolite ergo pati vt
apud vos hõies ſapiẽtiſſimos plus inuidia valeat ·
q̃ꝫ eq̃tas · recordeminiq; vos huic officio a · r · p · re
poſitos vt bonos viros in ciuitate retineatis magis
cõſideretis quo quiſq; aio ſit in · r · p · q̃ꝫ q̃bus maio

Cum in maximis ribus apud vos natus
occupatõibꝫ nr̃is tue lr̃ẽ eſſent nob̄ reddite ñ
ſtatim potuimꝰ ad te ſcribẽ · ſed poſtea q̃ꝫ nob̄ per
eas licuit · diligent̃ illas plegimꝰ · Sñia nr̃ã eſt nos
velle eos in nr̃ã citate plurimũ poſſe · q̃ de nr̃is ciui
bus meliꝰ merẽtur . nec patiemur · ſalua · r · p · plꝰ inui
diã q̃ꝫ eq̃tatem valẽ · ſi q̃d eſt in quo iudices te pa
ti aliquã indigentiã ꝉ ꝯtumeliã fecerũt · monemus
te atꝫ hortamur ne ꝑ lr̃ãs ſꝫ per teipꝫ agas ſcepies
c̃te nos ꝓ tua dignitate pꝛõptiſſimos Naꝫ ſumꝰ hi
q̃ citatẽ nr̃ãm bonis viris ornare potiꝰ volumus ꝙ
redũdare mal̃ ciuibꝫ · nec ignoramꝰ q̃d eos deceat ·
q̃bus · quo plura poſſit · r · p · ſe cõmiſit · niſi cãe deſu

eris nos neq̃ʒ ē neʒ · r · p · aliquo officio ꝗ̇ itegritate
P Oſſem ad te de mea cōſtātia ſcribē ¶ decerimꝰ
n̄ res eo ābitioſa videreť · Tm̄ dicā · nūq̃ʒ vllū
crimē maiōri ſtudio me fugiſſe q̃ʒ in rebʒ agēdis le
uitatē. Nā cū in ōi vita · tū maxime in amore hōiʒ
atʒ beniuolētia ſēper hoc viciū in pmis accuſaui Ex
quo miro q̄d ſibi velit apd̄ te criminatio aduerſari
orū meoꝝ q̄ inť cetera mihi obiecta illud obijciūt ·
nullā mihi fidē cū ſocijs eē ꝗ̇ cōſtantiā cū amicis va
lē dicant · cꝰ amici cām vnq̄m defuierim · ꝗ̇ i quo fi
dē cuiq̃ʒ fefellerim · cum ec in rebꝰ aduerſis aīcorū
multa ſubierim pericula · neqꝫ vnq̄m moleſtias vl
las · ꝗ̇ labores pro his defugerim · ſed vid̄o deſpera
uerūt apd̄ te q̄ſi nō me ſatis notū hrēs fid̄ facturos
Sed mores tuos · meo iudicio nō ſatis intelligūt · ſi
te iudicāt eis fore ſilťeʒ · Agāt ꝗ̇ vt velint nec e ſua
cōſuetudīe recedāt Tu v̓o q̄d te dignū erit · cogita
bis ⁊ quātū alius alio pſtʒ ſapiēter tecū aduertes
E Go te oi charitate ac beniuolētia pſeq̄r · Et
vt aio ad te affectꝰ ſū · nūq̄ poſſem imutare
iudiciū q̄d ſemel de te feci · ſed nō poſſū nō audire ·
qn̄ aliq̄d p tuos inimicos ł potius iuidos mihi refer
tur q̄ ſi intelligerēt quid grē apd̄ me ꝯſeq̄rent cuā
carēt alijs moribus q̄ illis ſe pbatos eſſe · Morige
rēduʒ ē aūt huic tpi in quo ſumus · nā ⁊ hij hōies fe
rendi ſūt · nec tn̄ pter eos a v̓tute ⁊ aīcicia diſcedē
dū · nihil eīn natura noſtra poteſt habere · aut induſ
tria dignꝰ cōſeq̄ · q̄ vt qui in aliqua opinione v̓tu
tis ſūt poſiti ſtudeāt maxīe diſſilťes eſſe his · q̄ nō poſ
ſūt equo aīo bn̄ de alio audire · Illd̄ quoqꝫ in pmis
curab vt nihil magis velť q̄ te illť diſſilťem eſſe ⁊ ip
ſos tui Qd̄ ſi feceris nihil erit q̄d d̄ huiōi hōibʒ a te
Vod apd̄ te hoc tpe dignita dubitādū ſit

tis meē rōem h̄eaꝫ id me necārio facē· nō ꝑaul a te
aberit· ſi añ actā vitā meā lōge ſꝑ ab ābitōe fuiſſe
remiſci voluēis Sꝫ nō ſatis eq° aīo poſſuꝫ ferre· ni
ſi aīo ſubmiſſo ⁊ ignaro· ſi i ingrātibꝫ ⁊ h̄oribꝰ gerē
dis ſoli volūt in nrā· r· p· videri· q̄ ſapiētes ſibi ſint
⁊ oīa ꝓ prudētia ſua ꝯficiāt Ego v̓o dolorē meū nō
poſſū diſſimulaē· ꝙ bñ agēdo nullā grāꝫ ꝓmēri poſ
ſuꝫ· ſūt q̄ leuiꝰ hec ferēda putēt ac dicāt v̓tuteꝫ cū
exceptōe inuidie h̄oribꝫ datā eſſe· nec vllū velle· ⁊ i
lauta pte videri· q̄ nō poſſit inuidiā fortiꝰ pati· Sꝫ
vbi res arbitrio meo ponē licēt· libenꝰ ac ſapiaꝫ ill̄
cōcedere· ⁊ mallē ſine iuidia v̓tute vti· q̄ꝫ cū iuida
ꝙ ſi hec peſtis nl̄la rōe poſſit euitari· nō facile dixe
rim· bonoꝝ ā ābitiōis cā dēre hōieꝫ in moleſtia ſēp
eſſe ⁊ famā ſuā ab inuidis quoꝝ nūerq nō puꝰ eſt·
quolibꝫ loco ipugnari· q̄re ñ timerē potius a q̄dam
hūlitate aī· q̄ꝫ ex modeſtia fcm̄ credere in pñtiaꝝ ex
ipſa ciuitate huiōi hōies q̄ nullas ꝯtentōes fingūt
ceteris dignitate p̄ſtare Tu· vt velim dignitatem
meā cōmēdataꝫ h̄eas Et pro ſapia tua ptes meas·
quātū poteris· cōtra potentiā illoꝝ hōim tuearis·

Quanq̄ꝫ ſperē de meo in te aīo ſatis tibi pſua
ſū eē· tñ ea ſcribā q̄ ad beniuolētiā meā ꝑti
nebūt Nollē tā ſubmiſſo aio eſſes· ā tātaꝫ inuidiaꝫ
quorūdā ciuiū meoꝝ timeres nūquā magni viri in
nrā· r· p· fuiſſēt· ſi ꝓ vtilitate cōi vllas ꝯtētōes a la
boēs fugiſſēt crede m̄ nō hi hōies tm̄ pñt quātū vi
deri volūt i nrā cīuitate poſſe ſꝫ vbi intelligūt alios
dignitatē ſuā atꝫ hōres ſibi vēdicarē remittūt illoſ
ingētes aīos quos temē ſibi aſſumpſerāt· ac facile
patiūꝰ ſocios ac adiutoēs ſibi in hac admiſtratōne
Nō dico officioꝝ nos cupidos eē Nā q̄ hoc faciūt· r·
p· fūditꝰ euertūt· ſꝫ laudo i oibꝫ rebꝫ hōeſtis con

ſtãtiã ⁊ nõ deterreri· q⁹ libʒ momẽto a v̉tute q̃ v̉o ſtb
noie modeſtie lãguori ac deſidie ſeſe dederũt· hi nec
p̃rie nec ſibi vtiles ciues repiunt̃· Noli g⁹ ſi·r·p·ẽ
charã hẽs timẽ cuiuſq̃ hõis potẽtiã· cũ libẽ dicas ac
facias q̃cq̃d ad ãplitudinẽ ciuitatis accedẽ intelligas
Satis ei ſẽties ẽ p̃ſidiũ eẽ apd̉ illos q̃ oĩa more maio
rũ ↄſtitui ac decerni volũt Si q̃d erit ãt in q⁹ poſſi
auxilio eẽ, cognoſces me tm̃ nrẽ aicicie t̃buẽ q̃tuʒ
ſalua libtate· a me fieri excogitari poſſit vale

Non poſſũ nõ ↄmouẽ cũ ab hõibʒ ł iimicis ł iui
dis negligẽtiã ꝑ·r·p· obiiã m̃ vid̉o· q̃s ei mł
tis ãnis i·r· p· fuit· q̃ maiores ꝑ ↄmodis nrẽ p̃rie cõ
tẽtões ſuſcepẽit q̃ ego egoipẽ q̃ nł lũ vnq̃ ꝑ·r·p·
laborẽ ã piculũ fugi· ſi g⁹ pudor ĩ eis aliq̃s eẽt· pude
ret c̃te illos ciues laceſcẽ· q̃ nĩl alid̉ agũt· q̃ vt hõieſ
eq̃ libtate vtãt̃· Sʒ ñ me ſectari d̉ſinãt expient̃ me
eẽ illũ q̃ ſoleo· quotiẽs ĩiuria laceſcit⁹ ſũ· neʒ h⁹ tm̃
mea cã q̃·r·p·cã faciã Iuuat c̃te cũ ad te ſcribo· oĩa
loq̇ libẽ q̃ ſẽtio · Nõ ei ãbitror ſalutẽ meã a ↄĩ vtili
tate ſeiũctã eẽ Mallẽ tñ ipi meliori aĩo eẽnt Nõ ſũ
crede m̃· vlaſcẽdi cupid⁹ qd̉ ſi bono aĩo i·r·p· fueri
ſciẽt maiorẽ me digñtatis poti⁹ q̃ iiuriaꝝ rõeʒ hituꝝ
vid̉s q̃s ſit m̃ aĩ⁹ Tu v̉o vtꝝ fecẽit·eris m̃ vt ſoles

Quantũ ſim tris tu ad hãc rẽ ſoci⁹ atʒ adiutor·
is ↄmot⁹· meli⁹ ab aĩcis ⁊ a neccãriis tuis intelli
ges q̃ egoipẽ ad te ſcribã Nihil ei puto i nrã·r·p ·
eẽ qd̉ ſit moleſti⁹ ferẽdũ q̃ ꝑ bñfactis nrĩs malefa
cta referri· ñ tñ odio maloꝝ nrã inocẽtia ẽ d̉ponẽda
ſʒ eo ſtudioſius i·r·p icũbẽdũ q⁹ pł es iueiũt̃ q̃ ł iui
dia ł doloẽ i nrã ſtudia iuehũt̃· q̃ʒ locũ vltẽi⁹ ñ ꝑſe
quor· ne vid̉ar tue ſapiẽ q̃ ſũma ẽ diffidẽ· modeſtiã
v̉o tuã ñ ſatis poſſũ ꝑ tua dignitate ł ↄmẽdaẽ ł admi
rari q̃d ei ſãcti⁹ ab illo nem̃ pt fiẽi q̃ odia q̃·r·p·cã

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 110

ſuſcepimus eiuſd·r·p·rā ðponē Quicq̄d ei a te geſ
tū fuerit·hēbis me ad oia ſociū atꝫ adiutorē Nā ſiue
illi recōſiliati fuerit ·ſiue in ſn̄ia tua māſerint nihil
PLurimū ſēper ⸿ ſcio te ſine cā feuꝝ eē vale
nrām rem·p·amauerā·ſed nūquā magis q̄m
hodierno die·nā cū antea ōmi officio meo illa n̄ tm̄
indigēt·nō putabā tāto ſtudio in illā incūbendum
Nūc vō vō ꝓpter martios belloꝝ mot⁹ q̄ vndiqꝫ ē
cū ſonare videnť·cupio vehemēter ꝓbare oibꝫ cui
bus meis q̄ beniuolētia atꝫ aōre ſū in publica ōmiū
ſalute Vtinā meliori caſu poſſeꝫ in ea cū labore ⁊ pi
culo meo ṽſari Sꝫ poſtquā ita fortuna·q̄ aliqn̄ fuit
nob ꝓpicia·videť rebꝫ nris diuturnis inuidē·nūq̄m
viuēdi cupidior fui·q̄ꝫ hoc tp̄e pro defenſiōe patē
mori cupio·Cōſtitui ergo oibꝫ reb⁹ meis poſthabi
tis ad vos ꝓficiſci·vt te oēs intelligāt q̄s m̄ ſit i pa
tria ⁊ in oēs ciues ai⁹·Sꝫ dū rebus ad bellū cōficien
dū n̄ccārīꝫs me inſtruo·meas lrās veli in ſenatu reci
tes et de cōſiliꝫs prm̄ ac de cōi ſn̄ia eoꝝ certiorē me
SI in nrām·r·p·oēs eod mō ⸿ facias Vale
quo tu affecti eſſent·nō ſolū piculū aīe veruꝫ
omnia a patria noſtra ꝓpulſaremq·verꝫ etiā bellū
vltro inferrem⁹ hoſtibꝫ nris·ſed quo magis ceteri
ſūt ꝓ ſalute e⁹ remiſſiores·eo grati⁹ pribꝫ nris fu
it iſte ingēs atꝫ egregi⁹ ai⁹·quo maxime hoc tēpoē
vteris·Recitate em̄ fuerūt in ſenatu lrē tuē ſūma
cū leticia atꝫ alacritate ōmiū Nec ibi q̄ſquā fuit qui
nō magnis laudibꝫ te extolleret·ſūmaqꝫ cū beniuo
lentia cōplectētur hortāturqꝫ te ōnes vt q̄ꝫ p̄mum
oportunitas ē aderit non differas tuum aduētum·
Eſt em̄ opus celeritate cū malū nrm̄ dietim ꝓpius
accedat·Nec multos defenſores hēmus·Ita me ad
te ſcribi patres nri voluerūt·Ego ſi q̄d ad auctem

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 110

eoꝝ pot accedere · id etiã atq3 etiã a te magnope q̃ſo vt cũ · r · p · cã omnia feceris tuũ ꝑ nrã beniuolẽtiã

D q̃ ad ſumã peruenit expeditionẽ tuã matures Eſperatẽ ñ · r · p · ſp p̃liſea · q̃ á meipz á meos liberos Propterea nõ poſſuz nõ iniquo aío ferre maledicta eoꝝ nihil aliud ſtudẽt · q̃z q̃uo in ea poſſuz infamari Tu q̃ diu in ea v̓ſatus es ſcis q̃z moleſtũ ſit ñ ꝓbari ea q̃ a nob honorifice pro cõi ſalute aliq° loco dicta ſũt · aut egregie facta Laudo ſapientiã eorũ q̃ nulla rõne abſtrahi a publicis cõmodis potuerũt · neq3 ipediri quo min⁹ ſẽper de pr̃ia ſua áquid egregiũz ac magnũ cogitarẽt · ſ3 nos ea v̓tute nõ ſumus · vt accepta grã quã vnuſq̃ſq3 nr̃ũm velit fructũ ac mercedẽ laboꝝ ſuoꝝ deſideret · nõ aliq̃n d̓fatigaremur · Nũq̃z em̃ · vt de meipſo dicã tot labores atq3 picula pro · r · p · ſuſcepiſſẽ · niſi ab his fcã mea cõmendarẽt ꝑ q̃bus illa admiſi · Et eẽm certe remiſſiõr ad illa ipſa deinceps aſſumẽda · ſi putarẽ bñficia ad igratos ciues puẽtura · Quis em̃ hac mercede excepta nõ mallet in pace ſine inuidia viuẽ · q̃m in aſſidua ɔtentõe cũ moleſtia Ali⁹ forte cũ ad maximas res gerẽdas maior eẽt aı⁹ aliđ ſẽtiret Ego v̓o ita ſũ inſtitut⁹ · vt q̃ ꝓpter dignitatẽ accidũt ñ poſſum equo aio pferre · Expecto lr̃as tuas q̃b⁹ intelligã q̃d mihi ſit agendũ · á em̃ me conſolaberis · á ad õmia q̃ male me habẽt · magno aío ſuſtinenda · tua exhortatõe fortiorem facias

N On poſſum dolorẽ tuum accuſare · qui cũ bñfaciendo multos ad inuidiã cõcitaueris · nõ põt niſi iuſta cõceptio a te videri · Sed cũ habearis i oĩbus gerendis prudentiſſim⁹ magis cogitabis · q̃d ẽ reſpublica cõferre debeat · q̃ q̃d ingratos ciues ſuſ opere cõueniat · Neõ eni3 potuit vnq̃ · r · p · ſapienẽ

iraſci Nec eſt eius ciuis qui ſe primum eſſe velit ⁊ paucorum hominum odio patriam velit ſuo preſi deſertum eſſe· Eſt· fateor· permoleſta res ⁊ ini qua ferēda· odiū pro beniuolētia cōſeq̄ ⁊ quos no ſtros deuictos beneficio ſperamus · eoſdem nobis inimicos reddē Sz ego nūq̄ tantā ſūmis viris laud attribuiſſez · niſi vidiſſez illos nulla rōne a charita te· r· p· nūq̄ depelli potuiſſe · Iſta vellez te cogitare animo· quotiēs hoꝝ hōim q̄ tibi videntur p̄ter equū ⁊ bonū nimis graues atꝫ īfeſti eē· maledicta te ma gis vrgēt· q̄z poſſis equo aimo ferre Scio tn̄ hec nō dū tibi ꝓ tuo dolore licuiſſe Vbi v̄o paululū iſta ꝑ turbatio tua ſe remiſerit· vteris ea v̄tute ac modeſ tia q̄ ſoles in ceteris rebꝫ ⁊ magnis q̄dē vti Nollem eiñ vt gl'am quā rēe factis cōſequut⁹ fuiſti· eoꝝ cā depones q̄ nihil magis intēdunt· q̄z vt bona eſtima tione te expolient Meū aūt cōſiliū· vt aliq̄n conclu dā· eſt quo magis ab alijs tua gl'a īpugnat· eo ſtu dioſius · r· p· et bone fame inſeruias Vale

QVo mō in periculis · r· p· me geſſerim· ⁊ ſi tibi ē nūciatū eſſe nō dubitē· tn̄ quo certior de oīb⁹ rebus fias · illud a te ſcribo nūq̄z maiori v̄tute cū ho ſte certatū eſſe· neqꝫ maiore periculo· q̄z his diebuſ cū apud inimicoꝝ caſtra pugnatū fuit· Quod ṅ nr̄i milites ardentiſſime in hoſtes irruiſſent ac fortiſſime pugnādo ſeipſos obiecaſſent telis hoſtium· certe vi ctoria alteri⁹ ptis fuiſſet· nou⁹ eni̅ exercitus noctu fuerat· nobis ignorantibꝫ in caſtra īimicoꝝ admiſſ⁹ die āt oriente cū ſigna ad caſtra hoſtiū admouiſſe⁹ repente ex ipſis portis oīs eoꝝ eq̄tat⁹ emiſſus fuit · Nri v̄o nouitate rei perculſi p̄mo impetu ṅ ſūt ex acie cedē Qd vbi a me intellcū fuit· ſtatim cepi nr̄os e q̄tes arcuire atqꝫ adhortari vt meōres pie eēnt vel

lẽtcꝫ magis ꝓ gl'a q̃ꝫ ꝓ vita dimicare Juſſi ãt ꝑtẽ
nrõꝝ eq̃tũ ſe centuriare· Aie q̃ores his meis ſuaſiõi
bus effecti dſciſas ꝑpe acies in vnuꝫ rurſus cõtraxe
rũt Tũc pugna acoꝛ r̃ſtituta ẽ ⁊ tãtis viribꝫ vtriuſ
qꝫ cõcurſũ vt vſꝫ ad ſextã horaꝫ diei·eq° marte·di
micatũ fuerit·Nri pedites q̃ iã piculo eẽnt exempti
peditib⁹ eoꝝ incurſabãt eq̃tes eq̃tibꝫ donec nrã vir
tute paulatim vidim⁹ acies iimicoꝝ pugnã ſubtra
here Tũc via nob ad victoriã apta fuit Nec ocius a
bello deſtituim⁹·q̃ꝫ fugãdo atꝫ cedendo fugiẽtes ca
ſtra illoꝝ ſil' inuaſim⁹·q̃ res multas citates ad ſoci
etatẽ nrãꝫ induxit Multas et i fide ↄfirmauit Nec
oĩa ad te breuit' ſcripſi·nã de ſingul' q̃ a nob nõ mi
nus fortit' q̃ꝫ felicit' geſta fuerũt doctior his fias·q̃
huic bello int'fuerunt·q̃b⁹ ego lrãs meas cõmẽda

Gaudeo medius ... cturas ad te cõmiſi· Vale

Gndi⁹·tũ·r·p·cã·tum etiã tua ꝙ belluꝫ nrẽ·r·
·p·periculoſũ cõfeciſti Nã paulo añquã tue ad noſ
lrẽ delate fuiſſent·tumoꝛ exoꝛtus fuerat nrõs pedi
tes fere oẽs ceſos ⁊ eq̃tes nrõs turpiſſime ab hoſti
bus nris fugatos·q̃ res multũ aĩos oim ciuiũ ꝑtur
bauerat Sꝫ p⁹q̃ꝫ lrĩs tuis et ſmõe eorũ q̃ ex caſtriſ
huc veniebãt renũciatũ ẽ de victoria exercit⁹ nri·in
credibile ẽ q̃nta leticia mẽtes oim tenuẽit Neõ erãt
q̃ cũ v̓tutẽ militũ laudaſſet·nõ te maxime admiẽt'·
Cõmẽdabat' tua diſciplina militaris et auctoritas
extollebat' Jllđ v̓o mirũ in modũ oẽs admirabant'
ꝙ fcã ex iꝓuiſo inimicorũ eruptõe nris ↄcedentibꝫ
nõ ſolũ bellũ reſtitueris·ſꝫ etiaꝫ ipſos victores for
tiſſime pugnãdo in caſtra ipſa cõtuleris Jmmorta
litatẽ·crede m̃·hodierno die et gl'aꝫ apđ ciues tuos
cõſequut⁹ fuiſti Nec bellũ opĩone oim tãtũ p̃t·dei
ceps patrie ingruere·quod tua v̓tute nõ cõficiatur·

quare te etiam atqꝫ etiã hortor et rogo vt hūc aīm
quē pro defēſiōe noſtre·r·p·ſuſcepiſti·nō dponas
nec dubites etiã ſi pro tua patria moriēdū eēt vllū
periculū defugere·nihil em̄ mali poteſt tibi accidere
quod ſi cū eternitate glorie cōparandū fuerit· non
mō paruū·ſed nullū ōmino nō debeat videri· Verū
quia hec ſepiꝰ a te cogitata ſcio·finē ſcribendi fa
cio·Sed illud tibi ꝑus perſuaſero neminē ãmis mul
tis in ciuitate nrã fuiſſe·cui nrã·r·p·plus debē fate
atur·ꝙ tibi vni·Vale

Qua pietate prēm meū ſemper excoluerim·ne
mo pōt melius q̄ꝫ tuipſe diiudicare·Nam cū
morbo ⁊ ſenectute ⁊ ſibi grauis et alijs moleſtus eē
cepiſſet·ſcis cū quo animo pertulerim·Semper em̄
putaui labores ⁊ moleſtias nō ſolū fortiter·ſed etiā
hūaniter pro illo eſſe ferēdos Quod ſi q̄d perturba
tiōis i ea re accepi·id totū ſua magis cauſa ꝙ mea
cōtractum erat·Hoc ad te ſine cauſa ſcribo·audio
quotidie mihi a maliuolis hōibus detractū iri·Qd
ſi hoc factum meū ab omnibꝰ aut a te intelligeret̄·
nihil maledictis eoꝝ mouerent̄·Sed cū plures ſint
q̄bus vita mea nō ſatis ē perſpecta·facile eueīt·vt
hōies ad male credendū paratiores ſint·ꝙ prudētes
ad bene iudicandū·quare ne opinionē quã apud ci
ues ſemper optaui·aliqua mea negligentia aut tar
ditate amittã·vide vt ſi aliquãdo huiōi ſermones
de me confingi·aut diſceptari audiēis·fame ac no
minis mei rationē hēas Nec minori ſtudio defēdas
quē ſemper ad omnē humanitatem atꝫ modeſtiam
exhortatus fuiſti Vale

Nihil eſt quod te magnope perturbare debeat
ſi tuã famã ſepe impeti audis ab his qui nulla
parte laudis ſunt conſtituti· Eſt em̄ peruetus mos

et inueterata cõſuetudo· vt nūq̃m equo animo ali
enam v̓tutem hi ferãt· q̂ maxime a virtute abſunt
Sed maledictis eoꝝ occurrere ⁊ magis vita q̃z verb
ōnem inuidoꝝ orōnem confutare· et ſapiẽtis ⁊ do
cti hominis ē Quod ergo me hortetis et defenſiōez
tuam ſuſcipiã prudenter facis Nam ⁊ honeſtiq hoc
officio ſemper in aliena cauſa q̃m in noſtra vtimur
Et quia ſepe minus homines a maledictis tẽperãt
cum hi ſint abſentes quibus detrahere in animo ē·
q̃z dum adſūt fit vt huiōi ſmonibz ſepius q̃z tu int
ſim· q̃ntas vero rōtiones ꝓ te ſuſceperim aduerſus
eos q̂ magis inuidia q̃z alia rōne tibi detrahūt· ma
lo te ab aliis q̃z a meis lr̄is itelligere· Illud habeto
me nūquã inuidiã neqz cuiuſq̃z odiū tantifacturuz
q̄n tue dignitatis ⁊ fame rōem oibus añponã vale

PAtrē meuz iam vltime ſenectutis· ōni offi
cio atz pietate proſequor· melius ex ſorore
tua femina prudentiſſima· q̃z ex me cogno
ſces Illud vero nō tacebo me nūquã in maiori hōre
habuiſſe· q̃z hoc ipſo tp̄e quo fere ab oibus derelin
q̃tur· ꝓpter multa q̂ illa etas habz faſtidiēda· Qua
re ſi q̇s alit̃ de me tibi dixerit· caue ne cuiquã aſſē
tias· Non enī hoc ad te ſcriberē· niſi innocentie mee
conſcius mihi eēz Tu vero ſi aliquid· ſecus ab emu
lis meis quos multos hēo· tibi relatum eſſz· plus m
vni quã omnibus illis credas Nihil enim aliud ma
li ſtudent· quã vt te ex iſta opiniōe demoueãt quã
de me feciſti Ego vero eorū inuidiam paruifacio·
Modo memor ſis me illū eſſe· qui cum in omnes ve
lim humanus videri· tum maxime in parentes ⁊ ne
ceſſarios meos cupio officioſus dici

QVanquã de tua pietate atqz officio nunquaz
dubitauerim· tamē tuis litteris maxime dlcōs

quas teſtes vis eſſe virtutis tue ne tacẽdo cõfirmare videaris ea q̄ de te mĩ hõies ſpergũt· Sꝫ illď multo magis a te cauẽdũ erit· qualiter alijs de tuo· in matrẽ tuam feminã imbecillem atꝫ decrepitam animo perſuadeas q̄ꝫ mihiipſi· cui õmia ſtudia tue hũanitatis nõ optime ſunt perſpecta· Suadeo ergo tibi vt õnem ſuſpitionem apď alios diluas Quantum em̃ ad me attinet· nihil iudico a te p̄termiſſum· quod a bonis liberis preſtari parentibus deceat Vale

QVo animo i parẽtes fuerim· alias hoc vno intellexi· q̄ꝫ nũquã eoꝝ magis preſentiã deſiderã im· q̄m poſtquã rebus hũanis exceſſerũt· quotiens enim meõriã eoꝝ repeto· nunquã poſtea viſus ſum vnã diem in leticia egiſſe Cum etiã cõſpectu et cõſilijs eorũ ꝓuatus ſim· nec facile dicam vtꝝ felicior ſim q̄ꝫ tales parentes habuerim· ã miſerior q̄ꝫ inter ornamenta atqꝫ adiumenta vite morte ipſoꝝ amiſerim· ſed vna res hũc meũ maxime dolorem auget q̄ꝫ neqꝫ pietas neqꝫ mea modeſtia põt quorũdaꝫ inuidiam ſubmittere et eis pſuadere· vt a ſuis maledictis temperentur· vtinã Poſtea q̄m neqꝫ hũani caſus omnibus cõmunes nec pudor aliq̄s ã reuerentia nature põt eos inhibere talia maneãt apď eos gaudia q̄libus ego noctes ⁊ dies inuidia eoꝝ afficior vt aliquãdo intelligãt q̄ď ſit eos amittere q̄ nobꝫ debent vita nrã eſſe chariores Neminẽ q̄dẽ arbitror niſi q̇ forte huiõi hõibus ſit per quã ſimilis q̄ nõ malit ſine cura opibꝫ ⁊ ceteris bonis abũdare q̄ꝫ cũ eiſdẽ cũ labore ⁊ moleſtia Nũq̄ꝫ em̃· vt de meipõ dicã· viuẽtibꝰ illis optimis parẽtibꝰ meis· q̄ď vlla moleſtia· ã ſollicitudo fuerit intellexi· nũq̄ꝫ eis vita functis vnã noctẽ integrã ſine vlla interruptiõe q̇etis du

xi Et hoc eſt qd vehemēter me pturbat· cū illi mihi
obijciāt nimia cupiditate vtendi opib9 ex arbitrio
meo morte parētū meoꝝ letatū eſſe Vna res tm̄ fa
ciat inimicorū meoꝝ cōtumeliam eq̄ore aio ferre· ꝙ
hēo te ſūmū amicū ex tuis ciuibus ⁊ hoībus · vel au
ctoritate vel v̄tute ſuperiorē neminē· quē non dubi
to poſſe hoꝝ hoīm ſermones ⁊ maledicta facilime ꝯ
pmere Sed nō patieris me hac indigna cōtumelia
ab hoībus inuidis affici Quod et ſi certe mihi pſua
ſerim· tñ rem pergratā facies ſi q̄d de hac re ſentieſ
ad me perſcribes Vale

EGo de tuo in parētes ac necārios aioꝝ pieta
te nūq̄ putaui eē dubitādū Sed cū omnib9
hominibus nō eq̄ nota ſit tua pietas · facile euenit·
vt alij per inuidiā· alij quodā errore ⁊ quadā cōſue
tudine detrahendi poti9 q̄ laudādi· aliq̄d de te con
fingant· aut credāt. vtrum aūt aliqua tua culpa ea
res cōtracta ſit· et ſi optime de te iudicē· tñ id maxi
me eſt conſiderādū Poſſet em̄ accidere· vt etiā boni
viri nō bene de te opinarent̄· ſi male vtēis pecunia
a tuis parentibꝫ relicta· q̄re etiā atqꝫ etiā tibi ꝓuidē
dū eſt· ne ł in cultu ſplendidior ſis vel in cōuiuijs ā
in ceteris rebus ſūptuoſior· q̄ꝫ vł mos patruus vel
dignitas maiorum tuorum ł ipa facultas ferat Vi
demus em̄ his rebꝫ ſepe huiōi ſ̄mones inter hoīes
haberi· q̄ fame detrahāt ⁊ plures inimicos q̄ aīcos
cōparent· ſūt em̄ nōnulli in ciuitate· q̄bus animus
doleat· ꝙ bona que· r· p· adiumento ⁊ cōmodis aī
coꝑerāt ab optimis ciuibꝫ induſtria· ⁊ labore cōpa
rata· debeāt temeritate ⁊ intēꝑātia adoleſcentiū
cōſumptū iri· Nō puto hec vicia i te eſſe· Sꝫ ea ē cō
meōro· q° ſis i oī vita tua hōeſtior· et magis abhor
reas ab oī imodeſto ſūptu ⁊ ab oī ſocietate eoꝝ · q̄

ſūt cōis diuitū adoleſcētū pernicies Quātū vō ſtu
dio meo ꝗ́ diligentia fieri poterit · fame tue rōez ha
bebo · ſi qͦd indignū de te referri audiā Tu aūt dab
opam · ne cum ego officiū tuū laudauero · ipſe aliq̄
in re bonā eſtimatōem hōim diminuas ·

QVantū ōnes neccārios meos ex animo colere ·
facile intelliges · ſi mea ſtudia in illos cogita
bis Chari em̄ ſūt vniuicꝫ ſui · ſꝫ neīez eoꝝ quos no
ui puto viuē · q̄ ſuos maiori beniuolentia pſeq̄tur ·
ꝙ̄ ego meos Nō poſſū ergo admirari · q̄d homines q̄
dem poſſint de me cogitare quos nec ſuperiora i me
os officia neqꝫ beneficia pn̄t mouere · q̄n mihi ꝯtra
ctū vadāt · Sed verba · vt iō · illis ad alias res deſūt ·
Nolūt ociosi eē ⁊ potiꝰ volūt maledicē · ꝙ̄ beneloq̄
Vēo tn̄ i hac egritudine ac moleſtia aī vnuꝫ hoc le
uamē · qͦd in ea cītate viuimꝰ i q̄ ſatis vtriqꝫ noti ſi
mus Nō efficient āt · vt ego a mea cōſuetudine diſ
cedā · ⁊ quo magis ilł oculi crepent dolore · ſp i me
os ſtudebo ⁊ officioſior ⁊ benignior eē Quicq̄d aūt
ſtudij a te ꝓ me fieri poterit aduerſus huiōi hōies ·
totū id ꝓ nrā veteri beniuolētia ſuſcipies vale ·

MAgnā ex epiſtola tua moleſtiā cōcepiſſez miſi
tua in oēs neccārios officia ſatis oibꝫ ciuibꝰ eſ
ſent pſpecta · Nūꝙ̄ m̄ minꝰ ꝓ tua dignitate ꝙ̄ pro
mea ſollicitꝰ fui · ſꝫ cū neō ſit q̄ nō optie ꝺ te iudicꝫ
potius arbitror cauēdū eē tue dignitati ab his q̄ ex
aīo hōim bonā eſtimatōez tuā cupiūt leuaē · quā vt
tibi ſit de fama tua dubitādū Si vō aliꝺ de te audi
re ꝯtigat · nō ſ̄cte diſſimulanē id ferā · ſꝫ eē faciā vt q̄
ad maledicēdū de alio pati venerāt · ipſi de ſe mł̄to
peiꝰ audiāt · q̄cq̄d āt illi cōtra te moliāł · nihil ē qͦd
te magnope pt̄bāē debeat Validior ei opio ē quā boi
hōies ꝺ te fecerit · ꝙ̄ vt poſſit ab huiōi hōibꝫ violari

SEmꝑ aiciciā q̄ ex hōeſtate eſſꝫ in primis colui.
neꝫ aliud q̇cquā in rebꝫ hūanis magis pro me
tuli· Nunc v̇o turpiſſimū eſſet· h9 ſiue v̇tutis ſiue cō
ſuetudinis rōeꝫ negligē· quā ſepe multis rebꝫ ⁊ ma
ximis an̄ poſuiſſeꝫ· q̄ me ad hec īpulerit rō dicā Ego
em̄ ſic m̄ pſuaſi aut nullū eſſe bonū in vita· ā illō eē
cū aicicia cōiunctū· qō ſi tātū ſtudio nrō fieret· tm̄
bonū illō admirarer Sꝫ cū videā ab ipſa natura om
nes hōies ad hoc pduci ac vere cōpelli vt ſil' viuāt·
ac ſeipſos diligāt· neō ē q̄ hāc reꝫ nō diuinā iudiceꝫ·
nō tn̄ eque oēs ad amiciciā veniunt· ſed quo magis
q̄ſqꝫ v̇tute ⁊ ingenio valet· eo ſe recti9 ac meli9 il
lis accōmodat Videmus eī ꝓpter vna hōim ſtudia
Alios vtilitatē in aicis ſperare· alios et hōres· q̇dā
ad illā excitanť· vt hēant cū q̇bus ſe oblectēt Sapi
ens v̇o oēm aicicie fructū in hōeſtate reponit· Ego
āt cū amare nō niſi bonos hōies cōſtituiſſeꝫ· cam ne
aliud ſeq̄r· q̄ qō ipſis placere itelligerē Fui poſtea
in ea re tātū attentus vt vnū curarē· ne hoc officio
a quoquā meoꝝ vincerer Dicā qō veꝝ eſt hōies vt
placeant diligāt Nūquā magis diligo q̄ꝫ dū aduer
ſe res amicis meis ſuccedāt· Eteni etſi minime aduer
ſa ill' optē· tn̄ illud ſūmū tp̄s amicicie mihi videť· l'
q̄ tūc magis opam nrām amici expectant· l' q̄ nun
quā potuit q̄s ex animo amare· n̄ cuꝫ aliq̄ mē aicis
egritudo· quā abſoluere vel cōpatiendo mederi poſ
ſim9 Faciebat me p̄terea hec res in amicicia magis
officioſū· q̄ m̄ permittebā nō poſſe ab illis nō ama
ri· quos tā diligebā· q̄ rō ⁊ ſi nōnūquā me fefellerit
Nūq̄ꝫ tn̄ defatigabor in aōre meoꝝ Spero eī poſſe m̄
his rōibus hominū animos conciliari Nam ⁊ tu ipſe
me ad hanc rem ſepe adhortatus fuiſti Feci tāti ſen
tētiā tuā vt nullius magis· Videbis itaqꝫ pro tua

ſapia ſi q̄s de me ē aliter dixerit vt pl⁹ aico veteri.
NVllū vnquā tm̄ l' laborē l' (q̄z hōib₃ credas.
piculū putaui. qd̄ ꝓ cōmodis aicoꝝ fugiēdu₃
arbitrarer. ne₃ ē vlla res alia tāta v̓tute excepta q̄₃
amicicie ꝑferēda iudicē Jd ec̄ te ſētire puto Cōiectu
rā em̄ de meipō facio Scis nos eūde₃ p̄ceptorē hūiſſe
q̄ poſtea q̄₃ e ſcola diſceſſim⁹ nrā amiciciā ſp cū an
nis creuit Siue em̄ in. r'p. v̓ſaremur. ſiue in ꝓuatiſ
reb⁹ ſeu in vrbe ſeu in rure eēm⁹ ſp vt reꝝ ōmiu₃.
ita ꝛ cōſilioꝝ magnā int̄ nos ſocietatē hūim⁹ Nl'lū
tm̄ adhuc tp̄s fuit. p̄ter mutuā int̄ nos conuerſatio
nē. in quo officiū meū d̓ſiderares Vtinā fortūe tue
maneāt. nec vllā indignā cōtumeliā patiaris. Sed
vbi alid̓ reb⁹ tuis accideret. intelligeres quo in te
animo eē₃ Vnū ē qd̄ maiorē in mūdū nō ſolū te ro
go. ſed ec̄ obſecro. vt cū maxime te diligā. nō patia
ris inuidoꝝ hōim v̓bis nrā₃ amiciciā diuelli Et mag̃
apd̓ te valeat ſocietas nrē amicicie. q̄ vſ₃ a puericia
incepit. q̄₃ orō eoꝝ q̄ hoc tp̄e maxime ſtudēt. quo nō
poſſint aiciā nrā₃ intermittere. Probo em̄ vt nō ſo
lū maneam⁹ in amicicia. ſ₃ ec̄ hi iudicemur. q̄ a nul
lo alio aōre ꝛ beniuolētia vincamur Vale.
QVod nrē amicicie me admones facis magna₃
q̄te voluptatē percipio Juuat em̄ ꝛ nrē amici
cie reminiſci ꝓoris ꝛ ōmū ſtudioꝝ q̄ poſtea in etate
adulta inter nos magno cōſēſu celebrauim⁹. Siue
i. r. p. v̓ſaremur. ſiue in ꝓuatis reb₃ ſeu in vrbe ſeu
in rure eēm⁹ ſp vt rerū ōmū. ita ꝛ cōſilioꝝ magnā
int̄ nos ſocietatē hūim⁹ Nullū tm̄ adhuc tp̄s fuit p̄t̄
mutuā inter nos cōuerſationē. in quo officiū meu₃
deſiderares Vtinā fortūe tue maneāt nec vllū indi
gnā cōtumeliā patiaris S₃ vbi alid̓ reb₃ tuis accide
ret intelligeres quo in te animo eē₃. Vnū ē qd̄ ma

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 110

ioꝛē in modū nō ſolū te rogo. ſed ecͣ obſecro· vt cū
maxime te diligā nō patiaris inuidoꝝ hōim verbis
nrām amiciciā vt diuelli ⁊ magis apd̄ te valeat ſoci
etas nr̄e amicicie q̄ vſz a pueritia incipit q̄z orō eoꝝ
q̄ hoc tp̄e maxime ſtudēt quo mō poſſit aiciciā nrāz
intermittere· Probo eñ vt nō ſolū maneaꝰ in aicicia
ſed ec hi iudicemur· q̄ a nl̄lo alio aōre ⁊ beniuolen

Quod nr̄e aicicie me admones (tia vincamur
magnā c̄te voluptatez ꝑcipio Iuuat em̄ ⁊ noſ
tre amicicie reminiſci ⁊ ōmū ſtudioꝝ q̄ in etate ad
ulta inter nos magno cōſēſu celebrauimꝰ · Sz hoc
male a te audio qd̄ neſcio q̄d de nrā amicicia ſuſpi
cari ⁊ dubitare· nec ab inuidis hōibz labefactet· q̄d
alij de hac re diiudicēt nō ſatis ſcio ·Ego v̄o illā ai
ciciaz q̄ ex hōeſtis officijs ꝯtracta ſit· altiores puto
radices hr̄e ⁊ firmioꝛa fūdamēta q̄z nō dico dēat ·nā
id q̄d ē c̄tū ē: ſz ne poſſit qd̄ inuidia ā d̄tractōe aliqͦ
tū hōiz q̄ſſari Quāē ſi quā de meo in te aio ſuſpitio
nez admiſiſti·q̄ſo eā d̄ponas Nā cū ceteris in rebꝰ ſe
mel a me ſuſceptis ſp voluerim cōſtās videri· tñ id
maxime in amicicia ſuādū putaui· q̄d de me iudica
turꝰ ſis pro tua prudētia ac hūanitate proſpicies ·
Nō āt ad me attinz dicā Nūquā c̄te magis te ex ai
mo colui q̄z hodierno die· Pretermiſſis ergo huiōi
ſuſpitōibz finē faciaꝰ ⁊ qd̄ ad me ſcrib̄ ſtudeamꝰ ve
hemter vt ōnes hōies beniuolentia ac aōre vincaꝰ

Multa ſūt q̄ a me magno ſtudio cēſeā ·ſz nl̄li rei
maioꝛez opaz do q̄z vt oēs q̄ me amāt plāe intel
ligāt ſe nō minꝰ diligi ⁊ obſuari· q̄d ē vſu accidat
neſcio ·cōcipio tñ bñ de te·ſz vide ne opinioēz meā
fallas Turpiſſimū emz eſſz tuos n̄ amaē· a q̄bz max
ime diligeris Hoc q̄le ſit breue ꝯgnoſcā in eā ꝑopi
nij q̄ tuꝰ neccāriꝰ eſt et verꝰ amicꝰ Nūc ſi d̄seruieris

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 110

neō ex tuis erit· q̄ a te nō abalienet̄. ſꝫ ego maxīe q̄
te ꝓpter illū amare cepi· Puto nō patieris nos mu
tare ſn̄iaꝫ nec aliter q̄ olim de te opīari Facies em̄ꝫ
vno tp̄e oīm fere aīcoꝝ tuoꝝ iacturā· q̄lē nōdū exp
tus fuiſti Qd ne tuo vicio accidat· etiā atꝫ eē rogo
SI cā pompinij iure de fēdi poteīt· nihil omittā
qd in rem ſuam feciꝝ ſit Siṅaūt min⁹ erit· ne
q̄ e⁹ necitudo neqꝫ e⁹ familiaritas· q̄ m̄ vetus ē cuꝫ
illo· plus ad me poterint q̄ eq̄tas ⁊ iuſticia Qd āt
oīm fere aīcoꝝ· vt ſcribis· faciēda ſit a me iactuā
ñ ꝯmodis illi⁹ obtpauero· nō puto ad illā indigni
tatē puentuꝫ iri vt quos v̓tute ⁊ hōeſtis officijs cō
paraui· eoſd rēē faciendo amittā· q⁹ v̓o aio ſi a me
p̄ter ſn̄iaꝫ aī tui iudicatū fuerit· ſis eā rēē latur⁹ tu
uꝫ erit iudicare· nā q̄tū ad me attinet ego bn̄ de te
iudico Nec arbitror te ꝑ p̄pinio q̄cq̄ ñ qd bonuꝫ
ſit ⁊ equū rogare· Hāc rē ⁊ quo aio ſim in oēs affe
ctus· etiā ſine cuiuſq̄ p̄cibus vltro erā illi p̄ſtatur⁹
POſtea quā togā a prē ſūpſi· nullā ego rē puta
ui maiori ſtudio cuſtodiendā· q̄ vt aduerſus
eos g̃tus videar· a q̄b⁹ plīma ⁊ maxia bn̄ficia ſuſce
piſſeꝫ Noli igit̄ ill' credas q̄ vt aīm tuū a me remo
ueāt· conāt̄ t̄ pſuadē· nūquā me hituꝝ tuis bn̄ficijs
grāꝫ Ita ei vitā inſtitui vt ab his q̄bꝫ aliq̄d deberē
nūq̄ꝫ poſſē iure accuſari Sꝫ qm̄ id maxie apd te ꝯtē
dūt vt eis fid hēas q̄ꝫ maxie vellē vt te p̄ñte de hac
re diſceptaremq Niſi ei illos refellero vt ſe fci ſui
peniteāt· nl ē q⁰ in ceteris rebꝫ te veli m̄ fid hr̄i.
QVod i r̄ferēdis g̃tijs ſp attēt⁹ fuēis facis rē ⁊ tu
is maioribꝫ ⁊ te digꝫ Nec ē qd alit̄ q̄ſq̄ adhuc m̄
d te r̄tuleīt· neſcio an tu male ab alio itellexēis· an
q̄ ego igōro tu forte meipō meli⁹ ſcias ſi v̓o aliq⁰ ſi
gno ꝯiecurā fecisl me d tua nē grā dubitatuꝝ mallē

hic in pñtia quā litteris a te audire· qđ ſi feceris non
permittā te in hoc errore diutius eſſe

ETſi de meo in tuos neccārios animos ſatis per
ſpectū ē ſit credā· nō tñ poſſuz facē· qn aliqđ đ
meo ad te officio ſcribā Gaudeo em̄ tibi ōmia facē
cōia· q̄ a me ſūma cū voluptate geſta ſunt C· appu
leius hō ē familiaris cū vi tēpeſtatis in portuz nrm̄
appuliſſet· eſſetqz legū et conſuetudinis pȓie nȓe ig
nar⁹ ſine iuſſu q̄ſtoꝝ nrōꝝ merces ·ex naui ſuſtulit
q̄ cū pblicanis iā intercepte eſſent ipa res iā plane
ad cōfiſcatōez ſpectabat Nec dubiū erat quin ab ſe
ſubuerterent· ſz cū illic forte adeſſez · cepi q̄ſ nā eſſz
percūctari· qꝫ poſtq̄ intellexi eū ex tuis neccārys eē
Statim ad p̄torez acceſſi ignorātiāqz hōis peregrini al
legaui· quo die obtinui vt cōfiſcatō ſuſpenderetur·
Poſtea v̓o die· cū amicis meis acceſſi ad iudices ·q̄
bus a p̄tore cognitō huiōi cauſe mādata eāt docui
nō poſſe nȓis legibus qđ per ignorātiā cōtractū eſſz
tāq̄ dolū fcm̄ cōuinci· mltos hūi in cā tui amici ad
iutores dimiſim⁹ ·itaz hōiem illū ſaluis rebus ſuis a
quo meli⁹ intelliges q̄nto ſtudio vſus ſim i ſuō pi
culo· hoc libent̄ ad te ſcribo· vt ſcias oēs q̄ tibi ami

PRidē q̄ lrē tue in da ca ſūt etiā a me coli
rent· C· appuleius diligenter mihi expoſuit te
oi officio atz beniuolētia in ſe vſū eē· nec p̓us cōqe
uiſſe· q̄z ſe reſtitutū in integꝝ vidiſſes · Ego v̓o ci ſi
maximā ex his q̄ mihi retulit voluptatē recepiſſez ·
tñ magn⁹ aōris cumul⁹ ad p̓orē beniuolētiā acceſ
ſit· cū idē poſtea tuis lris ſignificari in itellexi Amo
em̄ maxime· C· appuleiuz · nā vtor eo familiariſſie·
et ē ea v̓tute atz modeſtia· vt neō ſit cui ñ deat ſuo
merito chariſſim⁹ eſſe Cogita ergo quātifaciā· qđ
nullū a te officiū ſit ꝑ e⁹ defenſiōe p̄termiſſuz · cupio

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 110

aliq̄d accidē· q̄d in tuā rē nō vllo pacto cū tuo incō
modo venīē vellē· i q̄ te poſſez ē grāz referre· Spero
itelliges nihil a me vllo tp̄e maiori ſtudio ſuſceptū
q̄ vt grāz quā ē imortalē hēo reip̄a pbarē Si quid
āt cognoſces in quo mea op̄a poſſit ē pdeſſe· id ma
xime ipetratū iri a te patiaris vt quo in appulleiuz
nup officio vſq fuiſti· eod p tuo iure vel me i oēs
QVanq̄z futuz putaſſez vt ſtu ⁋tuos vti
Qdiū meū ⁊ cura quā p tua ſalute ſuſcepi· ma
gis in te poſſz cumulari· Sz incredibile ē q̄ntū ſingu
li dies meo i te aōre adnciāt· Nā poſtq̄ te amari ce
pi· nullū tp̄s fuit in quo nō hoc de te cogitarē ⁊ ſer
mōez de te ſepe hrēz· Si qn̄ aliquos ē faīliares cōue
nio q̄bz cū veli q̄ prudētia ⁊ hūanitate ſis apd illos
cōmeōrare ſētio meū in te amorē duplicari· ⁊ lōge
plq̄ credi pōt· meā in te beniuolētiā augeri· Quo
tiēs em̄ mea in te bn̄ficia· q̄ quotidie ſūt maiora· aīo
cōſidero· ea res p̄ſtino amori meo tm̄ adduat vt iā
te magis· q̄z oculos meos diligā· Nullū itaq̄z mihi
finē amādi te facio Nec alid ē qd magis cogitez q̄z
vt tibi ⁊ hoībz ſatis g̃tus videar· ſz tāta ſūt i me me
rita· tātq tuis bn̄ficiīs cumulq acceſſit· vt non dico
ad referēdū grāz· ſz ne ſatis dicēdū q̄dē· meo iudicio
par ē eē poſſim Illd āt mag p tua natuā· q̄z merito
meo ꝯſiderab· q̄nto affectu atz beniuolētia nō q̄bz
facultatibus ad referēdū tibi debitā grāz magno aīi
NImis i me officio ⁋mo ac ſtudio patus ſū
Nſus es nimis grato aīo cū plura meis in te bn̄
ficiīs attribuis· q̄z vē mihi attribuēda cognoſcaz·
nullū em̄ ē tp̄s in quo nō maiorē grāz attuleris· q̄z
p̄us a me acceperis· ā nō aliquo tuo· vel inſigni fcō
ē egregio dcō meipſū āńceſſeris· ſz hec ē tua hūani
tas atz ſūma i oibq rebz modeſtia bn̄ficia q̄ ab aliīs

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 110

accepteris magnificare tua· ꝗ nulla· ꝗ peregrina pu
tare· ꝙ aūt amor tu⁹ q̄ meo iudicio ad ſūmum pue
nerat· quotidie maior fiat· plurimo c̄te gaudio leti
ciaq̄ȝ afficior· q̄d em̄ pōt eſſe qđ magis me in nr̄ā de
lectet· q̄ȝ te nullū modū ei rei facē in qua null⁹ mo
dus vnq̄ȝ eē pōt Patior ergo facē illud iudiciuȝ qđ
de me feciſti· ſi mō ea res ſit q̄ tibi pſuaſerit nulluȝ
tuū in me beniuolētie oportere finē cōſtitui Quan
tū igiť aīo cōcedere poteris· tātū me amabis Ideȝ
etiā ego de te facē ꝓpoſui· et huic vni rei maximaȝ
opam dare· vt nō min⁹ a me amari te iudices· q̄ȝ
ego cum multis alijs ſignis tū his lr̄is vehemēter a
te diligi· atȝ obſeruari iudicē

CVm te valde ſp amaueri· nūquā tn̄ magis op
taui· q̄ȝ hoc ipſo tp̄e· officioſus in re tua vide
ri· Ita q̄dē rō negocioꝝ tuoꝝ poſcebat Nā niſi pedi
bus ⁊ manibȝ elaboraſſeȝ vt meliori loco res tua eſ
ſet· certe de tuis fortunis actū erat Nūq̄ȝ ſollicit⁹ de
te eē deſtitui· donec oīa tua in tuto collocaui Con
ueni aīcos ſpōſione ꝓ te feci argētū nūeraui cāȝ tu
am egi· ipōs demq̄ȝ aduerſarios tuos de oī ſpe ſua
deieci· mľta q̄ iā pťbata ⁊ cōfuſa erāt· labore meo·
atȝ iduſtria i ſedē ſuā ac loca rſtitui Is āt exit⁹ cāe
fuit· vt oēs adūſarij tui fracto aīo et mag̃ cū idig̃ti
one ex ipō iudicio ac lite ↄ derēt Sñiaȝ āt quā ꝓ te
iudices tulerūt· p hūc tabellariū ad te mitto a quo
meli⁹ q̄ȝ a me diſces· q̄ a me tuo i negocio geſta fu
eēt· hec ť nō eē volui q° met⁹ i te aī⁹ meus pſpcāis

SOllicitudieȝ tuā ac ſtudiū q° i cā mea vſ⁹ eēt
fuiſti ⁊ laudo te ⁊ admiror· ſȝ lōge mag̃ ipē aī⁹ q°
ipē vtēis dlcāt me· nl̄ eīvido qđ ad hāc tuā i me be
niuolētiā addi poſſit· vtinā poſſit q̄ptas hēo ť grās a
liqñ re ipa rferre· ſȝ h° ť pſuadas veli mēōriā tuoꝝ

in me bñficioꝝ futurã ſẽpiternã· q̃ntũ em̃ aĩo eniti
potero tm̃ efficiã vt de nulla re ſepi⁹ cogitẽ q̃ vt ea
ſp faciã· q̃ te velle atꝫ expectare intelligã Ceteꝝ for
tune á imprudẽtie aſſignabis ſi q̃d erit in quo tuis
imortalibꝫ in me officijs q̃ntũ oporteat ſatiſfacere
LIbenter in oĩbus negocijs
C nõ videar
q̃ pertinere ad te cognoſco oẽm laborẽ meuꝫ
curã atꝫ ſtudiũ cõſumo· Neqꝫ hec ad me ſcribunt᷑ ·
vt velim vllã a te mihi grãm deberi· q̃ tuo merito
iã dudũ õmia debeo Jta em̃ de me es merit⁹ · vt ni
hil tãtũ ſit qđ pro te ſuſcipere ac profiteri nõ d̃beã
Si q̃d eſt in tua re qđ a me fieri poteſt id abſolutũ
ſemper a me accipitis Cogita nullã rem tã arduam
eſſe quã nõ putem eſſe leuiſſimã ſi mõ intelligã ali
quod officiũ meũ tibi prodeſſe ·Fac igit᷑ vt ſepe de
rebus tuis ad me ſcribas ·nec permittas me eẽ oci
ſũ· Tũc em̃ a te maxime diligi putabo· cũ magnum
aliquid qđ in tua re ſit pſepe mihi impoſueris vale
QVe ad me de tuo amore ſcribis vſitata ſũt et
iã antiquã Quãdo eĩ tp̃s fuit· in quo negocia
mea pluris nõ feceris ꝙ tua· Nouã tñ ſemp volup
tatẽ percipio· quotiẽs de tua beniuolentia aliq̃d au
dio Nec minorẽ animi iocũditateꝫ ex tuis lr̃is perci
pio· ꝙ ſi de his reb⁹ inter nos cõmentaremur de q̃
bus ad me ſcrib· Nõ nego q̃n tua p̄ſentia mltuꝫ vo
luptatis mihi inferret· Sed neſcio q̃uo eueĩt· vt no
ſtre cogitatões magis obtuſe videant᷑ cũ eos ipõs
quos diligim⁹ intuemur· ꝙ dũ illis abſentibꝫ eorũ
de nobis ſtudia ꝑ mões et ꝯſilia nobiſcũ ipſi cogita
m ıs P ıto ho: iõ nobis accidere ꝙ noſtri affectus
hñt áq̃d maius ·á nobili⁹· ꝙ nr̃i ſenſus poſſint attĩ
gere Poſſident᷑ q̃ dẽ aĩo· vbi ec ſũt recõditi ꝓẽ itaꝫ
mihi ꝑgratã facies ·ſi quotiẽs hẽb cui poſſis ep̃las

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 110

tuas cõmittẽ· ſp áq̃d ad me ſcrib Totiẽs ei eẽ tecũ
videoꝛ· quotiẽs tuas lr̃as lego Nec permittã amicici
aꝫ nrãm eẽ ociosã· ſi q̃d accidat i quo ꝉ tua mihi poſ
ſis opera ꝓdeſſe· ꝉ ego ẻ mea Vale
NEminez hodierno tp̃e viuere puto q̃ me vno
infortunatioꝛ ſit· tãta em̃ me circũſtãt incõmo
da· vt nullũ ego illis exitũ videã· ñ quẽ mors mihi
attulerit· Nã ego ita miſer ſũ· vt iã oino h̷eat fortu
na vbi poſſit me ferire Amiſi patriã in q̃ diu hõre et
dig̃tate floꝛui Patrĩs bois mihi intdem̃ ẽ· Socios
quos in· r· p· hũerã· vis bellorũ ciuiliũ aſſũpſit Om
nes q̃ amici fuerũt· aut perierũt· á i ead calamitate
mecũ ſũt· Quid ãpli⁹ reſtat mihi miſero· ñ vt tot
malꝉ moꝛte fin ẽ imponã· Crede mihi nõ ſolũ cõſilio
careo· ſed etiã amẽs fact⁹ mihi videoꝛ Releuabam
olim mihi egritudinẽ animi· á aliq̃d legẽdo· aut ſc
bẽdo· nũc aũt proꝛſus nulle artes ſũt· q̃ me delectẽt
Deſidero maxie p̃ñtiã tuã Spero aut dolẽdo mecũ·
aut cõſolãdo aliqd ſolaciũ in tanto meroꝛe meo m̃
afferes Vix poſſet fieri· q̃ prudẽtia ſẽper ac ſapia fu
iſti· q̇n aliqd a te mihi eſſet cõſiliũ quo minus acer
be oia perferrẽ· Quod cũ ita potes cõtende vt hnc
accedas· aut ſi te occupatões detinẽt· á q̃d ad me ſc
bas Putabo em̃ vt cũ feceris mihi aliquã huic moꝛ
bo· ſi q̃ eſt q̃ poſſit afferri medelã inueniſſe Vale
TAnto me doloꝛe littere tue affecerũt vt ego
ipſe maxie cõſolatõe egeã Nã vt ſẽper i reb⁹
letis nri ſẽſus cõueniebãt· ita poſtea cũ illa ꝑturba
ta atꝫ abiecta ſũt· q̃b⁹ diu int ciues tuos floꝛueras
nõ minorẽ aio perturbationẽ ſẽtio· ac ſi oia reb⁹ me
is acceſſiſſent· quãq̃m quid poteſt magis dici meũ
q̃ꝑ quod tuũ eſt· Habes ergo me magis tuaꝝ erum
narũ· ſociũ atqꝫ participẽ· q̃ꝑ conſolationẽ· Sed vbi

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 110

ea mihi vis ingenij eſſz ꝗ magnitudo q̄ te poſſem· a
lteris ·aut pn̄tia mea cōſolari· vno cte et eod tp̄e ali
quod auxiliuz vtriqz nr̄m ſil' attuliſſem· Veruz nec
p me ſatis valeo nez ad hāc rē idone9 magiſter fui
Nō facile poſſuz ·hoc perficiā diebz ꝓximis ad te ac
cedam·et ſi dolendo meror leuat· quāuis hoc gen9
cōſolatōis per alienū ſit·nihil in tuo doloē minuen
do p̄termittā Interi aūt cōſiliū aliquod a litteris
et phia mutuaberis et memor eris te marcū liliuz
eſſe Cū em̄ fere ōmiū hōim q̄ hac nr̄ā etate viuunt·
vnus habearis prudētiſſim9 l' ſapiētiſſim9· cogita
ꝙ id conueniat expectatiōi eoꝝ qb9 notus es te do
lore vinci·q ſēper proſperā fortunā modeſte tulēis
Hec a me nō ſcribo·ſed cū oculi multoꝝ in te conie
cti ſūt·ſepe hōim ſmonē de te haberi audio Ego vo
illud rn̄deo nō poſſe te nō ſētire tātā calamitatē ac
iacturā reꝝ Sed tm̄ oia ꝓ tua ſapia equo aio feras
Neqz cōſiliū tibi deeſſe puto·neqz remediuz quo hu
ic egritudini medeāis Facies ergo qd ego i hoc tuo
dolore maxio cupio Stab aio erecto ⁊ perferēdo vi
ces fortunaz q̄ te ṗus vicit· Si hoc feceris maiorem
certe gl'az ex tua victoria·ꝙ ex omib9 iacturā refe

Tantis incōmodis hoc tp̄e afficior Ires Vale·
vt nez auxiliū m̄ ſit neqz ſpes ·nez ꝯſiliuz Tu
q̄ habes quo hāc meā egritudinē poſſis leuare· fac
ad me ſcribas quāꝙ q̄d p̄ot eſſe qd a te poſſit mihi
in tātis mal' afferri· Exceſſit em̄ vis h9 mali omnia
ſtudia hūana ⁊ remedia ⁊ eo loci mee res puēnerūt
vt q̄d aiūt nec ipſa q̄dē ſalus etiā ſi velit Poſſit me
his mal' eximere· Tentabis tm̄ ⁊ ſi q̄d erit m̄ q° poſ
ſis opem aliquā afferre·nihil ex cōtingētibus omit
tas Narrarem hoc loco quo i ſtatu eēm·niſi ⁊ dolor
me p̄pedirct·⁊ is eſſes q̄ fortunā meā ſatis noſcēs·

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 110

Plura tñ ad te p̄ lachrymis ſcribẽ nõ poſſum · ſz tu
officio tuo atz pietate in me fungẽ Vale

VAllem te poſſe aliquo meo auxilio · q̄ꝫ conſilio
iuuare · Que facultas ſi mihi adeſſz · certe nul
la res meã in te beniuolẽtiã ac pietatez impediſſẽt ·
ſed poſtq̄ꝫ id qd maxime in tua aduerſitate optabã
a me nõ p̄ot fieri · id a te cõſiliũ meũ ſcribo · q° ego
ſepe in reb⁹ meis aduerſis vſus fui · Cũ em̃ aliqñ in
ſimili fortuna fuiſſez vt a p̄ceptis hõim aut philoſo
phoꝝ · aut cõſolatiõe amicoꝝ dolorẽ meũ leuare nõ
poſſez · lõge a cõſpcũ ciuitatis et eaꝝ reꝝ q̊bus p̊ua
tus fuerã diſceſſi · Nã hee res ſolẽt cũ aſpiciunt̃ · nis
exacerbare animũ ⁊ reuocare deſideriũ p̊oris fortũe
Cepi igit̃ vitã in ſollitudine agere Videbam mlta
q̄ natura p̄duxiſſet · ſuis reb⁹ cõtenta · nec ſibi inui
dere Cogitabã turpiſſimũ eſſe hõi q̄ rõnis ac diuita
tis particeps eſſet nõ poſſe cõſilio acq̊eſcere Illd ãt
eſſe nephandũ putare ſe poſſe p̄ſtare int̃ hõies · ñ re
bus ornati eſſem⁹ · q̄ neqz natura ſui excellũt · ⁊ ad i
probos vberi⁹ plerũqꝫ · q̄ꝫ ad bonos eueniũt · Con
firmaui eq̄dẽ aĩm meũ his rõibus atz exẽplis · Et q̄
nulla p̊us rõe p̄turbatõibus meis remediuz inuení
re poterã · ita oibus curis leuatus fui · vt nõ tm̃ me
rorẽ meũ deponerẽ · ſed etiã iudicarem me aliquãto
feliciorẽ q̄ꝫ p̊orib⁹ opibus tãq̄ꝫ aliq̄bus ip̄edimẽtis
ad bñ viuẽdũ exemptus eẽm Si ergo volueris te cũ
attẽtius iudicaẽ · nõ video cur non ſatis mag̃ ex p̄te
tot malis tuis ac moleſtijs magnũ aliqd remediuz
allaturus Nã bñ de te ſpero ⁊ ſi paululuz dolor iſte
tuus ſe remiſerit · tãto facilig his medijs vſuꝝ te iu
dico · q̄ꝫto magis ceteris hõibz v̊ture ac ſapiã p̄ſtas

EO res mee p̄ducte ſũt vt iam pluribz incom
modis vite affect⁹ ſim · q̄ꝫ vel ipi etiã inimici

mei ſperare auſi ſűt nō ħeo ad quē potius me cōuer
tā· ꝙ ad teipſű q̄ valde amādo id feciſti· vt ſolus ī
me cōſolādo magis apud me valeas· ꝙ ceteri om
nes aic̄ Neō etiā ē q̄ ł ſapient ꝓuidendo· ł cōſtant
defendēdo· plus te vno ī hac nrā ciuitate poſſit· Vi
debis ergo q̄s exitꝰ fortūe mee ſit Oīs q̄ꝺ ſpes mea
in te ſolo ē poſita Suſcipe ergo hāc ꝑ me curaꝫ· ne
aliquid inexptū relinq̄s· Cogita ſi me potes eximē
ex his mał q̄bus ſine fine diſcrutior· maiorē me tibi
habiturū grām ꝙ parētibꝰ meis ex q̄bus vitā acce
pi· Erit aūt ea res tibi maxīe glę ⁊ hōri· ſi potētiam
q̄ tibi ē maxima a fortuna tributa· ad ſalutē amico
rū tuoꝝ attuleris Propiꝰ ad deū certe neō pōt acce
dere ꝙ his oībus cōſilio ⁊ auxilio adeſſe· q̄ nō ſuo vi
cio· ſꝫ hōim inuidia calamitate ꝑmunt̄ Vale

ETſi lrās tuas ſemp attētē lego· tñ etiā ſine illꝭ
ſatis de tuo caſu admonitꝰ erā Nō aūt nō te
officio meo ꝑuenerim· non mea culpa ſed tpis fuit.
Cupiebā eñ preoccupare lrās tuas ⁊ efficere vt ꝑ
us te iuuari in his tuis moleſtÿs aī tui ſentires· q̄ꝫ
audires Sꝫ cū id malignitate hōim perficꝫ nō potue
rim curabo vt nō minori ſtudio te defenſū a me in
telligas· ꝙ ſi de mea ſalute ac de fortūis meis agēt̄
Turpe q̄ꝺ et nō ferēdū eſſet· ꝙ ego· q̄ ſp innocētes
hōies in eoꝝ cauſ defendi· paterer hōieꝫ q̄ ſūma fa̅
liaritate ac beniuolētia m̄ deuinctus ſit· meo ꝑſidio
meaqꝫ ꝓtectōe indefēſū eē· Bono itaqꝫ ſis aīo ⁊ t̄
ꝑſuade me potiꝰ ōnia incōmoda perpeſſuꝝ· q̄ꝫ fortu
nas tuas ⁊ eā ſpē quā de me cōcepiſti relictuꝝ vale

MAiora ſűt incōmoda mea· q̄ꝫ vt eis quiſq̄ꝫ poſ
ſit mederi Vnū tñ ħeo in his mał remediū ꝙ
ea nō ſűt a me diu pferēda· Spero ꝙ mors me cito
ab his ſoluꝫ Quid āt ē ꝙ iā viuē me delectet· ā cui

ſpei mē rekuo Si em̄ hōies ſil' innīterent̄· vix mihi
poſſunt eē auxilio· Sed hoc in his mal' meis fruoꝛ ſo
latio ꝙ ſine cuiuſ q̄z hōis inuidia vixi· Nemo ē q̄ iſa
miā obıcē poſſit Nō ſi eoꝝ ſil' is eē voluiſſez · q̄bus
maxime diſſil'is eē ſtudebā fortaſſis huc loca nō per
uemiſſem· ſ3 eat res vt volet nūq̄z me penitebit· nez
doleo· ꝙ bn̄ faciēdo multoꝝ hōim aīos cōtra me ex
citauerim Ipſi videāt q̄z iniq̄ rōe tot in̄ caſus aduer
ſus eoꝝ odio pauerūt Cōponā ergo meipſ3 ⁊ q̄z diu
mihi viuēdū erit· cauebo ne v̄tutē· ſi q̄ in me fuēit·
cū fortūa amiſerim· Sētio nō poſſe mediū huiōi ma
lis cōflictari· Nā eo etatis pueni vt ī pſperitate vi
uēdi nō multū poſſit m̄ in vita prolōgari Nolui te
erūnas meas ignorare. q̄ ſi q̄d vnq̄z iocundi in vita
NJhil minus pu (habui ſp mihi cōſcius fuiſti
tabā· q̄z vt iſta etate in qua es tot mala nūci
ares Nūquā iſta ē eē ventura· q̄ſquā potuiſſ3 mihi p
ſuadē ·Cū em̄ meōria reputo nei vnq̄z te nocuiſſe
Multis āt l' cōſilio l' opib3 tuis te auxilio fuiſſe· ma
xime admiroꝛ ſi hāc fortūe cōtumeliā ſatis cōſtanti
aīo ferre poſſis Quis ei n̄ moleſtū ferret ſe p9 mł
tos labores ea etate ōīa ēbulētiſſima experiri· quā
decebat ōīs ocij ⁊ trāq̄llitatis portū eē Cōpatioꝛ q̄
eē ē· ⁊ aliqn̄ acerbi9 h9 tue calamitatis indignitatē
fero· q̄z tuipē perferēq3 moleſtiq· n̄ eā in te v̄tutē
cognoſcerē· q̄ ē ſatis p̄ſidij afferat Nā quo aīo ſis cū
ſupioꝛ vita demōſtret· tn̄ idipſū maxīe ex tuis l̄ris
cognoui Nec em̄ iudicas nł'lū malū oportē magnū
videri· q̄d breui futuꝝ ſit· Si q̄d eſt q̄d aliquaz aīo
acerbitatē afferat· id puto eſſe ꝙ mala q̄ nobis ac
cidūt nō expectata fuerūt· quāquā pro tua ſapia il
lud iudico· nullū tēpus fuiſſe in quo nō pуideris i
his reb9 fluxis exiſtē· quod ſit firmum aut ſtabile·

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 110

Vteris ergo his remedijs hoc tpe· q̄ multis āniſ an̄
hec oīa ꝯpaſti · Quid ē cōſilij mei afferā· n̄ hēo cū
ip̄e in oibꝫ reb⁹ meis tuo ſp vſus fui Jdēqꝫ te maxi
me oratū volo vt oīa in bōis tuis nūeres Vale·

Qvā gue m̄ ſit in ſenectute ꝑpt̄ inopiā fuiſ̄e· fa
ale potes ex te ⁊ alijs cōiecturā facē· Sꝫ hoc in
ter nos refert ꝙ tu pauptate aſſuet⁹ es Ego v̄o cū
in maximo ſplēdore ⁊ abūdātia fortūe ſp vixeri· nō
poſſū illō pferre Ceteris fortaſſe rerꝝ pſperarꝝ meō
ria moleſtia ē· ego v̄o nō ſolū hoc malo crucior· ſed
eē cū huiōi incōmodorꝝ nūq̄ꝑ expiens fueri· eo mi⁹
patiētiā poſſū hrē· Vtinā in miſeria natus eēm· ā q̄ꝑ
brē vixeri nō memiſſez Vide quot icōmoda me cir
cūſtant Olim opes nedū m̄· ſꝫ oib⁹ failiaribꝫ ⁊ ami
cis meis abūde ſuppeditabāt· nūc v̄o cogor p̄ſidium
ab alijs expetē Jn cōſpcū ⁊ in ipſ oculꝭ hōim cū ma
gna digitate· vt noſti· v̄ſebar nūc aſpcūꝫ ciuiū me
orꝝ nō poſſū ſuſtinē Quid m̄ credis aīo eē· cū hoſpi
tes meos quos aliqn̄ ſplēdide excepi nūp ꝑpt̄ pau
pertatē ⁊ iopiā nō audeā aſpicē Pudꝫ calamitatez
meā illꝭ ꝯfiteri· Mēdicaē āt apd eos q̄bꝫ ip̄e multa
ſolebā erogare nīs erubeſco Eſt ergo m̄ ſepe aim⁹
ignotas t̄ras q̄rere· vbi me imē n̄ō notos recōdam·
Et cte n̄ reb⁹ meis ali⁹ ſtat⁹ ſit· breui illō faciꝭus
ſū· ſꝫ tu q̄ ſp oēz fortunā meā cōez ē duxiſti· ſi quid

Qvid ē cō | habes cōſilio meo iuuab vale·
ſilijs mādē· n̄ ſatis hēo cui ꝑ diuēſitate malo
rū meorꝝ nō ſuppetit q̄lit̄ ipſi m̄ medeat Pauptas ·
vt ad me ſcrib· iō ē grauis ē· ꝙ n̄ es aſſuetus egere
Jllō v̄o m̄ nis ē moleſtū ꝙ eā ſpē amiſi q̄ dū vuln⁹
re cēs erat finē malꝭ meis cito ꝓmittebat Tu āt ad
huc es in ea ſpe· a q̄ ego iā excidi· ſꝫ vbi te malꝭ mi
ſeriorē dicas facile ſic cōcedā· mō nō neges me lōge

maiori pauptate p̄mi· q̄p ego perferre poſſū Si te p̄t
ſocietas miſerie mee leuare· ſatis p̄ſidiȷ h̄es quanq̄ȝ
ego nūq̄ȝ ſ́maȝ illoꝝ ꝓbaueri· q̄ illd̄ dicit̄ minus vr
gere mala q̄ mltos ſocios h̄eant· m̄ vo mlto miora
mala mea videt̄· ſi neieȝ ſociū hrēm· h° āt nis male
me hȝ q̄p aia mei mihi ñ pn̄t auxiliari· q̄d ſis actur⁹
meli⁹ diſces ab his q̄ aīo traq̄llo ſūt· q̄ȝ ab hōie cui
fortūa cū opes afferrȝ ſil cōſiliū abſtulit· Jlld̄ poſſū
ad te ſcribē oīa p⁹ a te eē tētāda q̄ȝ a tuis diſcedaſ

Quo i ſtatu fuēis á m̄ q° poſit⁹ ſim· ñ te puto
ignorae Jlld̄ āt me pturbat maxie· q̄p neȝ aī⁹
neȝ ↄſiliū ē m̄ quo poſſim me iuuaē Nō ſū ei ſic a nr̄a
inſtitut⁹ vt dolorē meū poſſim diſſilare· nec ſb hiſ
p̄ceptoribȝ educat⁹ vt pauptatē meā fortit̄ pati poſ
ſim Nūq̄ȝ ſperare poterā ad hāc idigtatē pueruȝ iti
vt his opibus deciderī q̄ mag̃ vtute pra cēnta oibȝ
bois cuibȝ ꝓceſſēt Sȝ mea cōſilia fortūa fefellit ↄ
illū florētiſſimū ſtatū meū in quo diu btē vixi· non
expctāta diſcuſſit Credebā em̄ aliq̄n his aduerſitati
tatib⁹ finē eē. á· q̄d trito ꝓuerbio dr̄· tp̄s hōibȝ eg̃
tudinē adimere· ſȝ vtrūq̄ȝ ſlm̄ expior Nā ↄ ira fortu
ne ſp recrudeſcit· et q° diutius his iↄmodis atȝ mo
leſtiȷs ↄflictor· eo ſēper me dterius h̄eo Pudor āt m̄
p̄mis m̄ obſtat Nā ſi forte aīcis meis me oñderez et
meā ↄfiterer inopiā mlta ab ill vemirēt p̄ſidia· tā
ta ↄfuſio meū aim tȝ vt potius mali īopia perire q̄p
paupertatē meā dtegere Noſti q̄ȝ duꝝ ſit hōi nō ig
nobili ↄ q̄ ſit aīo ingenuo· ſupplicare alteri Vix q̄d
induci potui· vt has ad te litteras darem q̄ mihi ſū
me familiaris es Sed tua fides ac beniuolētia ōneȝ
meā cūctatōeȝ diſcuſſit Tu ꝓ nr̄a aīcicia eē atȝ etiā
videb̄ ſi q̄d erit in quo apd̄ nr̄os amicos iuuare me
poſſis Jlld̄ em̄ pre nimia verecūdia facere ꝓhibeor

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 110

LEgi nup lr̃as mihi a te miſſas ex q̃bꝫ magnaꝫ ſane ꝑturbatõeꝫ accepi·ſꝫ tibi ſubiraſcoꝛ ꝙ tar de ad me de ſũma inopia tua ſcṕſiſti· Naꝫ iudico ſi hoc ad me tẽpeſtiue reſcṕtũ fuiſſꝫ cũ aĩas nr̃is ope rã dediſſeꝫ ne tã g̃uius ⁊ moleſta eẽt t̃ pauptas tua Sꝫ vt video ⁊ ad me ſcrib̃ pudoꝛ fuit tibi impedimen to·et ẽ cõe nobilitatis viciũ· ꝙ nõ mĩn9 g̃ue ſibi ẽ alteri ꝓpt̃ inopiã ſupplicare q̃ꝫ egé· Tibi ergo ipu tabis ſi·aĩas ignoꝛãtibꝫ diuti9 q̃ꝫ õpoꝛtebat·hãc mo leſtiã ꝑpeſſus fuiſti· Qd inſtat curabo·ne in poſte rũ ſis ãpli9 in his incõmodis in q̃bꝫ adhuc fuiſti·id qꝫ tãta modeſtia ꝑficiã·vt neꝫ t̃ verecũdiã vllã icurri aꝫ·neꝫ aĩas negligẽtiã Mitto ad te pauculas pecũi olas donec meli9 p me ⁊ aĩcos nr̃os ꝓuidebit̃ Noli q̃ſo de aĩas tuis deſperare·Ego vt de meipſo dicã cõſtitui vt nl̃lo pacto me abũdãte·vlla te reꝝ fa̅i liariũ inopia laboꝛare ſinã Jd oẽs q̃ te ṕ9 amabãt

SI vicio meo·qd multis Cſẽtire de te iudico· acciderẽ video·ad inopiã redactus eẽꝫ·aliquãto fortunã meã eq̃oi aio perferrẽ·ſed cũ õmia p̃t mea ſtudia bñ multis faciẽdo aduerſa cecidermt·ñ ſatis poſſũ acq̃eſcẽ·Nũq̃ꝫ iducẽ aĩm potuiſſẽ vt ab ill̃ ma le acciperer·in quos ego ſp frugi ac libalis fuiſſẽ·q̃ a me extãt in ciues nr̃os bñficia ⁊ officia·ſatis noſti Qualit̃ võ i me g̃ti fuerint·h° tp̃s maxĩe docuit·cũ ei hõies quos m̃ ꝓ cõi ſalute iĩmicos fecerã in me ꝯ ſpiraſſẽt ſuboꝛdinaſſẽtꝫ iudices ⁊ falſos ꝯtra me teſteſ iſtruxiſſẽt·q̃s meoꝝ ius meũ offẽdit·á q̃s tuẽi digni tatẽ meã voluit·ſꝫ mẽito illd euenĩẽ ſẽtio vt illos i g̃tos expẽiar·i q̃bꝫ diligẽdi nl̃la d me rõ hĩta fuẽat Scio eĩ ac veꝝ eſſe itelligo qd in veteri ꝓuerbio eſt oẽs q̃ alioꝝ cã in laq̃uꝫ inducũt ſuo picl̃o ſe abſoluẽ Qd ſi res m̃ in integꝝ rediret·facereꝫ ꝓficiõ ꝙ vice

hāc dolerent Interi ego penā pendo·ſz hoc nihil ad
eos Scripſi hoc a te·nō quo in te deſperata tuū con
ſiliū ac preſidiū expectē·ſz qꝛ leuare dolorē mihi vi
deoꝛ qn̄ de meis incōmodis tecū loquoꝛ Vale

NOn de re noua ad me ſcribis ·nec mihi ignoā
ta Quotiēs em̄ huiōi fortune indignitatē cre
dis et meipſū ⁊ itē alios ſepenūero ciues ⁊ graues ·
⁊ egregios p̄ter bonū ⁊ equū ſuſtinuiſſe Quāq̄ꝫ hec
calamitas nr̄ā nihil ad tuam·tn̄ fit·neſcio q̄uo· vt
mala q̄ in ciuitate ſūt vſitata·nos minus p̄mant ·
Mali tn̄ ſapiā tua huic pturbatōi intuearis auxili
um·q̄ꝫ a vulgari cōſuetudine· Nā illud ſcio futurū
vt nulla res magis tuā egritudinē leuet·q̄ꝫ qꝫ nihil
hoꝝ tuo merito tibi acciderit·Et lōge ſentētiā in q̄
mō es mutab·ſi maiorē de maioribꝫ tuis q̄ꝫ de ꝑ̃turbati
one q̄ adhuc recens ē·rōez hūeris Nō vo in te dſpe
rata nec p̄ſidiꝫ nec cōſiliꝫ cā ad me ſcribis ·ſed qꝛ iu
uat te de incōmodis tuis mecū loq̄ facis rē int amí
cos vſitatā Id ego facē ſoleo·quotiēs aīo diſcruti
oꝛ Maiorē q̄d ptē moleſtiaꝝ meaꝝ depoſuiſſe mihi
videoꝛ·cū aīcis meis omēm pturbatōem apui Hoc
gaudeo plꝛimū ⁊ tibi grās hēo·qꝫ ex multis delegiſti
apd quē curas tuas deponeres ·Nā tū plꝛibꝫ aliꝫs ſig
nis ·tn̄ etiā iſto me valde a te amari iudico Cetera
q̄ ad cōſolatōem tuā pertinēt·tuipſe meliꝰ· vt ſpe
ro tua v́tute· q̄ꝫ meis lr̄is ꝓſpicies

SI n̄ nullū inopie mee finē á p̄ſidiū futuꝝ ſpera
rē·nihil tā duꝝ eēt in hac mea fortūa qd non
magno ⁊ incōcuſſo aīo pferrē·Sꝫ cū nl̄la ꝓrſus me
ſpes hēat·qd ē qd in vita diutiꝰ manē cupiā ·Sole
bā ānos meos a die natali ſepe nūerare · vt intelli
gerē q̄ntn̄ tp̄s ſcꝫm naturā mihi reſtaret Tūc maxie
viuēdi cupidꝰ erā·qꝛ tūc nihil eāt cur vitaꝫ accuſa

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 110

rem· Nūc vͦo nihil mihi prolixiꝰ āīs videtur · Alij
morbos ac mortē magis timēt· q̄z ſapiēti cōueniat ·
Flēt in tēpeſtate ⁊ cupiūt rebus amiſſis · ex naufra
gio euadē Si pcuſſor telū iugulo admouit· miſera
bilit̄ exorāt· vt vite ſue miſereat̄ Ego vͦo q̄ iſti hor
rēt· iā deſiderare icipio Nec alid maius int̄ moleſti
as meas notū ē mihi· q̄z vt cito extinguar · Sz quid
hec ad te ſcribo· q̄ me n̄ dolēdo mecū n̄ potes iuuaē
Et hoc vno miſerior ſū· quo etiā te miſerum video·
Quod me diligis · nō paꝝ affert mihi int̄ moleſti
as ſolaciū· qꝛ aūt p̄ter illū dolorē quo affligeris etiā
te i ptē doloris mei trahā· nimis egre fero· ſed pro
tua modeſtia q̄ ſūma ē· fortit̄ egritudinē meā feres

Quid ad te ſcribā neſcio qꝛ ita ptur Vale
Qbato aīo ſū· et neq̄z rō neq̄z ꝯſiliū in me ſit vl
lū· Male eni alteri p̄t cōſulē· q̄ ipſe maximo conſi
lio indiget Nd poſſem facile t̄ prāre hoc polliceor ·
Dolē tecū pariter et accuſare fortunā q̄ nrās res ad
uerſas pro debitis addit His ergo remedijs poſſuz
te iuuare· ſi ea ſunt appellāda remedia ⁊ que animo
egrotantē incurabilē reddūt Mallē tn̄ potius ad tu
az v̓tutē recurreres q̄ꝫ exēpla hoīs amentis veteris
vt ego remediuz qd nullū ex ip̄o video· ex te q̄ ſapi
entior es poſſim· Nullꝰ em̄ hodie viuit q̄ faciliꝰ huic
morbo meo q̄ iā ab inicio inueteratꝰ ē faciliꝰ q̄ꝫ tu
ipſe mederi poſſit Nd ſi feceris duos ſimt̄ vno ⁊ eo
dē remedio curaueris

Quo me credis animo eſſe· cū fortūas meas ab
oibus amicis deſtitui intelligo· q̄ res ita me p
turbat· vt mihi ipſi imutatꝰ eſſe videar Nō expecta
bā vt qui officio meo illos iuuiſſez Nūc ſimt̄ ab his
ōmibus deſtitutꝰ eſſez· ſed hec ſūt nroꝝ ciuiū artes
cū res nrē ſecūde ſūt omia vltro polliceri· certaē v̓

bis de ſūma beniuolētia· de fide· de cōſtātia cū his q̄
nos vere āmāt· Si vō ventos mutatos eē videāt· ra
tionē fortūaꝝ ſuarū· ac liberoꝝ potiꝰ q̄ꝫ amicoꝝ hu
manā eſſe dicūt Nihil de antiq̄s officiȷs · nihil de be
neficiȷs acceptis cogitāt · Et quos ſine piculo tueri
poſſent facile patiūtur a ſe deſertos eſſe · Nec te ad
mouere pn̄t ſi prudēs es ·ne· dū tue res adhuc ſunt
ꝓſpere· huiuſmōi aīcos tuo incōmodo tibi ꝯpaēs
Neō te melius pōt docere q̄d ſit hoc tp̄e cauēduz · q̄ꝫ
ego q̂ meo piculo prudēs fcūs ſū.

Mallē incōmodis alioꝝ · q̄ꝫ tuis admoueri q̄ ſp
me valde amaſti· Sꝫ poſtea q̄ꝫ res iſte ſe hn̄t ·
vt qd mīme optabā· ſis ab inimicis tuis deſtus q̄ a
te ſepenūero defenſi fuerūt· cautioꝛ ī rebꝰ meis ero
nec maiorē rōez aīcoꝝ hēbo· q̄ꝫ ꝯmodoꝝ meoꝝ Nā
ſi hōies ea integritate vite· ⁊ cōſtātia eſſent q̄ olim
fuerūt· nulla arbitroꝛ tāta incōmoda q̄ ꝓ aīcis eēnt
fugienda Nūc vō cū in amicicia vtilitatē ꝓpriā aut
delectatōem aliquā magis q̄ꝫ hōeſtatē ſeq̄mur· oīa
videtur mihi ad tp̄a in q̂bus ſumꝰ referēda Illd āt
cauebo ne q̂s amicoꝝ vincat me ſua beniuolētia· á
officio Et ſi illud mihi accidet vt ab aliquo me vere
intelligā amari· Nullū ego modū officiȷs meis aut
amori meo in illū faciā· ſed ne ab oibus te deſtum
eſſe iudices · ego· quē forte in nūero amicorū nō ha
bebas · polliceoꝛ tibi opaz meā· et qd illi nō ſine ſce
lere neglexerūt· ego paratus ſū d̄fenſionē tuā ſuſci
pere Tu vō admonebꝫ q̄bus adiumētis opꝰ ṫ ſit· ⁊
ego neqꝫ pecunia· neqꝫ cōſilio tibi deero· Vale

Finit Gaſperini pergamenſis oratoris clariſſi
mi ſuauiſſimaꝝ epl'aꝝ opꝰ Per me iacobū d̄ breda
Anno dn̄i· M· CCCC· LXXXVij·

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 110

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 110

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 110

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 110

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 110

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 110